

გლაზოს შეკლა – ქომის სიღრმის შესაფასებლად (ახალშობილი, ჩვილი)

თვალის გახელა/ოქუ ლომოტორუ ლი რეაქცია	სპონტანური, მიზანმიმართული რეაქცია ხმაზე რეაქცია ტეივილზე რეაქცია არ არის	4 3 2 1
ვერბალური (მეტყველები თი) რეაქცია	სიცილი, ტიტინი, ლუდლუდი, მზერის გაყოლება გამადიზინებული ტირილი ტირილი (ტეივილზე) კანესა (ტეივილზე) კასუხი არ არის	5 4 3 2 1
მოტორული რეაქცია	სპონტანური მოძრაობა მოცილება (შეხებაზე) მოცილება (ტეივილზე) ტეივილზე კიდურების პათოლოგიური მოხრა (დეკორტიკაცია) ტეივილზე კიდურების პათოლოგიური გაშლა (დეცერტიკაცია) მოძრაობა არ აღნიშნება	6 5 4 3 2 1
15 ქსლა – ნათელი ცნობიერება, 13-14 ქსლა – სტუპორი, 9-12 ქსლა – სოპორი, 4-8 ქსლა – კომა, 3 ქსლა – თავის ტენის ქერქის სიკედილის რეალური საშიშროება		

აპგარის შეკლა		
აქტივობა/კუნთთა ტონუსი	აქტიური მოძრაობა კიდურების მოხრა კუნთების ჰიპოტონია	2 1 0
ჟულსი/გულიცემის სიხშირე	100-ზე მეტი წუთში 100-ზე ნაკლები წუთში არ არის	2 1 0
რეაქცია ცხვირში კათეტერის შეყვანაზე	ძლიერი ტირილი, ხელია, კემინუბა სახის გრიმასი რეაქცია არ არის	2 1 0
კანის ფერი	ვარდისფერი აქროციანოზი ციანოზური/სიგერმერთალე	2 1 0
სუნთქვა	რეგულარული/ტირილი არარეგულარული, იშვიათი არ არის	2 1 0
აპგარით შეფასება ტარდება დაბადებიდან პირველ და მეტეთე წუთზე. თუ მეტეთე წუთზე ქსლების ჯამი < 7-ზე, შეფასებას გატარებით კოგველ 5 წუთში ურთიერთ 20 წუთამდე სანამ ორი შეფასების ქსლა არ გახდება ≥ 7		

• ეპილეფსიური სტატუსი

ეპილეფსიური სტატუსის მართვა მოზრდილებში	
დრო	ჩარევა
0-5 წთ	ABC, სასიცოცხლო ფუნქციების მონიტორინგი, საჭიროების დროს ინტუბაცია, ანამნეზი და ნეკროლოგიური შეფასება ვენის კათეტერზეაცია და სისხლში ელეტროლიტების (Mg/Ca-ის ჩათვლით), გლუკოზის განსაზღვრა, სისხლის საერთო ანალიზი, თირქმლის/დვიდლის ფუნქციური ტესტები, ტოქსიკოლოგიური ანალიზი და სისხლში ანტიკონვულსანგების დონის განსაზღვრა თიამინი 100 მგ IV დექსტროზის შეყვანამდე ჰიპერთერმიის შემთხვევაში ანტიპირეტული საშუალებები და ფიზიკური მეთოდები ლორაზებამი 0.1 მგ/კგ IV (2 მგ/წთ) ან დიაზებამი 0.2 მგ/გ (5 მგ/წთ) ეგზ მონიტორინგი
5-25 წთ	ფენიტოინი 20 მგ/კგ IV (50 მგ/წთ) ეგზ და სასიცოცხლო ნიშნების მონიტორინგი
25-30 წთ	ფენიტოინი დამატებით 5-10 მგ/კგ IV (50 მგ/წთ)
30-50 წთ	ფენობარბიტალი 20 მგ/კგ IV (50-75 მგ/წთ) ან დაიწყეთ მომზადება ანგსთეზიისათვის მიღაზოლამით ან პროპოფლოიდი (იხ. ქვემოთ)
50-60 წთ	ფენობარბიტალი დამატებით 5-10 მგ/კგ IV (50-75 მგ/წთ)
> 60 წთ	ანგსთეზია ინტენსიური თერაპიის განყოფილებაში მიღაზოლამი 0.2 მგ/კგ IV, შემდეგ ინფუზია 75-100 მგ/კგ/სთ ან პროპოფლოიდი 1-2 მგ/კგ IV, შემდეგ ინფუზია 2-10 მგ/კგ/სთ დოზის კორექცია ეგზ მონიტორინგის მიხედვით საჭიროებისას ინტუბაცია და ჰემოდინამიკური დახმარება

ეპილეფსიური სტატუსის მართვა ბავშვებში

მიზანები: ტრავმა, თავის ტვინის სიმსივნე, ელექტროლიტური დარღვევები, თავის ტვინის სისხლძარღვოვანი დაგადებები, კვების დარღვევები, თავის ტვინის განვითარების მანქები, მედიკამენტები, პოსტ-ტრავმული მდგომარეობები, მეტაბოლური დარღვევები, მოწამვლა - ტოქსინები, პიპოქსიურ-იშემიური დაზიანება, ინფექცია, ინტრაკრანიალური ჰემატომა, თავის ტვინის დეგრენერაციული დაგადებები, ფებრილური გულყრა, მეტაბოლიზმის თანდაყოლილი დარღვევა, იდიოპათიური ეპილეფსია

მართვა:

ABC

ინტრავენური მიდგომის უზრუნველყოფა

პიპოგლიკემია: 25%-იანი გლუკოზი სწრაფი ნაკადით 2 მლ/კგ

პიპოკალცემია: კალციუმის გლუკონატი 5%-იანი 4 მლ/კგ (200 მგ/კგ)

პირიდოქსინის ნაკლებობა: პირიდოქსინი 50-100 მგ და/ან თიამინი 100 მგ IV.

ანტიკონვულსიური პრეპარატები

ლორაზეპამი (ატივანი)

დოზა: 0.05-0.2 მგ/კგ, მაქსიმუმ 8 მგ ერთჯერადად; შეუვანის გზა და წესი: IV, IM, IO. შესაძლებელია შეუვანა 15-30 წთ-ში ერთჯერ; გეერდითი მოვლენები: პიპოვენტილაცია, აპნოე, პიპოტენზია.

დიაზეპამი (ვალიუმი)

დოზა: 0.1-0.4 მგ/კგ, მაქსიმუმ 10 მგ ერთჯერადად; შეუვანის გზა და წესი: IV, IO, PR. შესაძლებელია შეუვანა 15-20 წთ-ში ერთჯერ 3-ჯერადად. რეექტალური დოზა - 0.2-0.5 მგ/კგ; გეერდითი მოვლენები: პიპოვენტილაცია, აპნოე, პიპოტენზია.

მიდაზოლამი (დორმიკუმი)

დოზა: 0.1-0.2 მგ/კგ; შეუვანის გზა და წესი: IV, IM, IO, PR, IN. რეექტალური დოზა - 0.5-1.0 მგ/კგ; გეერდითი მოვლენები: პიპოვენტილაცია, აპნოე, პიპოტენზია.

ფენობარბიტალი

დოზა: 15-20 მგ/კგ გაჯერების დოზა, მაქსიმუმ 40-50 მგ/კგ; შეუვანის გზა და წესი: IV, IM. ინტრავენურად 10-20 წთ-ის განმავლობაში; გეერდითი მოვლენები: ცნს-ის და სუნთქვის დეპრესია, პიპოტენზია.

ფენიტოინი (დილანტინი)

დოზა: 15-20 მგ/კგ გაჯერების დოზა, მაქსიმუმ 1000 მგ ერთჯერადად; შეუვანის გზა და წესი: IV, სიჩქარით 1-2 მგ/კგ/წთ-ში (10-20 წთ-ის

განმავლობაში). დაუშეგბელია პრეპარატის შერევა გლუკოზის ხსნართან; გეერდითი მოვლენები: პიპოტენზია, არითმია (ბრადიარიტმია).

პარალდებიდი

დოზა: 0.3 მლ (300 მგ/კგ, მაქსიმუმ 5 მლ; შეუვანის გზა და წესი: PR, განზავებული 1 : 1 ზეოთუნის ზეთთან.

გალპროატის მედია (დეპაკინი)

დოზა: 20 მგ/კგ (კონცენტრაცია 250 მგ/5 მლ); შეუვანის გზა და წესი: PR, განზავებული 1 : 1 წყალთან.

კრუნჩხენის მართვა ახალშობილებში

მიზანები:

ნეროლოგიური: პიპოქსიურ-იშემიური ენცეფალოპათია, ინტრაკრანიალური ჰემიტომა, პიპოქსია, თავის ტვინის შეშუპება, კეთილთვისებიანი ოჯახური კონვულსიები, თავის ტვინის განვითარების მანქები, ზელვებერის სინდრომი, მედიკამენტური აბსცინენცია, სამშობიარო ტრავმა

მეტაბოლური: პიპოგლიკემია, პიპოკალცემია, პიპომაგნემია, პიპონატრემია, პიპერნატრემია, მეტაბოლიზმის თანდაყოლილი დარღვევები, პიპეროსმოლარობა, პირიდოქსინის ნაკლებობა

ინფექცია: სეფსისი, მენინგიტი, აბსცესი

ჰემატოლოგიური: მწვავე ანემია, პოლიციტემია, ბილირუბინული ენცეფალოპათია

სხვადასხვა: სისხლძარღვოვანი პათოლოგიები

ჩარევა:

ეკვის შეწყვეტა

ინტრავენური მიდგომის უზრუნველყოფა

პიპოგლიკემია: 10%-იანი გლუკოზი სწრაფი ნაკადით (2 მლ/კგ), შემდეგ 10%-იანი გლუკოზის ინფუზია 6-8 მგ/კგ/წთ-ში

პიპოკალცემია: კალციუმის გლუკონატი 5%-იანი 4 მლ/კგ (200 მგ/კგ)

პიპომაგნემია: მაგნიუმის სულფატი 50%-იანი 0.2 მლ/კგ IM

პირიდოქსინის ნაკლებობა: პირიდოქსინი 100 მგ IV. შემანარჩუნებელი დოზა: 10 მგ/კგ/დღეში PO

უენობარბიტალი – არჩევის პრეპარატი			
გაჯერების დოზა	შემანარჩუნებე ლი დოზა	თერაპიული დოზე პლაზმაში	შენიშვნა
20 მგ/კგ IV- 15 წთ-ის განმავლობაში. კრუნჩხეის 15- 20 წთ-ზე მეტსანს პერსისტირების შემთხვევაში დამატებითი შეყვანა 5-10 მგ/კგ	3-4 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ IV, IM, PO.	20-40 მგ/მლ	დამატებითი გაჯერების დოზის შეყვანა შესაძლებელია კრუნჩხეის შეჩერებამდე ან სისხლის შრატში პრეპარატის დონის მიღწევამდე 40 მგ/მლ. შემანარჩუნებე ლი დოზა იწყება გაჯერების დოზის შეყვანიდან 24 სთ-ის შემდეგ
დილანტინი			
გაჯერების დოზა	შემანარჩუნებე ლი დოზა	თერაპიული დოზე პლაზმაში	შენიშვნა
20 მგ/კგ IV სიჩარით 1 მგ/კგ/წთ-ში. კრუნჩხეის პერსისტირების შემთხვევაში დამატებითი შეყვანა 10 მგ/კგ.	3-4 მგ/კგ/დღეში IV 12 სთ-ში ერთჯერ	20 მგ/მლ	გაჯერების დოზა ინიშნება განხავების გარეშე და შემდეგ ქათეტერის ჩარეცხევა ფიზიოლო- გიური ხსნარით.
ლორაზეპაზი			
გაჯერების დოზა			შენიშვნა
0.05-0.1 მგ/კგ IV 2 წუთის განმავლობაში		შესაძლებელია რამდენჯერმე განმეორება	
დიაზეპაზი			
გაჯერების დოზა			შენიშვნა
0.1-0.3 მგ/კგ IV		არ ინიშნება სიყვითლის დროს	

ანტიკონვულსიური პრეპარატები ბავშვებში კრუნჩხეის ტიპის
მიხედვით

ასაკი	უშიორესად გამოყენებული პრეპარატები	ალტერნატიული პრეპარატები
პირველადი გენერალიზებული ტონურ-კლონური კრუნჩხეა		
1-12 თვე	კარბამაზეპინი, ფენიტოინი, ფენობარბიტალი	ვალპროატი
1-6 თვე	კარბამაზეპინი, ფენიტოინი, ფენობარბიტალი	ვალპროატი
6-11 წელი	კარბამაზეპინი	ვალპროატი, ფენიტოინი, ფენობარბიტალი
პირველადი გენერალიზებული ტონურ-კლონური კრუნჩხეა აბსანით ან მიოკლონური კრუნჩხეით		
1 თვე - 18 წელი	ვალპროატი	ფენიტოინი, ფენობარბიტალი, კარბამაზეპინი
აბსანის ტიპის კრუნჩხეა		
ნებისმიერი ასაკი	ეტოსუქსიმიდი	ვალპროატი, კლონაზეპამი, დიაჟარბი, ლამოტრიგინი
მიოკლონური კრუნჩხეა		
ნებისმიერი ასაკი	ვალპროატი, კლონაზეპამი	ფენიტოინი, ფენობარბიტალი
ტონური და ატონური კრუნჩხეა		
ნებისმიერი ასაკი	ვალპროატი	ფენიტოინი, კლონაზეპამი, ფენობარბიტალი
პარციალური კრუნჩხეა		
1-12 თვე	ფენობარბიტალი	კარბამაზეპინი, ფენიტოინი
1-6 წელი	კარბამაზეპინი	ფენიტოინი, ფენობარბიტალი, ვალპროატი, ლამოტრიგინი, გაბაჟენტინი
6-18 წელი	კარბამაზეპინი	ლამოტრიგინი, ფენიტოინი, ფენობარბიტალი,

ვალპროტი		
ინფანტილური სპაზმები		
	კორტიკოტროპინი (ACTH)	პრედნიზოლონი, ვალპროტი, კლონაზპამი, დიაზეპამი

ბითი ტრანსფუზია	თი ტრანსფუზია
< 1500	5-8
1500- 2000	8-12
2000- 2500	12-15
>2500	იხილეთ წინა ცხრილი

- ბილირუბინის მართვა ახალშობილებში ჰიპერბილირუბინემიის მართვა ჯანმრთელ დროულ ახალშობილებში შრატის საერთო ბილირუბინი მგ/დლ (პმოლ/ლ)

ასაკი (სთ)	იფიქრეთ ფოტოთერა- პიაზე*	ფოტოთერა- პია	სისხლის შენაცვლე- ბითი ტრანსფუზია თუ ინტენსიური ფოტოთერა- პია უაზაპტოა**	სისხლის შენაცვლე- ბითი ტრანსფუზ- ზია და ინტენსიური ფოტოთერა- პია
≤ 24***				
25-48	≥ 12 (170)	≥ 15 (260)	≥ 20 (340)	≥ 25 (430)
49-72	≥ 15 (260)	≥ 18 (310)	≥ 25 (430)	≥ 30 (510)
>72	≥ 17 (290)	≥ 20 (340)	≥ 25 (430)	≥ 30 (510)

შენიშვნა:

*ფოტოთერაპია არის არჩევანი და დამოუკიდებულია კლინიკურ გადაწყვეტილებაზე

** ინტენსიური ფოტოთერაპიის შედეგად შრატის საერთო ბილირუბინის მაჩვენებელმა უნდა დაიკლოს 1-2 მგ/დლ-ით 4-6 სთ-ის განმავლობაში. წინააღმდეგ შემთხვევაში ფოტოთერაპია მინეულია შეუცველობა.

*** დროული ახალშობილები, რომელიც სიყვითლე კლინიკურად კლინდება ≤ 24 სთ-ის განმავლობაში, არ ითვლებიან ჯანმრთელებად და საჭიროებებს შემდგომ შეფასებას.

ჰიპერბილირუბინემიის მართვა დღენაკლ ახალშობილებში (ჯანმრთელი და ავადმყოფი) და ავადმყორ დროულ ახალშობილებში (ჯანმრთელი და ავადმყოფი)				
ავადმყოფი ახალშობილები		ავადმყორი ახალშობილები		
შრატის საერთო ბილირუბინი		შრატის საერთო ბილირუბინი		
წონა (გ)	ფოტო- თერაპია	სისხლის შენაცვლება	ფოტოთერაპია	სისხლის შენაცვლება

• ტვინის სიკვდილი

ტვინის სიკვდილი – ეს არის მდგომარეობა, როდესაც ხდება ტვინის ტოტალური კვდომა. ამასთანავე, რეანიმაციული დონისძიებებით ხელოვნურად ნარჩენდება გულის და სისხლის მიმოქვევის უზნქციები, რაც სიცოცხლის ცრუ შთაბეჭდილებას ქმნის.

ტვინის სიკვდილის კრიტერიუმები ტვინის დეროს ფუნქციების არარსებობა

- ოფთალმოლოგიური გამოკვლევა:
 - “ფიქსირებული” გუგები: შუქზე გუგის რეაქციის არარსებობა
 - კორნეალური რეფლექსების არარსებობა
 - ოკულოცეფალური რეფლექსის არარსებობა (თოჯინის ოვალები (doll's eyes) – საჭიროა სიფრთხილე ხერხემლის კისრის მიღამოს დაზიანების დროს
 - ოკულოცეფალური რეფლექსის არარსებობა (სითბური სინჯი ცივი წყლით). 60-100 მლ ცივი წყლით ხდება ერთი ყურის გარეთა სასმენი მიღის გამორეცხვა (არ ტარდება დაფის აპეს დაზიანებისას), ამ დროს თავი წამოწეულია საწოლის პირისონტალური სიბრტყიდან 30%-ით. ტვინის სიკვდილი გამოირიცხება, თუ ცივი წყლით გამორეცხვისას თვალის კაკლები ბრუნდება გამორეცხილი ყურის მხარეს. მეორე მხარეს პროცედურა მეორდება პირველი ცდიდან არანაკლებ 5 წუთის შემდეგ.

2. აპნოეს ტესტი:

სისონგიანური სუნთქვითი მოძრაობის არარსებობა ფილტვის ხელოვნური გენტილიაციის აპარატიდან გამოითქვებს შემდეგ (მოგრძო ტესტის უზნქციის განსასაზღვრად). არტერიულ სისხლში CO₂ მარცვალური წნევის (PaCO₂) გაზრდა იწვევს ქალასშიდა წნევის მომარტბას, რამაც შეიძლება გამოიწვიოს ტვინის პერნიაცია და

ვასომოტორული არასტაბილურობა, ამიტომ ეს ტესტი უნდა ჩატარდეს სულ ბოლოს, როდესაც სიკვდილის მიზეზები ცხადი ხდება. $\text{PaCO}_2 > 60 \text{ mmHg}$ და სუნთქვის არარესტობა ადასტურებს დიაგნოზს. ტესტი არ არის სარწმუნო ფილტვის ქრონიული ობსტრუქციული დაავადების (COPD) და გულის შეგუბებითი უქმარისობის (CHF) დროს. ტესტის ჩატარებისას უნდა გამოირიცხოს პიოქსემია (გულის არითმის და მორკარდიუმის ინფარქტის განვითარების საშიშროების გამო). ამ მიზნით პროცედურამდე 15 წუთის განმავლობაში ტარდება 100% ჟანგბადით ფილტვების უნტილაცია.

ტესტის დაწყებამდე ავადმყოფი გადაგმავს ფილტვების ხელოვნურ კენტილაციას, რაც ინარჩუნებს $\text{PaCO}_2 > 40 \text{ mmHg}$ (ეს ამცირებს ტესტის ჩატარების დროს და საშუალებას იძლევა გაზარდოთ პიოქსეის თავიდან აცილების აღბათობა).

ტესტის მიმდინარეობისას უნდა ხდებოდეს ჟანგბადის პასიური ინალაცია ნელ/წო კათეტერის საშუალებით, რომელიც იდგმება Carina-ს დონეზე.

ტესტი უნდა შეწყდეს, თუ:

- ავადმყოფი სუნთქვას (არ შეესაბამება სიკვდილის განსაზღვრებას)
- კითარდება გამოხატული არტერიული პიოტონია
- ჟანგბადით გაჯერება (პულს-ოქსიმეტრია) ეცემა 80%-ზე დაბლა
- გამოხატულია არითმია

თუ პაციენტი არ სუნთქვას, ხდება სისხლის აირების განსაზღვრა ჩეველებრივი ინტერგალებით, მიუხედავად იმისა, თუ რამ გამოიწვია ტესტის შეწყვეტა. თუ $\text{PaCO}_2 > 60 \text{ mmHg}$ -ზე და ავადმყოფი არ სუნთქვას, ტესტი ითვლება დადებითად.

თუ $\text{PaCO}_2 < 60 \text{ mmHg}$, მაგრამ ავადმყოფის მდგომარეობა სტაბილურია, არის შესაძლებლობა სისხლის აირები განისაზღვროს რამდენიმე წუთში – ტესტი გრძელდება.

3. პირ-ხასის რეფლექსის არარსებობა

ძლიერ, დრმა ცენტრალურ ტკივილზე მოტორული რეაქციის არარსებობა

- დეკორტიპაციული ან დეცერებრაციული პოზების არსებობა, აგრეთვე კრუნჩევები გამორიცხავს ტვინის სიკვდილის დიაგნოზს.
- სანალური რეფლექსების არსებობა – ტერფის ფლექსორული რეფლექსი, პერიტონეალური, კრემასტერული რეფლექსები შესაძლებელია შესაძლებელია შენარჩუნებილი იყოს ტვინის სიკვდილის დროს. ზოგჯერ ადგილი აქვს როტულ, კომპლექსურ მოძრაობებს – ერთი ან ორივე ხელის სახესთან მოტანა, ან წამოჯდომის მცდელობა, ეგრეთწოდებული დაზარეს სიმპტომი (განსაკუთრებით პიოქსემის დროს). ეს

მოძრაობები საგარაუდოდ უკავშირდება ზურგის ტვინის ზემო სეგმენტების დაზიანებელი მამოძრავებელი ნეირონების სტიმულაციას. თუ ავადმყოფს აღენიშნება მსგავსი კომპლექსური მოძრაობები, ტვინის სიკვდილის დიაგნოზის დასადგენად საჭიროა ჩატარდეს სხვა ტესტებიც.

ის სიტუაციები, რომელებიც ართულებენ დიაგნოზის დასმას და ახდენენ ტვინის სიკვდილის სურათის სიმულირებას

- პაპოთერმია: სხეულის ბაზისური ტემპერატურა უნდა იყოს $> 32^\circ\text{C}$
- ცნობები ენდოგენური და ექ्टოგენური შექცევადი ინტენსივური არსებობის შესახებ, მედიკამენტური და მეტაბოლური გენების ინტენსივური პარვით (ბარბიტურანტები, ბენზოდიაზეპინები, მეპრობამატი, ტრიქლორეთილენი, პარალიზური საშუალებები, ლვიდლისმიერი ენცეფალოპათია, პიპეროსმოლარული კომა). თუ არსებობს ეჭვი, აუცილებელია, გაკეთდეს სისხლის და მარდის ლაბორატორიული გამოკვლევა პრეპარატების შემცველობაზე.
- შოკი (საშუალო არტერიული წნევა უნდა იყოს $> 90 \text{ mmHg}$) და პიოქსია.
- უშუალოდ რეანიმაციის შემდგომი მდგომარეობა (ფიქსირებული და გაფართოებული გუგები შესაძლებელია ატროპინის ზემოქმედებით იყოს გამოწვეული)
- ავადმყოფი ბარბიტურატებით გამოწვეული კომის შემდგომ (ბარბიტურატების შემცველია არ უნდა აღემატებოდეს 10 მეტ/მლ)
- ტვინის სიკვდილის დიაგნოზის დადასტურება ხდება: ელექტროგნცეფალოგრაფით, ცერებრული რადიონუქლოიდური ანგიოგრაფიით. თავის ტვინის დეროს სმენითი, გამოწვეული პოტენციალების შესწავლა არ ხდება, თუმცა შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ნერვოპათოლოგის კონსულტაციის შემდეგ.

ავადმყოფზე დაკვირვება უნდა წარმოებდეს თავის ტვინის სიკვდილის დიაგნოზის დადასტურებამდე და ჩატარებული გამოკვლევების შემდეგ გარევეულ პერიოდში

თავის ტვინის მასიური, შეუქცევადი დაზიანებების დროს (მასიური სისხლჩაქცევა და სხვა), ზოგი ექსაერტის აზრით, შესაძლებელია ტვინის სიკვდილის დიაგნოზის დასმა ერთჯერადი გამოკვლევით, რომელიც დასტურდება კლინიკური ტესტებით.

კლინიკურად დადასტურებული მდგომარეობის დროს, როცა შეუქცევადი დაზიანებები ეჭვგარეშეა და როდესაც ეს მდგომარეობა დასტურდება კლინიკური ტესტებით, განმეორებითი გამოკვლევა უნდა ჩატარდეს 6 საათში.

კლინიკურად დადასტურებული მდგომარეობის დროს, როცა შეჟქვევადი დაზიანებები ეჭვგარეშეა და როდესაც ეს მდგომარეობა არ დასტურდება კლინიკური ტესტებით, განმეორებითი გამოკვლევა უნდა ჩატარდეს 12 საათში.

კლინიკურად დაუდასტურებული მდგომარეობის დროს, კლინიკური ტესტების არარსებობის დროს, განმეორებითი გამოკვლევა უნდა ჩატარდეს 12-24 საათში.

ტკინის ანოქსიური დაზიანების, როგორც ტკინის სიკვდილის მიზეზის დროს - 24 საათში, თუმცა ეს დრო შესაძლებელია შემცირდეს ტკინის სისხლის მიმოქცევის არარსებობის დადგენის შემდეგ.

დამადასტურებული გამოკვლევები:

ცერებრული ანგიოგრაფია

ელექტროენცეფალოგრაფია

ტკინის რადიონუკლიდური ანგიოგრაფია (CRAG)

- მომატებული არტერიული წნევის მართვა მწვავე იშემიური ინსულტის დროს

არტერიული წნევის დონე mmHg	მკურნალობა
1. არ არის ფიბრინოლიზური თერაპიის კანდიდატი სისტოლური წნევა ≤ 220 ან დიასტოლური ≤ 120	<ul style="list-style-type: none"> დაკვირვება, თუ არ არის სხვა ორგანოების დაზიანების ნიშნები (მაგ: აორტის გაგლეჯა, მიოკარდიუმის მწვავე ინფარქტი, ფილტრის შეშუპება, ჰიპერტენზიული ენცეფალოპათია) ჩატარდეს ინსულტის სხვა სიმპტომების მეურნალობა (მაგ: თავის ტეივილი, აგზება, გულისრევა, ღებინება) ჩატარდეს ინსულტის სხვა მწვავე გართულებების მკურნალობა (მაგ: ჰიპოქსია, მომატებული ინტრაკრანიალური წნევა, კრუნჩევა, ჰიპოგლიკემია)

სისტოლური წნევა > 220 ან დიასტოლური 121-140	<ul style="list-style-type: none"> დაბეტალოლი 10-20 მგ IV 1-2 წთ-ის განმავლობაში, შეიძლება გამეორება ან დოზის გაორმაგება ყოველ 10 წთ-ში (მაქსიმალური დოზა 300 მგ) ნიკარდიპინი 5 მგ/სთ საწყისი დოზა IV ინფუზია, შემდეგ დოზის ტიტრაცია სასურველი ეფექტის მიღწევამდე 2.5 მგ/სთ დოზის მომატებით 5 წთ-ში ერთჯერ. მაქსიმალური დოზა 15 მგ/სთ. მიზანი - არტერიული წნევის შემცირება 10-15%-ით
დიასტოლური წნევა > 140	<ul style="list-style-type: none"> ნიტროპრუსიდი 0.5 მგ/კგ/წთ საწყისი დოზა IV ინფუზია არტერიული წნევის მუდმივი მონიტორინგით მიზანი - არტერიული წნევის შემცირება 10-15%-ით
2. ფიბრინოლიზური თერაპიის კანდიდატი	<ul style="list-style-type: none"> ლაბეტალოლი 10-20 მგ IV 1-2 წთ-ის განმავლობაში, შეიძლება დოზის გამეორება ერთჯერადად
მკურნალობის დროს/შემდეგ	<ul style="list-style-type: none"> არტერიული წნევის მონიტორინგი არტერიული წნევის შემოწმება ყოველ 15 წთ-ში 2 სთ-ის განმავლობაში,

		<p>შემდეგ ყოველ 30 წთ-ში 6 სთის განმავლობაში და ბოლოს ყოველ 1 სთ-ში 16 სთის განმავლობაში</p> <ul style="list-style-type: none"> ნატრიუმის ნიტროპრუსიდი 0.5 მკგ/ქგ/წთ IV ინფუზია და დოზის ტიტრაცია სასურველი არტერიული წნევის მიღწევამდე
2.	დიასტოლური წნევა > 140	
3.	სისტოლური წნევა > 230 ან დიასტოლური 121-140	<ul style="list-style-type: none"> ლაბეტალოლი 10 მგ IV 1-2 წთ-ის განმავლობაში, შეიძლება დოზის გამეორება ან გაორმაგება 10 წთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 300 მგ-მდე, ან ლაბეტალოლის საწყისი დოზა და შემდეგ ინფუზია 2-8 მგ/წთ
	ან	<ul style="list-style-type: none"> ნიკარდიანი 5 მგ/სთ IV ინფუზია და დოზის ტიტრაცია სასურველი ეფექტის მიღწევამდე დოზის მომატებით 2.5 მგ/სთ ყოველ 5 წთ-ში მაქსიმუმ 15 მგ/სთ-მდე. ლაბეტალოლის უეფექტობის შემთხვევაში განიხილეთ ნატრიუმის ნიტროპრუსიდი
4.	სისტოლური წნევა 180-230 ან დიასტოლური 105-120	<ul style="list-style-type: none"> ლაბეტალოლი 10 მგ IV 1-2 წთ-ის განმავლობაში, შეიძლება დოზის გამეორება ან გაორმაგება 10-20 წთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 300 მგ-მდე, ან ან ლაბეტალოლის საწყისი დოზა და შემდეგ ინფუზია 2-8 მგ/წთ

- მომატებული ინტრაკრანიალური წნევის მართვა ინტრაკრანიალური წნევის მომატების მიზეზები

თავის ტრაგმა

- ინტრაკრანიალური პემატომა (ექსტრადურული, სუბდურული, ინტრაცერებრული)
- ტენიის დიფუზური შეშუპება
- ტენიის დაუეჭილობა

ცერებროგასტულარული

- სუბარაქნოიდული სისხლჩქვევა
- ინტრაცერებრული პემატომა
- ტენიის გვების თრომბოზი
- ტენიის მასიური ინფარქტი
- პიპერტენიული ენცეფალოპათია (ავთვისებიანი პიპერტენზია, კლიმფისია)

პიდროცეფალია

- თანდაყოლილი ან შეძენილი
- ობსტრუქციული ან კომუნიკაციური

კრანიოცერებრული დისარობორცია

- ტენიის სიმსივნეები (ცისტა, კეთილთვისებიანი ან ავთვისებიანი სიმსივნეები)
- მეორადი პიდროცეფალია
- მას ეფექტი
- შეშუპება

“კეთილთვისებიანი” ინტრაკრანიალური პიპერტენზია (იდიოპათიური ინტრაკრანიალური პიპერტენზია)

ცნს-ის ინფექცია

- მენინგიტი
- ენცეფალიტი
- ტენიის აბსცესი
- მეორადი პიდროცეფალია

მეტაბოლური ენცეფალოპათია

- პიპოქსიურ-იშემიური
- რეიეს სინდრომი
- დვიდლისმიერი კომა
- თირქმლის უქმარისობა
- დიაბეტური კეტოაციდოზი
- დამწერობა
- დახრჩობა

- პიპონატრემია
ეპილეფსიური სტატუსი

ინტრაკრანიალური წნევის მონიტორინგის ჩვენებები

- თავის ტრავმა (ტვინის ტრავმის ფონდის გაიდლაინის მიხედვით)
- თავის მძიმე ტრავმა (GCS - 3-8 ქულა) და CT დარღვევებით
 - თავის მძიმე ტრავმა (GCS - 3-8 ქულა) და CT დარღვევების გარეშე და შემდგენი კრიტერიუმებიდან ორის არსებობისას:
 1. ასაკი > 40 წელი
 2. სისტოლური არტერიული წნევა < 90 mmHg
 3. უნილატერალური ან ბილატერალური იძულებითი პოზიცია (posturing)

- ინტრაკრებული და სუბარაქნოიდული სისხლჩქვება**
- GCS < 9
 - პოსტოპერაციული მიმდინარე ინტრაოპერაციული გართულებები
 - პიდროცეფალია

- სხედასხება მიზეზით განპირობებული პიპერტენზია GCS < 9 და ტვინის შეშუქების CT დადასტურებული ცვლილებებით
- მეტაბოლური (დვიძლის უქმარისობა)
 - პიპოქსია/იშემია (ინსულტი, გულის გაჩერების შემდგომი პერიოდი)
 - ცნს-ის ინფექციები

- პიდროცეფალია და კეთილთვისებიანი ინტრაკრანიალური პიპერტენზია

პრობლემები და მდგომარეობები, რომლებიც ხელს უწყობს მომატებული ინტრაკრანიალური წნევის გაუარესებას

ინტრაკრანიალური და არტერიული წნევის ტრანსდუსერებისა და მონიტორების არასწორი კალიბრაცია

- შეამოწმეთ კალიბრაცია და არტერიული წნევის ტრანსდუსერი

თავიდან ვენური დრენირების ობსტრუქცია

- თავისა და კისრის არასწორი მდგბარეობა
- არ დააფიქსიროთ ენდოტრაქეული მილი კისრის გარშემო

კარდიოგასკულარული

- არაადეკატური ცერებრული პერფუზიული წნევა (დაბალი - პაროგოლემია, ან მაღალი)
- ტვინის სისხლძარღვების გამაფართოვებული საშუალებები

რესპირატორული

- პიპერკაპნია/პიპოქსია

- შეუსაბამო PEEP
- ჭარბი სეპრეცია, ბრონქოსპაზმი

მეტაბოლური

- ცხელება
 - პიპერგლიკემია
 - პიპო-ოსმოლარული ხსნარების ინფუზია
- არასაგმარისი ანალგეზია/სედაცია
- ადეკვატური ანალგეზია/სედაციის დროს განიხილეთ კუნთოვანი რელაქსანტები
- კრუნჩებები

მომატებული ICP მართვა პრეპოსპიტალურ ეტაპზე

- სასუნთქი გზების აგრესიული მართვა და კონტროლირებადი გენტილაცია ადეკვატური ოქსიგენაციითა და PaCO₂-ის ნორმალიზაციით
- წვენების დროს ხერხემლის კისრის ნაწილის იმობილიზაცია
- ნეკროლოგიური დარღვევების და დეფიციტის შეფასება
- გლაზგოს კომის შეალის დადგენა
- 30°-ით თავის წამოწევა
- შესაძლო ექსტრაკრანიული დაზიანებებით განპირობებული პიპოტენზიის კორექცია

მომატებული ICP მართვა უგონო მოზრდილ პაციენტებში რეანიმაციული ღონისძიებები

- ინტებაცია და ვენტილაცია
 - ინტრაკრენური მანიტოლი - 0.2 მლ/კგ
 - საბოლოო კვლევები
 1. CT
 2. ინტრაკრანიალური წნევის მონიტორინგი
- მომატებული ინტრაკრანიალური წნევის მართვა
- სპეციფიკური ეტიოლოგიური მეურნალობა
 - ცისტის, აბსცესის ასპირაცია
- პიდროცეფალია: გარეგანი ვენტრიკულური დრენაჟი
- მოახდინეთ ცერებროსპინალური სითხის დრენირება ტგინის შეშუქება
 - დექსამეტაზონი მხოლოდ სიმსივნეების დროს. არ გამოიყენოთ ტრაგმების შემთხვევაში
 - ზოგიერთ შემთხვევებში ტგინის აბსცესის დროს

შეინარჩუნეთ ცერებრული პერფუზიული წნევა ≥ 70 mmHg

$$\text{CPP} = \text{MAP} - \text{ICP}$$

შეინარჩუნეთ ინტრაკრანიალური წნევა $\leq 25 \text{ mmHg}$

- თავიდან აიცილეთ პრობლემები, რომლებიც აუარესებენ მომატებულ ინტრაკრანიალურ წნევას
- საწოლის თავი აწიეთ 30° -ით
- ადეკვატური სედაცია (მიდაზოლამი), ანალგეზია (პროპოფლი - 2-5 მგ/კგ/სთ, ფენტანილი - 1-2 მგგ/კგ/სთ, თიოპენტალი - 250 მგ ბოლუსური შეყვანა, მაქსიმუმ 3-5 გ-მდე, შემდეგ 4-8 მგ/კგ/სთ) და ნერვ-ჟუნთოვანი ბლოკადა (ატრაქურიუმი - 0.5 მგ/კგ/სთ)
- ოპტიმალური ვენტილაცია და ოქსიგენაცია - შეინარჩუნეთ PaCO_2 30-33 mmHg -ის ფარგლებში, $\text{PaO}_2 \geq 82 \text{ mmHg}$ -ის ფარგლებში, შიგნითა საუდლე გენის ფანგბადის სატურაცია > 55%, $\text{SpO}_2 \geq 97\%$
- შეამოწმეთ PEEP/ ვენური ობსტრუქციის არსებობა
- აქტიურად უმუშურნალეთ კრუნჩებას (ფენიტოინი - 15 მგ/კგ)
- შეინარჩუნეთ ზომიერი პიპოთერმია - ტემპერატურა $\leq 37^\circ\text{C}$
- 20% მანიტოლის ბოლუსური შეყვანა 2 მლ/კგ (პლაზმის სამიზნე ისმოლდარობა 310 მმოლ/ლ)

ალაზმის ოსმოლარობა =

$$= 2 \times \text{Na} + \frac{\text{გლუკოზა (მგ/დლ)}}{18} + \frac{\text{შარდოვანა (მგ/დლ)}}{2.8}$$

- განიხილეთ ინტრავენური ანესტეზია ცერებრული მეტაბოლური მოთხოვნილების შესამცირებლად - პროპოფლი 2-5 მგ/კგ/სთ
 - განიხილეთ ქირურგიული დეკომპრესია (ძვლის ფრაგმენტის, დაუკული საფუთქლის ან შუბლის წილის მოცილება)
- უზრუნველყავით ადეკვატური საშუალო არტერიული წნევის გაჩენებელი**
- ადეკვატური პიდრატაცია
 - თავიდან აიცილეთ გადაჭარბებული სედაცია
 - ოპტიმალური მოცულობითი სტატუსი (მარჯვენა წინაგულის წნევის - CVP - 6-10 mmHg /ფილტვის კაპილარული ჩატელვის წნევის მონიტორინგი)
 - განიხილეთ ვაზოაქტიური პრეკარატები (ნორადრენალინი, დოპამინი, ფენილეფრინი)

საჭიროების დროს განმეორებითი CT (თრომბის განვითარება/პილორცეფალია)

მომატებული ICP მართვა ბავშვებში

მომატებული ICP და მოსალოდნელი პერნიაციის კლინიკური ნიშნები აღრევული კლინიკური ნიშნები თავის ტკივილი გულისრევა და დებინება ცნობიერების პროგრესული დარღვევა მოგვიანებითი კლინიკური ნიშნები გაფართოებული გუგები იძულებითი პოზა ექშინგის ტრიადა: ბრადიკარდია, ჰიპერტენზია, სუნთქვის დარღვევა შენიშვნა: საწყის ეტაპზე ბრადიკარდია შეიძლება იყოს ერთადერთი სიმპტომი

მსუბუქად მომატებული ICP მართვა

(GCS ≥ 9 , ნევროლოგიური დარღვევები არ ვლინდება)

1. რესპირატორული სტატუსი: უზრუნველყავით ფანგბადის მიწოდება
2. ცირკულაციის აღდგენა და შენარჩუნება
3. ფიზიოლოგიური ან რინგერის ხსნარი 10-20 მლ/კგ ბოლუსური შეყვანა, გაიმეორეთ ცირკულაციის აღდგენამდე (აღმატებული MAP, CPP)
4. ინოტროპები გულის უქმარისობის დროს
5. თავის პოზიცია
6. საწოლის თავი აწიეთ 30° -ით
7. შეინარჩუნეთ თავი პირდაპირ პოზიციაში
8. მინიმუმამდე დაიყვანეთ აგზება, მოუსვენრობა
9. ჩაღით ნაზო-გასტრალური ზონდი უგონო, კომატოზურ მდგრამარეობაში მყოფ პაციენტებში
10. შეწყვიტეთ საკვების და სითხეების მიღება
- IV თერაპია
- გადასახმელი ხსნარი უნდა შეიცავდეს NaCl
- პიპოვოლემის დროს შეიყვანეთ ალაზმის მოცულობის აღმდგენი საშუალებები
8. თავიდან აიცილეთ პრობლემები, რომლებიც აუარესებენ მომატებულ ინტრაკრანიალურ წნევას
9. სხვა პრეპარატები ჩვენების მიხედვით
- კორტიკოსტეროიდები (დექსამეტაზონი 0.5-1.0 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ ტკივის აბსცესის ან სიმსიგნის დროს, სადათა მენინგიტის დროს)
- მანიტოლი - 0.25-1.0 გ/კგ IV 10-20 წთ-ის განმავლობაში (CT დადასტერებული ტკივის შეშუპების დროს) და ფუროსემიდი - 1 მგ/კგ
10. საეციფიკური ეტიოლოგიური მკურნალობა

ზომიერად მომატებული ICP გართვა
(GCS ≤8, სახეზეა ნევროლოგიური დარღვევები)

1. ინტუბაცია, პიპერვენტილაცია
 - სწრაფი თანმიმდევრული ინტუბაცია დაღვენილი წესის მიხედვით
 - ვენტილაციის რეჟიმები:
 - (1) FiO₂ 100%
 - (2) ნორმაზე მაღალი სუნთქვის სიხშირე
 - (3) სუნთქვის მოცულობა 10-15 მლ/კგ
 - (4) PEEP 3-4 mmHg
 - სისხლის გაზების სამიზნე მაჩვენებლები:
 - (1) PaO₂ > 100 mmHg
 - (2) PaCO₂ – 30-33 mmHg-ის ფარგლებში
 - (3) pH > 7.35
2. აგზების გართვა
 - სედაცია (ნარკოტიკული ანალგეტიკები – მორფინის სულფატი ან ფენტანილი, ბენზოდიაზეპინები – მიდაზოლამი, ლორაზეპამი ან დიზეპამი)
 - ნერვ-კუნთოვანი ბლოკადა (პანკურონიუმი ან ვეკურონიუმი)
 - 3. მანიტოლი – 0.25-1 გ/კგ IV, ფუროსემიდი – 1 მგ/კგ
 - 4. ზომიერი (კონტროლირებადი) პეპოთერმია
 - ბარბიტურატები (პროპოფილი, თიოპენტალი)
 - 5. საეციფიკური ეტიოლოგიური მკურნალობა

• ტრანსფუზია

სისხლისა და მისი კომპონენტების ტრანსფუზია

მოცირკულირე სისხლის მოცულობა (მსმ)

ასაკი	სისხლის მოცულობა (მლ/კგ)
დღენაკლი ახალშობილი	100
დროული ახალშობილი	90
>1 თვე	80
>1 წელი	70
მოზრდილი	60-70

მოსალოდნებლი სისხლის მოცულობა (EBV) = წონა (კგ) × სისხლის მოცულობა (მლ)

(იხ. ცხრილში)

პლაზმის მოცულობა

50 მლ/კგ ბავშვებში

40 მლ/კგ მოზრდილებში

1 გ პემოგლობინი (Hb) = პემატოკრიტი (Hct) 3%

პემორაგიული შოკის დროს სისხლის ან მისი კომპონენტების გადასხვამდე მოცირკულირე სისხლის მოცულობის შესავებად გამოიყენება ფიზიოლოგიური ხსნარის ან რინგერის ხსნარის ბოლუსური ინფუზია 10-20 მლ/კგ. ამასთანავე, ყოველი 1 მლ მოცირკულირე სისხლის დანაკარგის შესავებად საჭიროა 3 მლ კრისტალინის ხსნარი, რადგან გადასხმული კრისტალოიდის მხოლოდ 1/3 რჩება ინტრავასულარულ სივრცეში.

ერითროციტული მასა

ერითროციტული მასის ერთი დოზა 200-250 მლ, პემატოკრიტი 60-80%. ლეიკოციტების და პლაზმის შემცველობა მერყეობს.

გადასახმელი ერითროციტული მასის მოცულობა (მლ) =
(Ht სასურველი – Ht საწყისი) × მოცირკულირე სისხლის მოცულობა
(მსმ) / Ht ერითროციტული მასის

1 მლ/კგ ერითროციტული მასის ტრანსფუზია ზრდის პემატოკრიტს:

- 1%-ით, როდესაც პაციენტი არის ეუვოლემიური, არ აღენიშნება მიმდინარე სისხლდენა, პემოლიზი ან DIC
- <1%-ით, როდესაც პაციენტი არის პიპოვოლემიური, აღენიშნება მიმდინარე სისხლდენა, პემოლიზი ან DIC

ერითროციტული მასის მოცულობა – 10-15 მლ/კგ 2-6 სთ-ის განმავლობაში.

პემატოკრიტის მოსალოდნებლი მომატება:

- 10-15% ეუვოლემიურ პაციენტებში, რომლებსაც არ აღენიშნებათ ერითროციტების მიმდინარე კარგვა
- < 10-15 % პიპოვოლემიურ პაციენტებში, რომლებსაც აღენიშნებათ ერითროციტების მიმდინარე კარგვა

ახლადგაყინული პლაზმა

ახლადგაყინული პლაზმის 1 ერთეული შეადგენს 250 მლ და შეიცავს აველა შემაღებელ ფაქტორს.

დოზირება: 10-20 მლ/კგ

10 მლ/კგ ახლადგაყინული პლაზმის ტრანსფუზია 20%-ით ზრდის სისხლში შემაღებელი ფაქტორების აქტივობას.

კრიოპრეციპიტატი

კრიოპრეციპიტატის 1 ერთეული შეიცავს 250 მგ ფიბრინოგენს. (1 ერთეული = 5-10 მლ). პლაზმაში შეწონილია 80-100 ერთ ფაქტორი VIII და 75 ერთ ფაქტორი XII.

1 ერთეული კრიოპრეციპიტატი / 5 კგ სხეული წონა ზრდის ფიბრინოგენის დონეს 100 მგ/დღი-ით

დოზირება: უიბრინოგენის საჭირო რაოდენობა (მგ) = წონა (კგ) \times 0.4
× ფიბრინოგენის საჭირო ცვლილება

თრომბოციტული მასა

1 ერთეული თრომბოციტების კონცენტრაცია / 7 კგ ზრდის
თრომბოციტების რიცხვის 50-100 000-ით
თრომბოციტული მასის ტრანსფუზიის ხანგრძლივობა – 15-30 წთ.
თრომბოციტების კონცენტრაცია: 1 ერთეული = 60 მლ
დოზირება: 0.1 ერთ/კგ

ერთორციტული მასა

პაციენტის სისხლის ჯგუფი და რეზუსი		დონორის ჯგუფი და რეზუსი			
		პირველი არჩევანი	მეორე არჩევანი	მესამე არჩევანი	მეოთხე არჩევანი
0	Neg.	O Neg.	-	-	-
	Pos.	O	-	-	-
	Pos./Neg.				
A	Neg.	A Neg.	O Neg.	-	-
	Pos.	A	O	-	-
	Pos./Neg.		Pos./Neg.		
B	Neg.	B Neg.	O Neg.	-	-
	Pos.	B	O	-	-
	Pos./Neg.		Pos./Neg.		
AB	Neg.	AB Neg.	B Neg.	A Neg.	O Neg.
	Pos.	AB	B	A	O
	Pos./Neg.		Pos./Neg.	Pos./Neg.	Pos./Neg.

თრომბოციტული მასა

პაციენტის სისხლის ჯგუფი და რეზუსი		დონორის ჯგუფი და რეზუსი			
		პირველი არჩევანი	მეორე არჩევანი	მესამე არჩევანი	მეოთხე არჩევანი
0	Neg.	O Neg.	A Neg.	B Neg.	AB Neg.
	Pos.	O	A	B	AB
	Pos./Neg.		Pos./Neg.	Pos./Neg.	Pos./Neg.
A	Neg.	A Neg.	AB Neg.	B Neg.	O Neg.
	Pos.	A	AB	B	O
	Pos./Neg.		Pos./Neg.	Pos./Neg.	Pos./Neg.
B	Neg.	B Neg.	AB Neg.	A Neg.	O Neg.
	Pos.	B	AB	A	O
	Pos./Neg.		Pos./Neg.	Pos./Neg.	Pos./Neg.
AB	Neg.	AB Neg.	A Neg.	B Neg.	O Neg.
	Pos.	AB	A	B	O
	Pos./Neg.		Pos./Neg.	Pos./Neg.	Pos./Neg.

• ტოქსიკოლოგია

ტოქსინებით გამოწვეული სინდრომები (Toxicdrome)

ანტიტოლინერგული

სიმპტომები: მიღრიაზი, მხედველობის დაბინდვა, ცხელება, კანის ხიმშრალე, პიპერემია, გაუგალობა, შარდის შეგავება, ტაქიკარდია, პიპერეტენზია, ფსიქოზი, კომა, კრუნჩევები, მიოკლნუსი; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** ანტიტოსტამინური საშუალებები, აგროპინი, ბაკლოფენი, ბენზტროპინი, ციკლური ანტიდეპრესანტები, ფენოთაზინები, პროპანთევლინი, სკომოლამინი; **ანტიდოტი:** ფიზოსტიგმინი (არ გამოიყენოთ ციკლური ანტიდეპრესანტებით მოწამვლის დროს), საგრიუმის ბიკარბონატი (ციკლური ანტიდეპრესანტებით მოწამვლის შემთხვევაში).

ქლოინერგული

სიმპტომები: სალივაცია, შარდვა, დიარეა, კუჭ-ნაწლავის სისტემის სააზმები, დებინება, ქოშინი, ოფლიანობა, ბრონქიორეა, ბრადიკარდია, ჰიოზი; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** კარბამატი, ფოსფორორგანული საერთები, ფიზოსტიგმინი, პილოკარპინი; **ანტიდოტი:** აცტროპინი, პრალიდოქსიმი (ფოსფორორგანული ნაერთების საწინააღმდეგოდ).

ბეტა ადრენერგული

სიმპტომები: ტაქიკარდია, პიპერეტენზია, ტრემორი; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** ალბუტეროლი, კოფენინი, ტერბუტალინი, ოფოფილინი; **ანტიდოტი:** ბეტა ბლოკატორები (სიფრთხილით გამოიყენეთ ასთმის დროს).

ალფა ადრენერგული

სიმპტომები: პიპერეტენზია, ბრადიკარდია, მიღრიაზი; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** უენილეფრინი, უენილეპროპანლოდამინი; **ანტიდოტი:** პიპერეტენზიის დროს უენტოლამინი ან ნიტროპრუსიდი; **არ გამოიყენება მხელოდ ბეტა ბლოკერები.**

ალფა და ბეტა ადრენერგული

სიმპტომები: პიპერეტენზია, ტაქიკარდია, მიღრიაზი, ოფლიანობა, ლორწოვანების სიმშრალე; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** ამფეტამინები, კოდინი, ეფედრინი, ფენციკლიდინი, ფსევდოფენედრინი; **ანტიდოტი:** ბენზოდიაზეპინები.

სედაციურ/პიპოზური

სიმპტომები: სტეპორი და კომა, კონფუზია, გაუგებარი მეტყველება, ანოეზი; **მედიკამენტი/ტოქსინი:** ანტიორგანულსანტები, ანტიფსიქოზური, ბარბიტურატები, ბენზოდიაზეპინები, ეთანოლი, მეპრობამატი, რაიატები; **ანტიდოტი:** ოპიატების შემთხვევაში – ნალოქსენი,

ბენზოდიაზეპინების დროს – ულუმაზენილი, ფენობარბიტალის შემთხვევაში – შარდის გატუბიანება.

პალუცინოგენური

სიმპტომები: პალუცინაციები, ფსიქოზი, პანიკა, ცხელება, მიდრიაზი, პიპერთერმია; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** ამფეტამინები, ქანაბინოდები, ქრისტანი, ლსდ; **ანტიდოტი:** ბენზოდიაზეპინები, პალოპერიდოლი.

ექსტრაპირამიდული

სიმპტომები: რიგიდობა/ტრემორი, ოპისტოტონუსი, ტრიზმი, პიპერთეფლექსია, ქორეოათეტოზი; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** პალოპერიდოლი, ფენოთიაზინები; **ანტიდოტი:** დიფენილპიდრამინი, ბენზტროპინი.

ნარკოტიკული

სიმპტომები: შეცვლილი ცნობიერება, ნელი სუნთქვა, მოიზი, ბრადიკარდია, პიპოტეზია, პიპოთერმია, შესუსტებული პერისტალტიკა; **მედიკამენტი / ტოქსინი:** დექსტრომეთორფანი, ოპიოდები, პენტაზოცინი, პროპოქსიფენი; **ანტიდოტი:** ნალოქსონი.

სეროტონინული სინდრომის გამოწვევი აგენტები

სიმპტომები: გადიზინებადობა, პიპერთეფლექსია, პიპერემია, დიარეა, ოფელიანობა, (ცხელება, ტრიზმი, ტრემორი, მიოკლონუსი); **მედიკამენტი / ტოქსინი:** ულუმაზეპინი, მეპერიდინი, პაროქსესტინი, სერტრალინი, ტრაზოდონი; **ანტიდოტი:** ბენზოდიაზეპინები.

სეკიფიკური ანტიდოტები	
ტოქსინი ან მედიკამენტი	სეკიფიკური ანტიდოტი
აცეტამინოფენი	N-აცეტილცისტეინი
ბენზოდიაზეპინები	ფლუმაზენილი*
β-ბლოკატორები	ატროპინი, გლუკოგონი
კალციუმის არხის ბლოკატორები	ატროპინი, კალციუმი, გლუკოგონი
ნახშირის მონოქსიდი	პიპერბარული ოქსიგენაცია
ქოლინესტერაზას ინჰიბიტორები	ატროპინი, პრალიდოქსიმი
ციანიდები	ამილ ნიტრიტი/ნატრიუმის ნიტრიტი/ნატრიუმის თიოსულფატი
სათითურას პრეარატები	დიგოქსინ Fab ანტიდოტი
ეთილენ გლიკოლი	ფომეპიზოლი, ეთანოლი, პირიდოქსინი, თიამინი
ჰეპარინი	პროტამინ სულფატი
რკინა	დეფეროქსამინი

იზონიაზილი	პირიდოქსინი
მეთანოლი	ფომეპიზოლი, ეთანოლი, ფოლატი
მეტოტრექსაზი	ფოლიუმის მჟავა
მეტკემოგლობინებია	მეთილენის ლურჯი
ოპორდები	ნალოქსონი
ორალური პიპოგლიკემიური	დექსტოზა, გლუკაგონი
აგენტები	აგენტები
ორგანოფოსფატები	ატროპინი, პრალიდოქსიმი
სიმპატომიმეტიკები	ფენტოლამინი, ბენზოდიაზეპინები
ვარფარინი	ვატამინი K, ალაზმა

*ბენზოდიაზეპინების მიერ გამოწვეული ინტოქსიკაციის მოსახლეებად ამ პრემარატებ უკეთ არადამტკიდებულ პაციენტებში

ტოქსიკოლოგიური ლაბორატორიის ძირითადი სიდიდეები		
ტოქსინი ან მედიკამენტი	მეტრული სისტემის ერთეულები	SI სისტემის ერთეულები
აცეტამინოფენი	10-30 მგ/მლ	66-199 მგმოლი/ლ
დარიშხანი	<5 მგ/ლ	<0.665 მგმოლი/ლ
დარიშხანი (შარდი)	<50 -მგ/დღეში	<6.65 მგმოლი/დღეში
კოფეინი	1-10 მგ/მლ	5.2-51 მგმოლი/ლ
კარბაზაზეპინი	4-12 მგ/ლ	17-51 მგმოლი/ლ
კარბოქსიკომიგლობინი	<2%	<2%
ციანიდი	<1 მგ/მლ	<38.5 მგმოლი/ლ
დიგოქსინი	0.8-2 ნგ/მლ	1.1-2.6 ნმოლი/ლ
ეთანოლი	100 მგ/დღ	22 მმოლი/ლ
ეთილენგლიკოლი	<25გ/დღლ	<4 მმოლი/ლ
რკინა	80-180 მგ/დღლ	14-32 მგმოლი/ლ
ტყვია	<10 მგ/დღლ	<0.48 მგმოლი/ლ
ლიდოკაინი	1.5-5 მგ/მლ	6.4-21.4 მგმოლი/ლ
ლითიუმი	0.6-1.2 მექგ/ლ	0.6-1.2 მგმოლი/ლ
ვარცხლისწყალი	<10 მგ/ლ	<50 ნმოლი/ლ
ვერცხლისწყალი (შარდი)	<20 მგ/ლ	<100 ნმოლი/ლ
მეთანოლი	<25 მგ/დღლ	<7.8 მმოლი/ლ
მეთაჟიმოგლობინი	<1%	<1%
უნიბარბიტალი	15-40 მგ/ლ	65-172 მგმოლი/ლ
უნიბორინი	10-20 მგ/ლ	40-79 მგმოლი/ლ
სალიცილაზები	15-30 მგ/დღლ	1.1-2.2 მგმოლი/ლ

თაღიუმი	<2.0 მკგ/ლ	<9.78 ნმოლი/ლ
თაღიუმი (შარდი)	<5.0 მკგ/ლ	<24.5 ნმოლი/ლ
თეოფილინი	5-15 მკგ/მლ	27.8-83 მკმოლი/ლ
თიოციანატი	<30 მკგ/მლ	<100 მმოლი/ლ
ვალპროატის მჟავა	50-120 მგ/ლ	347-33 მკმოლი/ლ

მოწამელის ქლინიკური და/ან ლაბორატორიული ნიშნები		
აგზება	ანტიქოლინერგული ნივთიერებები*, ჰიპოგლიკემია, უნიციკლიდინი, სიმპატომიმეტიკები**, ეთანოლის და სედაციურ-ჰიპნოზური მედიკამენტების აბსტინენცია	
ალოპეცია	დამატუტიანებელი ნივთიერებები, რადიაცია, სელენუმი, თაღიუმი	
აზაქსია	ბენზოდიზეპინები, ჯარბამაზეპინი, ნახშირმჟავა, ეთანოლი, ჰიპოგლიკემია, ლითოუმი, ვერცხლისწყალი, უნიტოინი, აზოტის ქეცვანგი	
ხიბრმავე ან მსედველობის სიმევეთრის დაქვეთუება	ქაუსტიკური ნივთიერებები (პირდაპირი მოქმედება), კოკაინი, ცისპლატინი, ვერცხლისწყალი, მეთანოლი, ქინინი, თაღიუმი	
კანის სილურჯე	ამიოდარონი, FD&C dye №1 ****, მეტამოგლობინი, ვერცხლი	
ფაზობა	ანტიქოლინერგული მედიკამენტები*, ბორტულიზმი, ტაკია, ოპიოდები, თაღიუმი (მოწამელის მწვავე პერიოდი)	
ხმაური ყურებში, სიყრეე	ამინოგლიკოზიდები, ცისპლატინი, მძიმე მეტალები, მარტენივანი დიურეტიკები, ქინინი, სალიკილატები	
ოფლიანობა	ამფეტამინები, ქოლინერგული ნივთიერებები***, ეთანოლის და სედაციურ-ჰიპნოზური მედიკამენტების აბსტინენცია, ჰიპოგლიკემია, ოპიოდების აბსტინენცია, სალიკილატები, სეროტონინული სინდრომი, სიმპატომიმეტიკები**	
დიარეა	დარიშხანი და სხვა მეტალები/მეტალოიდები, ბორის მჟავა (მოლურჯო, მომწვანო ფერის დიარეა), მცენარეული გამლიზიანებლები, საფალარათო საშუალებები, ქოლინერგული ნივთიერებები***, კოლხიცინი, რაინა, ლითოუმი, ოპიოდების აბსტინენცია, რადიაცია	
დიხესთეზია, პარესთეზია	აქრილამიდი, დარიშხანი, ციგუატერა, კოქაინი, კოლხიცინი	

დროიდების ჰეფერილობის შეცვლა, გაუფერებება	დარიშხანი, ბისმუტი, ა-ვიტამინის ჰიპერვიტამინოზი, ტყვია, ვერცხლისწყალი
ჰალუცინაცია	ანტიქოლინერგული ნივთიერებები*, დოპამინის აგონისტები, ერგოტ ალკალოიდები, ეთანოლი, ეთანოლის და სედაციურ-ჰიპნოზური მედიკამენტების აბსტინენცია, LSD, უნიციკლიდინი, სიმპატომიმეტიკები**, ტრიატამინები
თავის ტერპილი	ნახშირმჟავა, პიპოგლიკემია, მონოამინესიდაზას ინიბიტორი / საკვების ურთიერთქმედება (პიპერტენზიული კრიზი), სეროტონინული სინდრომი
მეტანოლური აცილოზი (გაზრდილი ანიონური დუფიციტი)	მეთანოლი, ურებია, კეტოაცილოზი (დიაბეტი, შიმშილი, ალკოლოლი), პარალდგვიდი, ფენფორმინი, მეტფორმინი, რაინა, იზონიაზიდი, რექმეფავა აცილოზი, ციანიდი, პროტეზას ინიბიტორები, ეთილენგლიკოლი, სალიკილატები, ტოლუოლი
მიოზი	ქოლინერგული საშუალებები***, კლონიდინი, ოპიოდები, უნიციკლიდინი, უნიოთიაზინები
მიდრიაზი	ანტიქოლინერგული საშუალებები*, ბოტუსიზმი, ოპიოდების აბსტინენცია, სიმპატომიმეტიკები**
ნისტაგმი	ბარბიტურატები, ჯარბამაზეპინი, ნახშირმჟავა, ეთანოლი, ლითოუმი, მონოამინესიდაზას ინიბიტორები, უნიციკლიდინი, ფენიტოინი, ქინინი
ჰემორაგიული გამონაყარი	ანტიორგულანტური როდენტოცილები, კლომიდოგრელი, კორტიკოსტეროიდები, პეარინი, ჩხრიალა და ზოგიერთი სხვა გველის შხამი, ქინინი, სალიკილატები, ვარფარინი
რენტგენის სხვების მიმართ მდგრადი ნივთიერებების შეწოვა	დარიშხანი, ქლორალპიდრატი, შემოგარსული ტაბლეტები, პალოგნირებული ჰიდროკარბონები, მეტალები (მაგ: რაინა, ტყვია)
კანის სიწითლე	ანტიქოლინერგული საშუალებები*, ბორის მჟავა, დისულფირამი, სკომბროიდი, ვანკომიცინი
რაბდომიოლიზი	ნახშირმჟავა, დოქსილამინი, HMG CoA რედუქტაზას ინიბიტორები, სიმპატომიმეტიკები**, Tricholoma -ს ჯიშის სოკობი
სალიკილაცია	დარიშხანი, ქაუსტიკური ნივთიერებები,

	ქლოინერგული ნივთიერებები***, კეტამინი, ვერცხლისწყალი, ფენციკლიდინი, სტრიქინი
კრუნჩხვა	ბუკროპიონი, ნახშირჟანგი, ციქლური ანტიდეპრესანტები, ეთანოლის და სელაციურ-ჰიპნოზური მედიკამენტების აბსტინენცია, Gyromitra -ს ჯგუფის სოკოები, ჰიპოგლიკემია, იზონიაზიდი, თეოფილინი
ტრემორი	ანტიფსიქოზური ნივთიერებები, დარიშხანი, ნახშირჟავა, ქლოინერგული ნივთიერებები***, ეთანოლი, ლითიუმი, ვერცხლისწყალი, მეთოლბორომიდი, სიმპატომიზტიკები**, ფარისებრი ჯირკვლის ჩანაცვლება
სისუსტე	ბოტულიზმი, დიურეტიკები, მაგნეზია, პარალიტიკური მოლუსკები, სტეროიდები, ტოლუოლი
კანის სიყვითლე	აცეტამინოფენი (გვიან პერიოდში), პიროლიზიდინ ალკალინოდები, წ-კარიტინი, Amanita -ს ჯგუფის სოკოები, დინიტროფენოლი * ანტიჰილინერგული საშუალებები - ანტასისტამინური საშუალებები, ატროპინი, ციკლური ანტიდეპრესანტები, სკომოლამინი ** სიმპატომიზტიკები - ამფეტამინები, ბეტა-ადრენერგული აგონისტები, კოქაინი, უფერონი *** ქლოინერგული საშუალებები - მუსკარინული სოკოები, ფოსფოროგანული ნაერთები, კარბამატები, ალტჰამიმერის დაავადების სამკურნალო მედიკამენტები, ფიზოსტიგმინი, პილოკარბინი **** საქმების და კოსმეტიკის საღებავები (Food Drugs & Cosmetic Dyes)

სპეციფიკური ანტიდოტების დოზები მწვავე მოწამელების დროს	მოწამელის გამომწვევი პრეპარატი	სპეციფიკური ანტიდოტი	ჩვენებები	დოზირება, შეკვანის თავისებურებები
IV: 150 მგ/კგ ინფუზია 60 წთ-ის განმავლობაში, შემდეგ 50 მგ/კგ 4 სთ-ის განმავლობაში, შემდეგ 100 მგ/კგ 16 სთ-ის განმავლობაში. PO: საწყისი – 140 მგ/კგ, შემდეგ 70 მგ/კგ 4 სთ-ში ერთჯერ	N-აცეტილცის-ტეინი	სისხლის შრატში აცეტამინოფენის “ჰეპატო-ქსიური” მანგენებელი		
სუპრავენ-ტრიულური ტაქიკარდია ჰემოლინამიკის დარღვევით, აგზება	ანტიქოლინერგული პრეპარატები (სინდრომი)	ფიზოსტიგმინი	სუპრავენ-ტრიულური ტაქიკარდია ჰემოლინამიკის დარღვევით, აგზება	მოზრდილი: 1 მგ IV 10 წთ-ში ერთჯერ (მაქსიმუმ 4 მგ), ან ინფუზია 1-2 მგ 5 წთ-ის განმავლობაში. ბავშვები: 0.5 მგ IV 10 წთ-ში ერთჯერ ეფექტის მიღებამდე (მაქსიმუმ 2 მგ) ან 20 მგ/კგ (მაქსიმუმ 0.5 მგ)
ბრადიკარდია ბრადიკარდია ინფუზია 0.05 მგ/კგ ბოლუსური შეჭვანა, შემდეგ 0.07 მგ/კგ/სთ ინფუზია	β ბლოკატორები	ბლუპაგონი	ბრადიკარდია	მოზრდილი: 3 მგ ბოლუსური შეჭვანა, შემდეგ 5 მგ/სთ ინფუზია ბავშვები: 0.05 მგ/კგ ბოლუსური შეჭვანა, შემდეგ 0.07 მგ/კგ/სთ ინფუზია
ინფუზია. დოზის ტიტრაცია ეფექტის მიღებამდე	იზოპროტეროლი, ლიმანინი, ადრენალინი	ბრადიკარდია		
0.02 მგ/კგ IV	ბენზოდი-აზეპინები	ფლუმაზენილი	სიმპტომური ინტოქსიკაცია	
100%-იანი ჟანგბადი,	CO	ჟანგბადი	CO	

		მაჩვენებელი > 5-10%	პიპერბარული ოქსიგნაცია					
ციანიდები	ამილნიტრიტი, ნატრიუმის ნიტრიტი, ნატრიუმის თოოსულფატი	სიმპტომური ინტოქსიკა- ცია	მოზრდილები: ნატრიუმის ნიტრიტი 300 მგ (10 მლ 3%- იანი ხსნარი) ინფუზია 2-5 წთ-ის განმავლობაში. ნატრიუმის თოოსულფატი: 12.5 გ (50 მლ 25%-იანი ხსნარი) ინფუზია 10- 30 წთ-ის განმავლობაში ან ბოლუსურად. ბაგშეგი: ნატრიუმის ნიტრიტი: 0.2 მლ/ქბ 3%-იანი ხსნარი (მაქსიმუმ 300 მგ) ინფუზია 2-5 წთ-ის განმავლობაში. ნატრიუმის თოოსულფატი: 0.5 გ/ქბ (მაქსიმუმ 12.5 გ) ინფუზია 10-30 წთ-ის განმავლობაში ან ბოლუსურად. შენიშვნა: ნატრიუმის ნიტრიტი უკუნაჩევენებია კარბოქსილუმოვლობინ ის მომატებაზე ეჭვის დროს.			ფომეპიზოლი	> 20 მგ/დღე სიმპტომების მიუხედავად	რაოდენობა უნდა იქნეს გადასხებული 1 სთ-ის განმავლობაში
				რენის მარილები.	დესფეროქსა- მინი	სიმპტომური პაციუნტები, შრატში რეინა > 350 მეტ/მლ	ინფუზია 5 მგ/ქბ/სთ, დოზის გაზრდით 15 მგ/ქბ/სთ, მაქსიმუმ 6- 8 გ/დღეში, ან 40 მგ/ქბ 1M.	
				იზონიაზიდი	პირიდოქსინი (კიტამინი B ₆)	გულყრა	1 გ იზონიაზიდის ყოველ 1 გრამზე 70 მგ/ქბ-ძღე (მაქსიმუმ 5 გ) ინფუზია სიჩქარით 0.5 გ/წთ-ში კრუნჩების შეჩერებამდე, დანარჩენი დოზის ინფუზია 4-6 სთ-ის განმავლობაში.	
				მეთანოლი	ეთანოლი	მეტაბოლური აციდოზი და მომატებული ოსმოლარუ- ლი სხვაობა სიმპტომების მიუხედავად	გაჯერების დოზა: 7.6- 10 მლ/ქბ 10%-იანი ეთანოლი განზავებული ფიზიოლოგიურ ხსნარში და შემდეგ შემანარჩუნებელი დოზა: 1.4 მლ/ქბ/სთ. გაჯერების დოზისა და შემანარჩუნებელი დოზის პირველი საათის ჯამური რაოდენობა უნდა იქნეს გადასხებული 1 სთ-ის განმავლობაში	
ეთილენ გლიკოლი	ეთანოლი	ოსმოლარული სხვაობა და მეტაბოლური აციდოზი მიუხედავად ეთილენ გლიკოლის დონისა.	გაჯერების დოზა: 7.6- 10 მლ/ქბ 10%-იანი ეთანოლი განზავებული ფიზიოლოგიურ ხსნარში და შემდეგ შემანარჩუნებელი დოზა: 1.4 მლ/ქბ/სთ. გაჯერების დოზისა და შემანარჩუნებელი დოზის პირველი საათის ჯამური რაოდენობა უნდა იქნეს გადასხებული 1 სთ-ის განმავლობაში	მეთჰემო- გლობინების გამომწვევი	მეთოლენის ლურჯი	სიმპტომური მოწამელა, მეთექმოგლო-	1-2 მგ/ქბ IV (0.1-0.2 მლ/ქბ 1%-იანი ხსნარი) 5-10 წთ-ის	

აგნტები (ნიტრიტები, ნიტრატები)		ბინის დონე > 30-40%	განმავლობაში, შემდეგ 30 მდ სითხის შეყვანა. შენიშვნა: უკუნაჩვენებია ციანიდებით გამოწვეული მოწამვლის გამო შეყვანილი ნატრიუმის ნიტრიტით განპირობებული მეთქმოგლობინ-ემიის დროს.
ოპიოდები	ნალოქსონი	სიმპტომური ინტოქსიკა- ცია, სუნთქვის დათრგუნვა	მოზრდილი: 0.4 მგ IV ბავშვები: 0.01 მგ/კგ IV
ფოსფორგა- ნული ნაერთები	ატროპინი	ქოლინერგუ- ლი კრიზი	მოზრდილები: 2-5 მგ IV ბავშვები: 0.05 მგ/კგ IV გამეორება შესაძლებელია 10-30 წთ-ში ერთჯერ ადგვატური ატროპინიზაციის მისაღწევად
	პრალიდოქსი- მი	ფასციულა- ციები და სისუსტე	მხოლოდ ატროპინის შემდეგ მოზრდილი: 1 გ IV ბავშვები: 25 მგ/კგ IV სიმპტომების პერსისტირების შემთხვევაში გამეორება 1 სთ-ის შემდეგ
ფენოთიაზი- ნები	დიფენპიდრა- მინი	სიმპტომური ინტოქსიკაცია	0.5-1.0 მგ/კგ IV, IM. არაუმტებეს 50 მგ
ქოლინექსოფ- რაზას ინიბიტო- რები	ატროპინი	სიმპტომური ინტოქსიკაცია, ბრონქორეგა	მოზრდილები: 1-5 მგ IV, საჭიროებისას დოზის გაორმაგება 3-5 წთ-ში ერთჯერ

		სიმპტომური ინტოქსი- კაცია	ბავშვები: 50 მგ/კგ (მინიმალური 0.1 მგ, მაქსიმალური 0.5 მგ) IV. საჭიროებისას დოზის გაორმაგება 3-5 წთ-ში ერთჯერ
L-კარნიტინი	ვალპროგანას მჟავა	შარდოვანას მომატება, AST/ALT მომატება	კლინიკურად გამოვლენილი: 100 მგ/კგ (მაქს 6 გ) IV ინფუზია 30 წთ-ის განმავლობაში, შემდეგ 15 მგ/კგ ინფუზია 30 წთ-ის განმავლობაში 4 სთ- ში ერთჯერ.

ლაბორატორული ტესტები მწვავე მოწამელაზე ეჭვის დროს	მოწამელა
ჰემოგლობინის დაბალი სატურაცია ნორმალური ან მომატებული PO_2 -ის დროს	მეთებოგლობინის გამომწვევი აგენტები (ნიტრატები, ნიტრიტები, ბენზოკაინები)
მეტაბოლური აციდოზი მომატებული ანიონური სხვაობით	მეთანოლი, ეთანოლი, იზოპროპილი, ეთილენ გლიკოლი, სალიცილატები, იზონიზიდი, პარალდეპიდი, ტოლუოლი, რენა, CO, ციანიდები
მომატებული ოსმოლარული სხვაობა	ეთანოლი, მეთანოლი, იზოპროპილი, ეთილენ გლიკოლი

პიპოგლიკემია	ინსულინი, ეთანოლი, იზოპროპილი, იზონიაზიდი, ფენფორმინი, აცეტამინოფენი, სალიცილატები, პეროვალური პიპოგლიკემიური საშუალებები
პიპერგლიკემია	სალიცილატები, იზონიაზიდი, ფოსფორგანული ნაერთები, რკინა
პიპოკალცემია	ეთოლენ გლიკოლი, მეთანოლი შარდი
შარდში ოქსალატების მომატება	ეთოლენ გლიკოლი
კმტონურია	იზოპროპილი, ეთანოლი, სალიცილატები

• ხელოვნური გენტილაცია

გენტილაციის საწყისი პარამეტრები მოზრდილებში		
პარამეტრი	რეკომენდებული საწყისი პარამეტრები	შენიშვნა
FiO ₂	100 %	შეინარჩუნეთ < 60%, რათა თავიდან იქნეს აცილებული ჟანგბადის ტოქსიურობა და ფილტვის დაზიანება
სუნთქვის სიხშირე (RR)	8-12 /წთ	18-24/წთ “თერაპიული” პიპერვენტილაციის მისაღწევად. სიხშირემ > 20/წთ-ში შეიძლება გაზარდოს auto-PEEP
რეჟიმი	IMV (SIMV), AC, PSV, VSV	
ჩასუნთქვის მოცულობა (TV)	6-8 მლ/კგ	უფრო მაღალმა მოცულობამ შეიძლება გაზარდოს ალვეოლური გადაბერების (ბაროტროავმის) საშიშროება და გამოიწვიოს ვენტილატორთან ასოცირებული ფილტვის დაზიანება

ჩასუნთქვის ნაკარგი (IFR)	60 ლ/წთ	IFR ძალზე დაბალმა მაჩვენებელმა შეიძლება გაზარდოს auto-PEEP ამოსუნთქვის დროის სიმცირის გამო. IFR ძალზე მაღალმა მაჩვენებელმა შეიძლება გაზარდოს PIP
ჩასუნთქვა /ამოსუნთქვის თანაფარდობა (I:E)	1 : 2 – 1 : 3	გაზრდილი თანაფარდობა (მაგ: 1 : 4) შეიძლება ეფექტური იუს მწვავე ობსტრუქციის ან COPD-ის დროს. შებრუნებითი თანაფარდობა (2 : 1) გამოიყენება PaO ₂ -ის გასაზრდელად მძიმე პიპოქსიის დროს
ჰლატო წნევა	< 35 სმ H ₂ O	უნდა იქნეს შენარჩუნებული მაქსიმალურად დაბალ მაჩვენებელზე ბაროტრავმის თავიდან ასაცილებლად
ჩასუნთქვის პიტური წნევა (PIP)	< 45 სმ H ₂ O	უნდა იქნეს შენარჩუნებული დაბალ მაჩვენებელზე (ნაკლებად მნიშვნელოვანია, ვიდრე ჰლატო წნევა)
ამოსუნთქვის ბოლოს დაგებითი წნევა (PEEP)	5 სმ H ₂ O (ითვლება “ფიზიოლოგიურად”)	ზრდის საშუალო წნევას სასუნთქ გზებში და ბაროტრავმის საშიშროებას. აქვეთებს ვენურ დაბრუნებას და გულის წუთმოცულობას პიპოვოლემურ პაციენტებში შენიშვნა: ყველა ამ პარამეტრის დაყენება ზემოთ ჩამოთვლითი რეკომენდაციების დროს ვერ ხერხდება, რადგანაც სხვადასხვა სისტემის სუნთქვის აპარატების ტექნიკური მახასიათებლები განსხვავებულია.

გენტილაციის საწყისი პარამეტრები ახალშობილებში

	ინტაქტური ფილტვები	ARDS
PIP	12-18 სმ H ₂ O	18-25 სმ H ₂ O
PEEP	3-4 სმ H ₂ O	4-6 სმ H ₂ O
სიხშირე	15-20/წთ-ში	25-40/წთ-ში
I : E თანაფარდობა	1 : 1.5 ან 1 : 2	1 : 1 ან 1 : 3
ჩასუნთქვის დრო	0.5 წმ	0.4-0.5 წმ
FiO ₂	21-30 %	40-100 %
გენტილაციის რეჟიმები	SIMV ან IMV	SIMV ან IMV

ნაკადის სიჩქარე: დაბადების წონა < 1000 გ: 6-8 ლ/წთ-ში
დაბადების წონა > 1000 გ: 8-12 ლ/წთ-ში

გენტილაციის საწყისი პარამეტრები ბაგშვებში

პარამეტრი	რეკომენდებული საწყისი მაჩვენებელი
გენტილაციის რეჟიმი	SIMV მოცულობითი კონტროლითა და წნევის დახმარებით
ჩასუნთქვის მოცულობა	6-10 მლ/კგ
სუნთქვის სიხშირე	12-25
PSV	მინიმუმ 5 სმ H ₂ O
PEEP	4 სმ H ₂ O
FiO ₂	25-100 %

აპარატული რეჟიმების გავლენა სისხლის გაზების მაჩვენებლებზე

მიზანი	სიხშირე	PIP	PEEP	IT	FiO ₂
↑ PaCO ₂	↓	↓	NA	NA	NA
↓ PaCO ₂	↑	↑	NA*	NA**	NA
↑ PaO ₂	NA	↑	↑	↑	↑
↓ PaO ₂	NA	↓	↓	NA	↓

შენიშვნა: * ფილტვის მწვავე შეშუაბისა და ფილტვიდან სისხლდების დროს PEEP გაზრდამ შეიძლება გამოიწყოს PaCO₂-ის დაჭვებით.

** არ გამოიყენება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ჩასუნთქვა : ამოსუნთქვა თანაფარდობა არის მომატებული

PIP - ჩასუნთქვის პიკური წნევა, PEEP - ამოსუნთქვის ბოლოს დადგებითი წნევა, IT - ჩასუნთქვის დრო, FiO₂ - ჩასუნთქული განგბადის კონცენტრაცია, NA - გავლენა არ აქვს

გენტილატორთან დაკავშირებული გადაუდებელი სიტუაციები

განგაშის კოდი: ჩასუნთქვის მაღალი პიკური წნევა სისტემაში (High PIP)

- თუ პაციენტის O₂Sat ≤80% და პემოდინამიკურად არასტაბილურია, მოხსენით აპარატიდან და გადაიყვანეთ ამბუს პარეით სუნთქვაზე (FiO₂ 100%). შემდეგ დაადგინეთ ამ მდგომარეობის გამომწვევი მიზეზი.
- თუ პაციენტის ოქსიგენაცია და პემოდინამიკა სტაბილურია, შეამოწმეთ გენტილატორის პიკური და პლატო წნევა.

პიკური წნევა (PIP): მაქსიმალური წნევა, რომელიც ფიქსირდება სუნთქვის ციკლის დროს.

პლატო წნევა: წნევა, რომელიც ფიქსირდება ჩასუნთქვის ბოლოს პაუზაში (გასაზომად შესაძლებელია 0.5 წმ დაყოვნების გამოყენება)

გაზრდილი რეზისტაციონური
პიკური წნევა მომატებულია (>35 cmH₂O)
პლატოს წნევა ნორმალურია (<35 cmH₂O)

შესაძლო მიზეზები:

- ენდოტრაქეალური მილის დაცობა ლორწოთი ან ჩირქოვანი საცობით
- ენდოტრაქეალური მილის ქილებით მოკენეტა (მოჭერა)
- ბრონქიალიტი
- ტრაქეის ობსტრუქცია

შემცირებული ელასტიკურობა
პიკური და პლატოს წნევა
მომატებულია (>35 cmH₂O)

შესაძლო მიზეზები:

- ენდოტრაქეალური მილი ცენტრალურ ბრონქშია
- პაციენტი სუნთქვას ასინქრონულად
- აუტო PEEP
- ატელექტაზი, ანექმონია, გულის შეგუბებითი უქმარისობა,
- ანექმოთორაქსი

მოქმედება:

- შეამოწმეთ კონტური
- ამოქანეთ
- გამოიყენეთ ბრონქოლიტატორები
- მოხსენიეთ ენდოტრაქეალური მილის

მოქმედება:

- გულმკერდის რენტგენოგრაფია
- დიაგნოსტიკული სიტუაციის შეამცირეთ აუტო PEEP
- სასუნთქი მოცულობის, სიხშირის,

რეპზიცია	თანაფარდობის შემცირებით, ან დროებით ჩახსენით აპარატის კონტურიდან.
• იფიქრეთ ბრონქოსკოპიის ჩატარებაზე	

განგაშის კოდი: ჩასუნთქვის დაბალი პიკური წნევა სისტემაში (Low PIP)

- თუ პაციენტის O_2 sat ≤ 80% და პეროდინამიკურად არასტაბილურია, მოხსენით აპარატიდან და გადაიყვანეთ ამბუს პარკით სუნთქვაზე ($\text{FiO}_2 100\%$).

შესაძლო მიზეზი: ენდოტრაქეული მიღი ამოგარდნილია ტრაქეიდან მოქმედება: რეინტუბაცია

შესაძლო მიზეზი: ენდოტრაქეული მიღის მანქეტის პერმეტულობის დარღვევა

მოქმედება: დაამატეთ პაერი მანქეტში ან ჩაატარეთ რეინტუბაცია

შესაძლო მიზეზი: ტრაქეობრონქეული ფისტულა

მოქმედება: მოახდინეთ ენდოტრაქეული მიღის რეპოზიცია

შესაძლო მიზეზი: ვენტილატორის კონტურის მთლიანობის დარღვევა

მოქმედება: გამოცვალეთ კონტური

ექსტუბაცია

ექსტუბაციამდე მოაწესრიგეთ:

- შეამცირეთ და შეწყვიტეთ სედაცია
- უზრუნველყავით აღეკატური მოსვენება და ეკება
- მოამზადეთ პაციენტი ფსიქოლოგიურად
- მოაწესრიგეთ დიურეზი ფილტვის შემუპების თავიდან ასაცილებლად
- მოხსენით ბრონქოსაზმი
- შეამცირეთ სეპრეცია, მოაწესრიგეთ ელექტროლიტები, რომლებიც უზრუნველყოფენ კუნთების შეკუმშვას (PO_4 , Mg , Ca)
- გამოიყენეთ ანტიარეტიკები ცხელების დროს
- უმკურნალეთ სისტემურ პრობლემას (მაგ. ინჟექცია)
- დაიწყეთ ეფექტური სტენოკარდიის საწინააღმდეგო თერაპია
- გამორიცხეთ მედიკამენტებით (მაგ. ამინოგლიკოზიდები) გამოწვეული ნერვ-ჯუნთოვანი ბლოკადა

აპარატიდან მოხსნის დაწების კრიტერიუმები

- სუნთქვის უკარისობის მიზეზები გამოსწორებულია

- ოქსიგენაცია აღეგვატურია: $\text{PaO}_2 \geq 60 \text{ mmHg}$, როდესაც $\text{FiO}_2 \leq 0.4$ და $\text{PEEP} \leq 5 \text{ cm H}_2\text{O}$ ($\text{PaO}_2 / \text{FiO}_2 = 150-300$)
- პერიოდინამიკა სტაბილურია: არ არის მიოკარდიუმის იშემიის ან პიპოტენზიის ნიშნები
- ტემპერატურა $< 38^\circ\text{C}$
- პერიოდობინი $\geq 8-10 \text{ g/dl}$
- პაციენტის დვინავს ან ადვილად იღვიძებს
- აღეგვატური ხელის რეფლექსი (სასუნთქი გზების გამავლობის შენარჩუნების უნარი)
- GCS ≥ 11

წარმატებული ექსტუბაციის სავარაუდო გაჩვენებელი
RSBI – სწრაფი ზედაპირული სუნთქვის ინდექსი ($\text{RSBI} = \text{RR} / \text{Vt}$) **T-tube** ცდის დროს < 105 . ეს გვაფიქრებინებს, რომ ექსტუბაცია სავარაუდო წარმატებული იქნება. ამ ინდექსის უფრო მაღალი მანევრებელის დროს აპარატიდან მოხსნის დაწება დასაშვებია გარკვეულ პოპულაციებში (მაგ. მცირე ზომის ასკონები ქალები) ან თეთვის სხვა კლინიკური მონაცემები გვაძლევს ამის უფლებას.
სპონტანურ სუნთქვაზე გადაყვინის ცდა

- პაციენტი 30 წუთის განმავლობაში იმყოფება T-tube ან Pressure support ვენტილაციაზე $7\pm 3 \text{ l/min H}_2\text{O}$
- გამოიყენეთ CPAP (5 $\text{l/min H}_2\text{O}$) ბრონქების ობსტრუქციის მქონე პაციენტებში (ასთმა, COPD)

ცდა წარმატებულია, თუ:

- O_2 sat $> 90\%$ ან $\text{PaO}_2 \geq 60 \text{ mmHg}$, როდესაც $\text{FiO}_2 \leq 0.4-0.5$
- PaCO_2 ზრდა $< 10 \text{ mmHg}$, ან $\text{pH} \text{შემცირება} < 0.10$
- სუნთქვის სიხშირე < 35
- $\text{RSBI} < 100-105$
- პერიოდის სიხშირე < 140 ან საწყისი მონაცემიდან ზრდა $< 20\%$
- სისტოლური წნევა $80-160 \text{ mmHg}$ ან საწყისი მონაცემიდან განსხვავება $< 20\%$
- არ შეინიშნება სუნთქვის ხასიათის ცვლილება (პარადოქსული სუნთქვა, დამატებითი კუნთების ჩართვა სუნთქვაში) ან დისტრენსი ნიშნები (ოფლიანობა, აგზება)

წარმატებული ცდის შემთხვევაში განაგრძეთ ექსტუბაცია

წარმატებული ცდის შემთხვევაში:
 გაიმუროეთ მცდელობა ყოველდღიურად და ენტილატორის დახმარება თანდათანობით შეამცირეთ (T-tube ან Pressure support რეენტებით აპარატიდან მოხსნა უფრო ეფექტური და უკეთესი ვიდრე IMV რეჟიმის გამოყენება აპარატიდან მოხსნის დროს)

ექსტუბაციის ჩვენება ბაგშეგებში

1. $\text{StO}_2 \geq 95\%$ ან $\text{R} \rightarrow \text{L}$ (მარჯვნიდან მარცხნივ) შუნტის მქონე პაციენტებში $\geq 80\%$ (გარდა გამონაკლისი ინდივიდუალური შემთხვევებისა).
2. $\text{FiO}_2 \leq 0.4$
3. $\text{PEEP} \leq 5 \text{ mmH}_2\text{O}$
4. $\text{PaCO}_2 \leq 45 \text{ mmHg}$
5. ტემპერატურა < 38.5
6. ჰემოგლობინი $> 8 \text{ g/dl}$
7. CO - გულის წუთმოცულობა (არტერიული წნევა, გულისცემის სიხშირე, დიურეზი, კაპილარული ავსება) დამაკმაყოფილებელია
8. მეტაბოლიზმი (ენერგიის მიწოდება) - დამაკმაყოფილებელია
9. გლაზოს კომის შეალა ≥ 11
10. $\text{Vt}(\text{სპონტანური}) \geq 5 \text{ ml/g}$.
11. ხელის რეალექსი და ძალა დამაკმაყოფილებელია.

შენიშვნა: ახალშობილებში და ჩვილ ბაგშეგებში PaCO_2 შეიძლება $48 - 50 \text{ mmHg-იც}$ დასაშეგი იყოს (როგორც სხვა ქრიტერიუმებით ბაგშეგი ექსტუბაციის კანდიდატია: აქტიური სუნთქვა დატვირთვის გარეშე, ნორმობნება, ხელის რეფლექსის არსებობა, ცნობიერება), ისევე როგორც $T_v = 5 \text{ ml/g}$. ამავე ასაკობრივ ჯგუფში არ არის რეკომენდებული პაციენტი გავაჩეროთ აპარატზე როცა Pressure Support $< 10 - 12 \text{ cmH}_2\text{O}$. ზოგადად ნებისმიერ ასაქში P.S. $< 7 - 8 \text{ cmH}_2\text{O}$ არ არის სასურველი. Negative inspiratory pressure - ახალშობილებში $(-7) \text{ cmH}_2\text{O}$ საკმარისია, დიდებში $(-16) (-20)$.

მოზარდებში და დიდ პაციენტებში გაძნელებული ექსტუბაციის დროს შეიძლება SBT - სპონტანური სუნთქვის ტესტი ჩატაროთ, რომელიც წარმატებული ექსტუბაციის პრედიქტორად ისეთივე წარმატებით გამოიყნება, როგორც T-piece სპონტანური ტესტი.

SBT : PS - 7 ან $8 \text{ cmH}_2\text{O}$, CPAP /PEEP - $\leq 5 \text{ cmH}_2\text{O}$; $30 - 120 \text{ წუთიანი ტესტი} -$ თუ ამ პერიოდში სუნთქვის სიხშირე < 35 , $T_v \geq 5 \text{ ml/g}$ და ოქსიგენაცია - ენერგიულაცია ნორმალურია, ეს ნიშნავს, რომ ტესტი წარმატებულია და ექსტუბაციაც წარმატებული იქნება.

• სასუნთქი გზების ობსტრუქცია

	სასუნთქი გზების ობსტრუქციის საწინააღმდეგო მედიკამენტები დოზი	მოზრდილები	
		ბაგშეგები	მოზრდილები
ალბუტინოლი (ვენტოლინი) (0.5% ხსნარი)	0.15 მგ/კგ (მაქსიმუმ 2.5 მგ) გახსნილი 2-3 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 20 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 0.15-0.3 მგ/კგ (არაუმტებეს 10 მგ) 1-4 სთ-ში ერთჯერ	2.5-5 მგ გახსნილი 2- 3 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 20 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 2.5-10 მგ 1-4 სთ-ში ერთჯერ	
ალბუტინოლის ხანგრძლივი ინადაცია	0.5 მგ/კგ/სთ	10-15 მგ/სთ	
იპრატროპიუმი (ატროვენტი)	ახალშობილები: 25 მგ/კგ/დოზა გახსნილი 2-5 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 8 სთ-ში ერთჯერ ჩეილები: 125-250 მგ/დოზა გახსნილი 2-5 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 8 სთ-ში ერთჯერ ასომა: 250 მგ/დოზა 20 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 2-4 სთ-ში ერთჯერ ბაგშეგი $> 12 \text{ წელი}: 500$ მგ/დოზა 30 წთ- ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 2-4 სთ-ში ერთჯერ	500 მგ/დოზა გახსნილი 2-5 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 30 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 2-4 სთ-ში ერთჯერ	
იზოპროტერენოლი (იზუპრედი)	0.25 მლ გახსნილი 5 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 3 დოზა, შემდეგ 2-4 სთ-ში ერთჯერ	0.5 მლ გახსნილი 5 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 3 დოზა, შემდეგ 2-4 სთ-ში ერთჯერ	
ადრენალინი 0.18 %	0.5 მლ/კგ (მაქსიმუმ 5 მლ) გახსნილი 3 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 30 წთ-ში	5 მლ გახსნილი 3 მლ ფიზიოლოგიურ ხსნარში 30 წთ-ში	

	სსნარში 30 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ	ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ
რაცემიული ადრენალინი 2.25%	ჩვილები < 6 თვე: 0.25 მლ ბავშვები > 6 თვე: 0.5-0.75 მლ გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 30 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ	1.0 მლ გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 30 წთ-ში ერთჯერ 3 დოზა, შემდეგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ
ტერბუტალინი (0.1% სსნარი)	0.01-0.03 მლ/კგ გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 4-6 სთ-ში ერთჯერ მინიმალური დოზა 0.1 მლ, მაქსიმალური დოზა 2.5 მლ	1 მლ გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 4-6 სთ-ში ერთჯერ
მეტაპროტერენოლი	ჩვილები და ბავშვები: 0.01-0.02 მლ/კგ (0.5-1 მგ/კგ) გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 4-6 სთ-ში ერთჯერ. მინიმალური დოზა - 0.1 მლ (5 მგ), მაქსიმალური დოზა - 0.3 მლ (15 მგ)	0.2-0.3 მლ (10-15 მგ) გახსნილი 4-5 მლ ფიზიოლოგიურ სსნარში 4-6 სთ-ში ერთჯერ.
ინტრავენური	დოზა	
პრედნიზოლონი	1 მგ/კგ 6-8 სთ-ში ერთჯერ	
მეთილპრედნიზოლონი (სოლუმედროლი)	2 მგ/კგ, შემდეგ 1 მგ/კგ 6 სთ-ში ერთჯერ (ასთმა)	
დექსამეტაზონი	0.6 მგ/კგ 6-8 სთ-ში ერთჯერ	
ტერბუტალინი	2-10 მგ/კგ (საწყისი ბოლუსი) ინფუზია 0.08-0.4 მგ/კგ/წთ (მაქს. 6 მეტ/კგ/წთ)	
განქვეშა	დოზა	
ადრენალინი(1:1000)	0.01 მლ/კგ (მაქს. 0.5 მლ)	
ტერბუტალინი	0.005-0.01 მგ/კგ (მაქს. 0.4 მგ)	

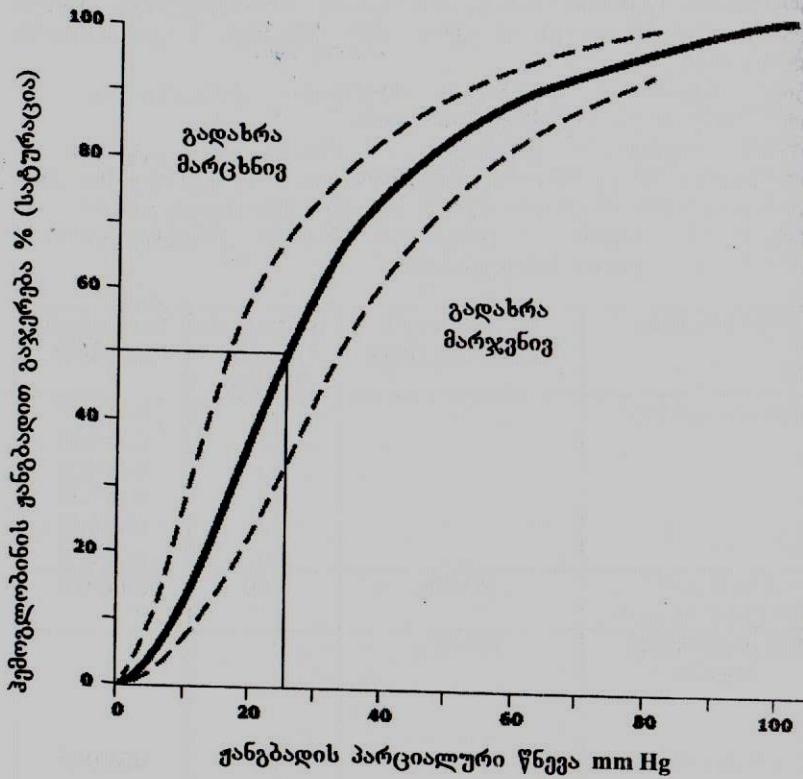
განგბადის მიწოდების საშუალებები

ცხვირის კანულა - განგბადის 24-40%-ანი კონცენტრაცია 1-6 ლიტრი/წთ-ში ნაკადით მიწოდების დროს მოზრდილებში, ხოლო ჩვილებში უზრუნველყოფს თითქმის 100% განგბადს 1 ლიტრი/წთ-ში ნაკადის დროს;
 მარტივი ნიღაბი - განგბადის 40-60%-ანი კონცენტრაცია 5-8 ლიტრი/წთ-ში ნაკადით მიწოდების დროს;
 ენტერის ნიღაბი - განგბადის 24-28%-ანი კონცენტრაცია 4 ლიტრი/წთ-ში, 35 ან 40%-ანი კონცენტრაცია 8 ლიტრი/წთ-ში, 50%-ანი კონცენტრაცია 10 ლიტრი/წთ-ში ნაკადით მიწოდების დროს;
 რეზერვუარიანი ნიღაბი - განგბადის 90%-ანი კონცენტრაცია 12 ლიტრი/წთ-ში ნაკადით მიწოდებისას;

მოწყობილობა	რეზერვუარის ტევადობა (მლ)	განგბადის ნაკადი (ლ/წთ)	მიახლოები თი FiO_2^*
ცხვირის კანულა	50	1	0.21-0.24
		2	0.24-0.28
		3	0.28-0.34
		4	0.34-0.38
		5	0.38-0.42
		6	0.42-0.46
განგბადის (მარტივი) ნიღაბი	150-250	5-10	0.40-0.60
რეზერვუარიანი ნიღაბი	750-1250		
სარქველიანი		5-7	0.35-0.75
უსარქველო		5-10	0.40-1.0

*შენიშვნა: საგარაუდო სიღრიე ეფუძნება სუნთქვის მოცულობას 500 მლ, სუნთქვის სიხშირეს 20/წთ და ჩასუნთქვა : ამოსუნთქვის დროის თანაფარფობას 1 : 2

ადამიანის სისხლში განგბადის დისოციაციის მრუდი
(სხეულის ტემპერატურა 37°C და pH 7.40)

SaO ₂ %	PaO ₂ mmHg
99	156
98	111
97	92
96	82
95	74
94	69
93	66
92	62
91	60

90	58
88	54
86	51
84	49
82	47
80	45
78	43
76	41
74	40
72	39
70	37

• სეფსისი

მძიმე სეფსისისა და სეპტიციური შოკის მართვის გაიდლაინი

საწყისი რეანიმაციული დონისძიებები (პირველი 6 სთ)

♦ დაიწყეთ დაუკოვნებელი რეანიმაციული დონისძიებები პიპოტენზიის ან სისხლის შრაგში ლაქტატის > 4 მმოლ/ლ მომატების დროს; არ დააყოვნოთ პაციენტის მოთავსება (გადაუყანა) ინტენსიური თერაპიის განყოფილებაში. რეანიმაციის მიზნები:

- ცენტრალური ვენური წნევა (CVP) 8-12 mmHg*
- საშუალო არტერიული წნევა (MAP) ≥ 65 mmHg
- დიურეზი ≥ 0.5 მლ/კგ/სთ
- ცენტრალურ ვენაში (ზემო ღრუ ვენა) განგბადის სატურაცია $\geq 70\%$ ან შერეული ვენური სატურაცია $\geq 65\%$

♦ თუ დასახული ვენური განგბადის სატურაცია ვერ მიიღწევა:

- განიხილეთ სითხეების შემდგომი ინფუზია
- საჭიროებისას გადაასხით ერითროციტული მასა (დასახული ჰქმატოერიტი $\geq 30\%$) და/ან
- დობუტამინის ინფუზია – მაქსიმალური დოზა 20 მკგ/კგ/წთ

*CVP უფრო მაღალი დასახული მაჩვენებლის 12-15 mmHg მიღწევა რეკომენდებულია მექანიკური ვენტილაციის ან პარკუჭის ფუნქციის თანმხელები დაქვეითების დროს.

დიაგნოზი

♦ ანტიბიოტიკების დაწყებამდე ჩაატარეთ შესაბამისი ბაქტერიოლოგიური კვლევა, თუმცა ამ უკანასკნელმა არ უნდა გადაავადოს ანტიმიკრობული თერაპიის დანიშვნა.

- აიდეთ სისხლის ორი ან მეტი კულტურა
- ერთი ან მეტი სისხლის კულტურა უნდა იყოს მიღებული ახალი გენიდან პუნქციის გზით
- ერთი სისხლის კულტურა თითოეული ვენური კათეტერიდან, რომლის ჩადგმის ხანგრძლივობა > 48 სთ
- კლინიკური ჩვენების დროს კულტურა სხვა ადგილებიდან
- ♦ ჩაატარეთ გამოსახულებითი კელეგა ინფექციის ნებისმიერი წყაროს დადასტურების მიზნით, თუ ეს კელეგა პაციენტისთვის უსაფრთხოა.

ანტიბაქტერიული თერაპია

- ♦ დაიწყეთ ინტრავენური ანტიბიოტიკები რაც შეიძლება სწრაფად და ყოველთვის 1 სთ-ის განმავლობაში მიმმე სეფსისისა და სეპტიკური შოკის დააგროსტირების დროს.
- ♦ ფართო საექტრის: ერთი ან მეტი აგენტი, რომელიც აქტიურია საგარაულო ბაქტერიული/ფუნგალური გამომწვევების მიმართ და ახასიათებს მაღალი შეღწევადობა ინფექციის არსებულ ექრაში.
- ♦ ყოველდღიურად შეავსეთ ანტიმიკრობული თერაპიის რეჟიმი მაქსიმალური ეფექტურობის, რეზისტენტობის პრევენციის, ტოქსიკურობის თავიდან აცილებისა და მინიმალური ღირებულების მიზნით.
- ◊ განიხილეთ კომბინაციური თერაპია Pseudomonas ინფექციის დროს.
- ◊ განიხილეთ ემპირიული კომბინაციური თერაპია ნეიტროპენიის შერჩევის მიზნებში.
- ◊ კომბინაციური თერაპია არაუმეტეს 3-5 დღე და დეესკალაციური თერაპია მგრძნობელობის განსაზღვრის შემდეგ.
- ♦ მკურნალობის ხანგრძლივობა ჩვეულებრივ შეზღუდულია 7-10 დღემდე; თერაპია გრძელდება დაგვიანებული პასუხის, ინფექციის არადრენირებული კერის ან იმუნოლოგიური დეფიციტის არსებობისას.
- ♦ შეაჩერეთ ანტიმიკრობული თერაპია თუ მიზეზი არაინფექციური წარმოშობისაა.

წყაროს იდენტიფიკაცია და კონტროლი

- ♦ დაადგინეთ ინფექციის ანატომიური ლოკალიზაცია რაც შეიძლება სწრაფად და არაუგიანეს 6 სთ-ის განმავლობაში.
- ♦ განსაზღვრეთ ინფექციის ექრა, რომელიც ეჭვებულებარება ჩარევას (მაგ: აბსცესის დრენირება, ქსოვილების ქირურგიული დამუშავება).
- ♦ წარმატებული საწყისი რეანიმაციის შემდეგ დაიწყეთ ინფექციის წყაროს კონტროლის ღონისძიებების გატარება.
- ◊ გამონაკლისი: პანკრეასის ნეკროზი, რომლის დროსაც უმჯობესია ქირურგიული ჩარევის დაყოვნება.
- ♦ შეარჩიეთ ინფექციის წყაროს კონტროლის მაქსიმალურად ეფექტური და მინიმალურად დამაზიანებელი ღონისძიება.
- ♦ ამოიღეთ პოტენციურად დაინფიცირებული კათეტერები.

მოცულობითი რეანიმაცია

- ♦ რეანიმაციის დროს კრისტალოიდებისა და კოლოიდების ინფუზია.
- ♦ სამიზნე CVP ≥ 8 mmHg (≥ 12 mmHg მექანიკური ვენტილაციის დროს)
- ♦ გამოიყენეთ სითხეებით რეანიმაცია, სანამ პემოდინამიკა არ გაუმჯობესდება.
- ♦ შეიყვანეთ 1000 მლ კრისტალიოდები ან 300-500 მლ კოლოიდები 30 წთ-ის განმავლობაში. უფრო სწრაფი ინფუზია და დიდი მოცულობები შეიძლება ნაჩენები იყოს სეფსისით განპირობებული ქსოვილოვანი პიოვერფუზიის დროს.
- ♦ სითხის ინფუზიის სიჩქარე უნდა შემცირდეს, თუ ცენტრალური ვენური წნევა და ფილტვის არტერიის ჩატევის წნევა მატოლობს თანმხელები პემოდინამიკური გაუმჯობესების გარეშე.

ვაზოპრესორები

- ♦ შეინარჩუნეთ MAP ≥ 65 mmHg.
- ♦ ცენტრალურ ვენაში შეუვანილი ნორადრენალინი ან დოპამინი მიეკუთვნება არჩევის საწყის ვაზოპრესორებს.
- ♦ ადრენალინი, უნილეფრინი ან ვაზოპრესინი არ ინიშნება როგორც საწყისი ვაზოპრესორები სეპტიკური შოკის დროს.
 - ვაზოპრესინი 0.03 ერთ/წთ შემდგომში შეიძლება დაემატოს ნორადრენალინს, რომლის მოსალოდნელი ეფექტი ნორადრენალინით მონოთერაპიის ეკვივალენტურია.
- ♦ გამოიყენეთ ადრენალინი, როგორც პირველი ალტერნატიული აგენტი სეპტიკური შოკის დროს, როდესაც არტერიული წნევა ცუდად პასუხობს ნორადრენალინს ან დოპამინს.
- ♦ არ გამოიყენოთ დოპამინის დაბალი დოზები რენული დაცვის მიზნით.
- ♦ ვაზოპრესორების საჭიროების მქონე პაციენტებში უმოქლეს დროში უზრუნველყოფით არტერიული კათეტერის ჩადგმა.

ინტროპული თერაპია

- ♦ დაინიშნეთ დობუგამინი მოიკარდიუმის დისფუნქციის დროს, რომლის სთვისაც დამახსიათებელია მომატებული ცენტრალური ვენური წნევა/ფილტვის არტერიის ჩატევის წნევა და გულის დაქვეითებული წუთმოცულობა.
- ♦ არ გაზარდოთ გულის ინდექსი განსაზღვრულ სუპრანორმალურ მაჩვენებლამდე.

სტეროიდები

- ♦ განიხილეთ ინტრავენური პიდროკორეგიზონი მოზრდილთა სეპტიკური შოკის დროს, როდესაც პიპოტენზია ცუდად პასუხობს სითხეებით ადეკვატურ რეანიმაციასა და ვაზოპრესორებზე.

◊ ადრენოკორტიკოგროპული პორმონის (ACTH) ხტიმულაციური ტესტი არის ნაჩვენები მოზრდილთა სეპტიცერი შოკის დროს, რომელთაც ესაჭიროება პიდროკორტიზონი.

◊ პიდროკორტიზონის აქვს უპირატესობა დაქსამეტაზონთან.

◊ სტეროიდები შეიძლება მოიხსნას მაშინ, როდესაც ვაზოპრესორები აღარ არის საჭირო.

♦ პიდროკორტიზონის დოზა უნდა იყოს < 300 მგ/დღეში.

♦ არ გამოიყენოთ კორტიკოსტეროიდები შოკის გარეშე მიმდინარე სეფსისის დროს, თუ პაციენტის ანამნეზში არ არის დაფიქსირებული ენდოკრინული პათოლოგიის არსებობა.

ადამიანის რეკომენდაციური აქტივირებული ცილდა (rhAPC)

◊ განიხილეთ rhAPC მოზრდილ პაციენტებში სეფსისით განაირობებული ორგანული დისფუნქციისას, როდესაც კლინიკური APACHE II ≥ 25 ან მულტიორგანული უქმარისობა) და არ არის პრეპარატის გამოყენების უკუცენება.

♦ მოზრდილ პაციენტებში მიმდე სეფსისით და ლეტალური გამოსავლის დაბალი რისკის დროს (APACHE II < 20 ან ერთი ორგანოს უქმარისობა) rhAPC არ ინიშნება.

სისხლის პროდუქტები

♦ გამოიყენეთ ერიოტონციტული მასის ტრანსფუზია, როდესაც პემოგლობინის მაჩვენებელი < 7.0 გ/დლ (70 გ/ლ). პემოგლობინის სამიზნე მაჩვენებელი მოზრდილ პაციენტებში უგადებს 7.0-9.0 გ/დლ. პემოგლობინის უფრო მაღალი სამიზნე მაჩვენებელი საჭიროა განსაკუთრებულ გარემოებებში (მაგ: მოკარდიუმის იშემია, მიმდე პიპეჯემია, მწვავე სისხლდენა, გულის ციანოზური დაავადება ან ლაქტატ აციდოზი).

♦ არ გამოიყენოთ ერიოტოპოეტინი სეფსისით განაირობებული ანემიის სამკურნალოდ.

◊ არ გამოიყენოთ ახლადგაყინული პლაზმა შედედების ლაბორატორული დარღვევების დროს, თუ არ არის გამოხატული სისხლდენა ან არ არის დანიშნული ინვაზიური ჩარევა.

♦ არ გამოიყენოთ ანტითომბული თერაპია.

◊ დანიშნეთ თრომბოციტული მასა, როდესაც:

- თრომბოციტების რაოდენობა $< 5000/\text{mm}^3$ სისხლდენის მიუხედავად.
- თრომბოციტების რაოდენობა არის $5000-30000/\text{mm}^3$ და არსებობს სისხლდენის მნიშვნელოვანი რისკი.
- თრომბოციტების უფრო მაღალი მაჩვენებელი $\geq 50000/\text{mm}^3$ ჩემულებრივ საჭიროა ქირურგიული ან სხვა ინვაზიური ჩარევის ჩასატარებლად.

მექანიკური ვენტილაცია სეფსისით განპირობებული ფილტვების შეგავე დაზიანების (ALI) / მოზრდილთა რესპირატორული დისტრეს სინდრომის (ARDS) დროს

♦ სამიზნე სუნთქვის მოცულობა (TV) უნდა შეადგენდეს 6 მლ/კგ პაციენტებში ALI/ARDS-ის დროს.

♦ პლატო წნევის საჭიროი მაღალი ლიმიტი $\leq 30 \text{ cmH}_2\text{O}$. გაითვალისწინეთ გულმეტრდის ელასტიკურობა პლატო წნევის შეფასებისას.

♦ დასაშვებად მიიჩნიეთ PaCO₂-ის ნორმაზე ოდნავ მაღალი მაჩვენებელი, რათა შეძლებისდაგარად მინიმუმამდე იქნეს შემცირებული პლატო წნევა და სუნთქვის მოცულობა.

♦ ამოსუნთქვის ბოლოს დადგითი წნევა (PEEP) უნდა იქნეს შეცემული იმგვარად, რომ თავიდან იქნეს აცილებული ფილტვების კოლაბირება ამოსუნთქვის ბოლოს.

◊ განიხილეთ პაციენტის მოთავსება მუცელზე ARDS-ის დროს, როდესაც საჭირო ხდება FiO₂-ის ან პლატო წნევის დამაზიანებელი სიდიდების დაყვენება, თუ პოზიციის შეცვლა არ წარმოადგენს რისკ ფაქტორს პაციენტისათვის.

♦ შეინარჩუნეთ მექანიკურად ვენტილირებული პაციენტი ნახევრად მჯდომარე მდგომარეობაში რაიმე უკუცენების არარსებობის დროს.

◊ რეემბრედებულია პაციენტის თავის წამოწევა 30-45 გრადუსით.

◊ არაინგაზიური ვენტილაცია შეიძლება განხილული იქნეს ALI/ARDS-ის მქონე პაციენტებში მსუბუქი/ზომიერი ჰიპერენერი რესპირატორული უქმარისობის დროს. პაციენტი უნდა იყოს პემოდინამიკურად სტაბილური, კომფორტულ მდგომარეობაში, აღევვარებული გამოღვიძებული, შეეძლოს სასუნთქი გზების გამავლობის შენარჩუნება და საგარაულოდ გამოჯანმრთელდეს სწრაფად.

♦ გამოიყენეთ მექანიკური ვენტილაციიდან გადაწვევების პროტოკოლი და სპონტანური სუნთქვის ტესტი (SBT) რეგულარულად, რათა შეფასებული იქნეს მექანიკური ვენტილაციიდან პაციენტის მოხსნის შესაძლებლობა.

- SBT მოიცავს წნევით დახმარების დაბალ სიდიდეს მუდმივი დადგითი წნევით სასუნთქ გზებში 5 cmH₂O ან T-piece სპონტანური ტესტს.

SBT განხორციელებამდე პაციენტი უნდა აქმაყოფილებდეს შემდეგ მოთხოვნებს:

- იყოს აღეკატურად გამოღვიძებული
- იყოს პემოდინამიკურად სტაბილური ვაზოპრესორების გარეშე
- არ უნდა აღენიშნებოდეს ახალი პოტენციურად სერიოზული მდგომარეობა
- პქონდეს ვენტილაციური და ამოსუნთქვის ბოლოს წნევის დაბალი სიდიდეები

- საჭიროებდეს FiO_2 ისეთ სიდიდეებს, რომელთა მიწოდება უსაფრთხოდ იქნება შესაძლებელი ნიღბის ან ნაზალური კანულის მეშვეობით
- ♦ არ გამოიყენოთ ფილტვის არტერიის კათეტერი ALI/ARDS-ის მქონე პაციენტების რუტინული მონიტორინგისათვის.
- ♦ გამოიყენოთ კონსერვატული სითხის სტრატეგია პაციენტებში დადგენილი ALI-ის დროს, ქსოვილების პიპოვერფუზიის აშკარად გამოხატულ ნიშნების არარსებობის შემთხვევაში.

სედაცია, ანალგეზია და ნერვ-კუნთოვანი ბლოკადა სეფსისის დროს

- ♦ გამოიყენოთ სედაციის პროტოკოლები მექანიკურად ვენტილირებულ კრიტიკულ მდგომარეობაში მყოფ პაციენტებში.
- ♦ გამოიყენოთ ხანგამოშევებითი ბლოკუსური ან ხანგრძლივი ინფუზური სედაცია საბოლოო მიზნამდე – სედაციის მიღწევამდე ყოველდღიური შეწყვეტითა და გამოვიძების ხარისხის შეფასებით. მოახდინეთ პრეპარატების დოზის ტიტრაცია.
- ♦ შესაძლებლობის ფარგლებში მოერიდეთ ნერვ-კუნთოვანი ბლოკატორების გამოყენებას. მოახდინეთ ბლოკადის სიღრმის მონიტორინგი ხანგრძლივი ინფუზიების დროს.

გლუკოზის კონტროლი

- ♦ გამოიყენოთ IV ინსულინი პიპერგლიკემიის მართვისათვის მძიმე სეფსისის დროს ინტენსურ თერაპიაში სტაბილიზაციის შემდეგ.
- ◊ შეინარჩუნეთ სისხლში გლუკოზის დონე < 83 მმოლ/ლ (150 მგ/დლ) ინსულინის დადგენილი დოზირების პროტოკოლის მიხედვით.
- ♦ უზრუნველყავით გლუკოზის ენერგეტიკული წყარო და მოახდინეთ სისხლში გლუკოზის დონის კონტროლი 1-2 სთ-ში ერთჯერ (4 სთ-ში ერთჯერ სტაბილიზაციის შემდეგ) პაციენტებში, რომლებიც დებულობენ ინტრავენურ ინსულინს.
- ♦ სიგროთხილით განიხილეთ სისხლში გლუკოზის დაბალი მაჩვენებლის არსებობა.

თირმლის ფუნქციის ჩანაცვლება

- ◊ ხანგამოშევებითი პემოდიალიზი და ხანგრძლივი ვენო-კენური პემოფილტრაცია (CVVH) მიჩნეულია ეკვივალენტურად.
- ◊ CVVH განაპირობებს გააღვილებულ მართვას პემოდინამიკურად არასტაბილურ პაციენტებში.

ბიკარბონატი

- ♦ არ გამოიყენოთ ბიკარბონატი პემოდინამიკის გაუმჯობესების ან ვაზოპერესორებზე მოთხოვნილების შემცირების მიზნით პიპერფუზუზით განპირობებული ლაქტატ აციდოზის კორექციის დროს, როდესაც $\text{pH} \geq 7.15$.

ღრმა ვენების თრომბოზის (DVT) პროფილაქტიკა

- ♦ გამოიყენოთ დაბალი დოზის არაფრაქციული პეპარინი (UFH) ან დაბალმოლეპულური პეპარინი (LMWH), თუ არ არსებობს რაიმე ჟეტენება.
- ♦ პეპარინის უკენესების დროს გამოიყენოთ მექანიკური პროფილაქტიკური მოწყობილობა, როგორიცაა ხანგამოშევებითი კომპრესიული მოწყობილობა.
- ◊ გამოიყენოთ ფარმაკოლოგიური და მექანიკური თერაპიის კომბინაცია პაციენტებში DVT განვითარების მაღალი რისკით.
- ◊ მაღალი რისკის პაციენტებში უპირატესობა უნიჭება LMWH ვიდრე UFH.

სტრესული წყლულის პროფილაქტიკა

- ♦ სტრესული წყლულის პროფილაქტიკისათვის გამოიყენოთ H_2 ბლოკატორი ან Na-K ტუმბოს ინბიდიტორი. სიგროთხილით უნდა იქნეს შეფასებული კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის დაცვით მიღებული სარგებლობა და ვენტილატორით განპირობებული პნევმონიის განვითარების საშიშროება.

დახმარების შენღულის შეფასება

- ♦ განიხილეთ დახმარების გეგმა პაციენტებთან და ოჯახის წევრებთან. აუხსენით შესაძლო გამოსავალი და დასახეთ რეალისტური მოლოდინი.

შენიშვნა: ♦ გვიჩვენებს ძლიერ რეკომენდაციას ან “ზეენ მოვითხოვთ”

◊ გვიჩვენებს სუსტ რეკომენდაციას ან “ზეენ გირჩევთ”

• ანტიბიოტიკები

✓ ფართო სპექტრის პენიცილინები

ამპიცილინი

ახალშობილები: IM, IV

პოსტნატალური ასაკი ≤ 7 დღე

≤ 2000 გრ – მენინგიტი: 50 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ, სხვა

ინფექციები: 25 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

> 2000 გრ – მენინგიტი: 50 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ, სხვა

ინფექციები: 25 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

< 1200 გრ - მენინგიტი: 50 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ, სხვა
ინფექციები: 25 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
1200-2000 გრ - მენინგიტი: 50 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ, სხვა
ინფექციები: 25 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
> 2000 გრ - მენინგიტი: 50 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ, სხვა
ინფექციები: 25 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV
100-400 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მენინგიტი: 200 მგ/კგ/დღეში 4-
6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები:

IM - 500 მგ-1.5 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ
IV - 500 მგ-3 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში
სეფსისი, მენინგიტი: 150-250 მგ/კგ/დღეში 3-4 სთ-ში ერთჯერ

მეზლოცილინი

ახალშობილები და ჩვილები: IM, IV
 ≤ 7 დღე ≤ 2000 გრ: 75 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ
 ≤ 7 დღე > 2000 გრ: 75 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ
 > 7 დღე ≤ 2000 გრ: 75 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ
 > 7 დღე > 2000 გრ: 75 მგ/კგ 6 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები: IM, IV
200-300 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 24 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

1-4 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ, საშარდე გზების გაურთულებელი
ინფექციები: 1.5-2 გრ 6 სთ-ში ერთჯერ, მძიმე ინფექციები: 200-300
მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 24 გ/დღეში

აპერაცილინი (პიპრაცილი)

ახალშობილები: IM, IV
100-200 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV
200-300 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მუკოვისციდოზი: 350-500
მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

საშარდე გზების ზომიერი სიმძიმის ინფექცია: 2-3 გრ/დოზა 6-12 სთ-ში
ერთჯერ, მძიმე ინფექციები: 3-4 გრ/დოზა 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ
24 გრ/დღეში

ტიკარცილინი

ახალშობილები: IM, IV
სოსტენატალური ასაკი ≤ 7 დღე
< 2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
> 2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

მოსტენატალური ასაკი > 7 დღე
< 1200 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
1200-2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
> 2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

სისტემური ინფექციები - IV: 200-300 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ,
საშარდე გზების ინფექციები - IM, IV: 50-100 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში
ერთჯერ, მაქსიმუმ 24 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

1-4 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ, ყველაზე ხშირად 3 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ

✓ პენიცილინები და ბეტა ლაქტამაზური ინჰიბიტორები

ამპიცილინი სულბაქტამი (უნაზინი)

ბავშვები (3 თვიდან 12 წლამდე): IM, IV
100-200 მგ ამპიცილინი/კგ/დღეში (150-300 მგ უნაზინი) 6 სთ-ში
ერთჯერ, მაქსიმუმ 8 გრ ამპიცილინი/დღეში (12 გრ უნაზინი)

მოზრდილები: IM, IV

1-2 გრ ამპიცილინი (1.5-3 გრ უნაზინი) 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 8
გრ ამპიცილინი/დღეში (12 გრ უნაზინი)

მეტიცილინი

ახალშობილები: IM, IV
 < 2000 გრ
 ≤ 7 დღე: 25-50 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
 > 7 დღე: 25-50 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
 ≥ 2000 გრ
 ≤ 7 დღე: 25-50 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
 > 7 დღე: 25-50 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები > 1 თვე და ბავშვები: IM, IV

100-400 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

4-12 გ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გ/დღეში

პენიცილინი G (ბენზილპენიცილინი)

ახალშობილები: IM, IV

- > 7 დღე > 2000 გრ: 100.000 ერთ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ
- > 7 დღე < 2000 გრ: 75.000 ერთ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ
- < 7 დღე > 2000 გრ: 50.000 ერთ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ
- < 7 დღე < 2000 გრ: 50.000 ერთ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

100.000-250.000 ერთ/კგ/დღეში 4 სთ-ში ერთჯერ, მძიმე ინფექციები:
400.000 ერთ/კგ/დღეში 4 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 24 მილიონი
ერთ/დღეში

თანდაყოლილი სიფილისი: IV

ახალშობილები - 50.000 ერთ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ 10-14 დღე
ჩვილები - 50.000 ერთ/კგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ 10-14 დღე
დისემინირებული გონოკოკური ინფექცია - 100.000 ერთ/კგ/დღეში 12
სთ-ში ერთჯერ (6 სთ-ში ერთჯერ ჩვილებში > 1 კვირა)
გონოკოკური მენინგიტი - 150.000 ერთ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ (6 სთ-ში
ერთჯერ ჩვილებში > 1 კვირა)

მოზრდილები: IM, IV

2-24 მილიონი ერთ/დღეში 4 სთ-ში ერთჯერ

ნეიროსიფილისი - 18-24 მილიონი ერთ/დღეში 3-4 სთ-ში ერთჯერ 10-14
დღე

კარბენიცილინი

მსუბუქი ინფექციები:

ბაქტერიები: IM, IV

50-200 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

200 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

მძიმე ინფექციები:

ბავშვები: IM, IV

400-500 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

250-500 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 40 გ/დღეში

თქსაცილინი (ბაქტოცილი)

ახალშობილები: IM, IV

პოსტნატალური ასაკი < 7 დღე

< 2000 გრ: 25 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 25 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

< 1200 გრ: 25 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

1200-2000 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 37.5 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

150-200 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

250 მგ-2 გრ/დოზა 4-6 სთ-ში ერთჯერ

პიპერაცილინი ტაზობაქტამი

ბავშვები < 12 წელი: არ არის მონაცემები

ბავშვები > 12 წელი და მოზრდილები:

მძიმე ინფექციები - პიპერაცილინი/ტაზობაქტამი 4/0.5 გრ 8 სთ-ში
ერთჯერ ან 3/0.375 გრ 6 სთ-ში ერთჯერ IV

საშუალო სიმძიმის ინფექციები - პიპერაცილინი/ტაზობაქტამი 2/0.25 გრ
6-8 სთ-ში ერთჯერ IM

ტიკარცილინი კლავულანის მჟავა

ახალშობილები: IM, IV

პოსტნატალური ასაკი < 7 დღე

< 2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

< 1200 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

1200-2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 75 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები:

სისტემური ინფექცია - 200-300 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ IV

საშარდე გზების ინფექცია - 50-100 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ,
IM, IV მაქსიმუმ 24 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

1-4 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ, ყველაზე ხშირად 3 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ
IV

ნაფცილინი

ახალშობილები: IM, IV

< 2000 გრ < 7 დღე: 50 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

< 2000 გრ > 7 დღე: 75 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ < 7 დღე: 50 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

> 2000 გრ > 7 დღე: 75 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები:

25 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ IM

მსუბუქი და საშუალო სიმძიმის ინფექციები: 50-100 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ IV

მძიმე ინფექციები: 100-200 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ IV, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები:

500 მგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ IM

500-2000 მგ 4-6 სთ-ში ერთჯერ IV

✓ ცეფალოსპორინები

✓ I გენერაციის ცეფალოსპორინები

ცეფაზოლინი (ანცეფი, კეფზოლი)

ბაგშები > 1 თვე: IM, IV

25-100 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 6 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

250 მგ-2 გრ 6-12 (ჩვეულებრივ 8) სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

ცეფალოტინი (ცეპორაცინი, კეფლინი)

ახალშობილები: IM, IV

პოსტნატალური ასაკი < 7 დღე

< 2000 გრ: 20 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 20 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

< 2000 გრ: 20 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 20 მგ 6 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები: IM, IV

75-125 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 10 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

500 მგ-2 გრ 4-6 სთ-ში ერთჯერ

ცეფაპირინი (ცეფადილი)

ბაგშები: IM, IV

10-20 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

500 მგ-1 გრ 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში
პერიოპერაციული პროფილაქტიკა: 1-2 გრ 30 წთ-1 სთ-ით ადრიგ
ოსერაციამდე და 6 სთ-ში ერთჯერ 24 სთ-ის განმავლობაში

✓ II გენერაციის ცეფალოსპორინები

ცეფამანდოლი (მანდოლი)

ბაგშები: IM, IV

50-150 მგ/კგ/დღეში 4-8 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

500-1000 მგ 4-8 სთ-ში ერთჯერ

სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციების დროს – 2 გრ 4 სთ-ში ერთჯერ

ცეფონიციდი

მოზრდილები: IM, IV

0.5-2 გრ 24 სთ-ში ერთჯერ

წინასაოპერაციო პროფილაქტიკა: 1 გრ

ცეფოტეტანი (ცეფოტანი)

ბაგშები: IM, IV

20-40 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

1-6 გრ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ. ყველაზე ხშირად 1-2 გრ 12 სთ-ში ერთჯერ, საშარდე გზების ინფექციის დროს 1-2 გრ/დღეში

ცეფოქსიტინი (მეფოქსინი)

ჩვილები > 3 თვე და ბაგშები: IM, IV

მსუბუქი და საშუალო სიმძიმის ინფექციები: 80-100 მგ/კგ/დღეში 4-6

სთ-ში ერთჯერ

მძიმე ინფექციები: 100-160 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

1-2 გრ 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

ცეფუროქსიმი (ზინაცეფი)

ბაგშები: IM, IV

75-150 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 6 გრ/დღეში

მენინგიტი – 200-240 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 9 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

750-1.5 გრ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ ან 100-150 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 6 გრ/დღეში

✓ III გენერაციის ცეფალოსპორინები

ცეფოპერაზონი (ცეფობილი)

ბავშვები: IM, IV

100-150 მგ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

2-4 გრ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

ცეფოტაქსიმი (კლაფორანი)

ახალშობილები: IV

0-1 კვირა: 50 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ

1-4 კვირა: 50 მგ /კგ 8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები 1 თვიდან-12 წლამდე: IM, IV

< 50 კგ - 50-180 მგ/კგ/დღეში 4-6 სთ-ში ერთჯერ

მენინგიტი - 200 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები > 12 წელი და მოზრდილები:

გონიოგა: 1 გრ ერთჯერადად IM

გაურთულებელი ინფექციები: 1 გრ 12 სთ-ში ერთჯერ IM, IV

საშუალო სიმძიმის/შმიგ ინფექციები: 1-2 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ IM, IV

სეპტიცემია: 2 გრ 6-8 სთ-ში ერთჯერ IV

სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციები: 2 გრ 4 სთ-ში ერთჯერ IV

წინასაოპერაციო პროფილაქტიკა: 1 გრ ოპერაციამდე 30-90 წთ-ით ადრე IM, IV

ცეფტაზიდიმი (ფორტუმი, ცეფტაზი, ფორტაზი, ტაზიცეფი, ტაზიდიმი)

ახალშობილები 0-4 კვირა:

30 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ IV

ჩვილები და ბავშვები 1 თვიდან 12 წლამდე: 30-50 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ IV, მაქსიმუმ 6 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

500 მგ-2 გრ 8-12 სთ-ში ერთჯერ

საშარდე გზების ინფექცია: 250-500 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ

ცეფტიზოქსიმი (ცეფიზოქსი)

ბავშვები ≥ 6 თვე: IM, IV

150-200 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 12 გრ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

1-2 გრ 8-12 სთ-ში ერთჯერ ან 2 გრ 4 სთ-ში ერთჯერ ან 4 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციების დროს

ცეფტრიაქსონი (როცეფინი)

ახალშობილები: IM, IV

პოსტნატალური ასაკი ≤ 7 დღე: 50 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

≤ 2000 გრ: 50 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრამი: 50-75 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ

გონიოკური ინფექციის პროფილაქტიკა: 25-50 მგ/კგ ერთჯერადად, მაქსიმუმ 125 მგ

გონიოკური ინფექცია: 25-50 მგ/კგ/დღეში (მაქსიმუმ 125 მგ) 24 სთ-ში ერთჯერ 10-14 დღე

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

50-75 მგ/კგ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 2 გრ/დღეში

მენინგიტი: 100 მგ/კგ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4 გრ/დღეში

გართულებული გონიოკური ინფექციები: IM, IV

ჩვილები: 25-50 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 125 მგ/დოზა, 7 დღის განმავლობაში დისემინირებული ინფექციის დროს და 7-14 დღე დოზუმენტირებული მენინგიტის დროს

< 45 კგ: 50 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1 გრ/დღეში

50-100 მგ/კგ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 2 გრ/დღეში მენინგიტისა და ენდოკარდიტის დროს

>45 კგ: 1 გრ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ დისემინირებული გონიოკური ინფექციის დროს, 1-2 გრ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ მენინგიტის ან ენდოკარდიტის დროს

მოზრდილები: IM, IV

1-2 გრ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 2 გრ 12 სთ-ში ერთჯერ მენინგიტის დროს

გაურთულებელი გონიოგა: 250 მგ ერთჯერადად IM

პერიოპერაციული პროფილაქტიკა: 1 გრ 30 წთ-2 სთ-ით ადრე ოპერაციამდე

✓ IV გენერაციის ცეფალოსაორინგბი

ცეფეპიმი (მაქსიმიმი)

ბავშვები: IV

უკანასკნელი ნეიტროპენია: 50 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
გაურთულებელი ინფექციები ან საშარდე გზების
გართულებული/გაურთულებელი ინფექციები: 50 მგ/კგ 12 სთ-ში
ერთჯერ

მოზრდილები: IV

უმეტესი ინფექციები: 1-2 გრ 12 სთ-ში ერთჯერ 5-10 დღე
საშარდე გზების გაურთულებელი ინფექციები 500 მგ 12 სთ-ში
ერთჯერ
მონოთერაპია უკანასკნელი ნეიტროპენის დროს: 2 გრ 8 სთ-ში
ერთჯერ 7 დღე ან ნეიტროპენის რეზოლუციამდე

✓ ამინოგლიკოზიდები

ამიკაცინი (ამიკინი)

ახალშობილები: IM, IV

0-4 კვირა

< 1200 გრ: 7.5 მგ/კგ/დოზა 18-24 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი ≤ 7 დღე

1200-2000 გრ: 7.5 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 7.5-10 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე:

1200-2000 გრ: 7.5-10 მგ/კგ/დოზა 8-12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 10 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

15-22.5 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

არატუბერკულოზური მიკობაქტერიული ინფექცია: 15-30 მგ/კგ/დღეში

12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1.5 გ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

15 მგ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1.5 გ/დღეში

გენტამიცინი (გარამიცინი)

ახალშობილები: IM, IV

2.5 მგ/კგ/დოზა

შეკვანის ინტერვალები

პოსტნატალური ასაკი

გენტამიცინის ასაკი	≤ 7 დღე	>7 დღე
<28 კვირა	24 სთ-ში ერთჯერ	18 სთ-ში ერთჯერ

28-34 კვირა	18 სთ-ში ერთჯერ	12 სთ-ში ერთჯერ
>34 კვირა	12 სთ-ში ერთჯერ	8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები < 5 წელი: IM, IV

2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

მუკოვისციდოზი: 2.5 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები > 5 წელი: IM, IV

1.5-2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციები: 2-2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში
ერთჯერ

საშარდე გზების ინფექციები: 1.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

კანაბიცინი

ახალშობილები IM, IV

პოსტნატალური ასაკი < 7 დღე

დაბადების წონა < 2000 გრ: 15 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

დაბადების წონა > 2000 გრ: 20 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი ≥ 7 დღე

დაბადების წონა < 2000 გრ: 20 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

დაბადების წონა > 2000 გრ: 30 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IM, IV

15-30 მგ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1.5 გ/დღეში

მოზრდილები: IM, IV

15 მგ/კგ/დოზა 8-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1.5 გ/დღეში

სტრეპტომიცინი

ჩვილები და ბავშვები (ტუბერკულოზი): IM

20-30 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე, მაქსიმუმ 2 გ/დღეში

მოზრდილები (ტუბერკულოზი): IM

15 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე, მაქსიმუმ 2 გ/დღეში
ენტეროკოკური ენდოკარდიტი: 1 გ 12 სთ-ში ერთჯერ 2 კვირა, შემდეგ
500 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 4 კვირა

სტრეპტოკოკული ენდოკარდიტი: 1 გ 12 სთ-ში ერთჯერ 1 კვირა,
შემდეგ 500 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 1 კვირა

ნეტილმიცინი (ნეტრომიცინი)

ახალშობილები და ჩვილები < 6 კვირა: IM, IV

2-3.25 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები 6 კვირა-12 წელი: IM, IV
1-2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები > 12 წელი და მოზრდილები: IM, IV
1.5-2 მგ/კგ/დოზა 8-12 სთ-ში ერთჯერ

ტობრამიცინი (ტობრუქსი)

ახალშობილები: IM, IV

2.5 მგ/კგ/დოზა

შეყვანის ინტერვალები

პოსტნატალური ასაკი

გენტაციის ასაკი	< 7 დღე	≥ 7 დღე
<28 კვირა	24 სთ-ში ერთჯერ	18 სთ-ში ერთჯერ
28-34 კვირა	18 სთ-ში ერთჯერ	12 სთ-ში ერთჯერ
>34 კვირა	12 სთ-ში ერთჯერ	8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბაგშები < 5 წელი: IM, IV

2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები > 5 წელი: IM, IV

1.5-2.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV

სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციები: 3-5 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

საშარდე გზების ინფექციები: 1.5 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები ≥ 6 წელი და მოზრდილები მუკოფისციდოზით და ფსევდომონური ინფექციით: 300 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ

✓ გლიკოპეპტიდები

განკომიცინი

ახალშობილები: IV

პოსტნატალური ასაკი ≤ 7 დღე

< 1200 გრ: 15 მგ/კგ/დოზა 24 სთ-ში ერთჯერ

1200-2000 გრ: 10 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ: 15 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

პოსტნატალური ასაკი > 7 დღე

< 1200 გრ: 15 მგ/კგ/დოზა 24 სთ-ში ერთჯერ

≥ 1200 გრ: 10 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები > 1 თვე და ბაგშები: IV

40 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები > 1 თვე და ბაგშები ცენტრალური ვენური კათეტერის სტაფილოპური ინფექციის დროს: 60 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IV

1 გრ ან 10-15 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

✓ კარბაპენემები

იმიპენემი ცილასტატინი (პრიმაქსინი, ტიუნამი)

ახალშობილები: IV

< 1 კვირა: 25 მგ/კგ 12 სთ-ში ერთჯერ

1-4 კვირა: 25 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ

4 კვირა-3 თვე: 25 მგ/კგ 6 სთ-ში ერთჯერ

ბაგშები > 3 თვე: IV

15-25 მგ/კგ 6 სთ-ში ერთჯერ

მუკოვისციდოზი: 90 მგ/კგ/დღეში

მოზრდილები: IV

მსუბუქი და საშუალო სიმძიმის ინფექციები: 250-500 მგ 6-8 სთ-ში ერთჯერ

მძიმე ინფექციები: 1 გრ 6-8 სთ-ში ერთჯერ

მსუბუქი და საშუალო სიმძიმის ინფექციები: 500-750 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ IM

მეროპენემი (მერონემი)

ახალშობილები: IV

დღენაკლები:

20 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ (40 მგ/კგ/დოზა მაღალი რეზისტენტობის მქონე ორგანიზმებით მაგ: *Pseudomonas Aeruginosa* გამოწვეული ინფექციის დროს)

დროული ახალშობილები და ჩვილები < 3 თვე: IV

20 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ (40 მგ/კგ/დოზა მაღალი რეზისტენტობის მქონე ორგანიზმებით მაგ: *Pseudomonas Aeruginosa* გამოწვეული ინფექციის დროს)

ბაგშები > 3 თვე (< 50 კგ): IV

ინტრააბდომინური ინფექციები: 20 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 1 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ

მენიგიტი: 40 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 2 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ
ბავშვები > 50 კგ: IV
ინტრააბდომინური ინფუქციები: 1 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ
მენიგიტი: 2 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IV
2 გრ 8 სთ-ში ერთჯერ

✓ მაკროლიდები

აზიტრომიცინი (ზიტრომაქსი, სუმამედი)
მოზრდილები: IV
ქუჩის პნევმონია: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 2 დღე, შემდეგ 500 მგ პერორალურად. სრული კურსი 7-10 დღე
მენჯის ღრუს ორგანოების ანთებითი დაავადებები: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 1-2 დღე, შემდეგ 250 მგ პერორალურად. სრული კურსი 7 დღე

ერითრომიცინი

ჩვილები და ბავშვები: IV
20-40 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ ბოლუსური შეყვანით ან ხანგრძლივი ინფუზიის სახით

მოზრდილები: IV
15-20 მგ/კგ/დღეში ან 500 მგ-1 გრ 6 სთ-ში ერთჯერ ბოლუსური შეყვანით ან ხანგრძლივი ინფუზიის სახით, მაქსიმუმ 4 გ/დღეში

✓ ლინკოზამიდები

კლინდამიცინი (კლეოცინი)
დღენაკლები: IM, IV
15 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ
დროული ახალშობილები: IM, IV
20-40 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ
ჩვილები და ბავშვები: IM, IV
< 1 თვე: 15-20 მგ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ
> 1 თვე: 20-40 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IM, IV
12-18 გრ/დღეში 6-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4.8 გ/დღეში
მენჯის ღრუს ორგანოების ანთებითი დაავადებები: 900 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ გენტამიცინთან ერთად 2 მგ/კგ, შემდეგ 1.5 მგ/კგ 8 სთ-ში ერთჯერ

✓ ქინოლონები და ფლუროქინოლონები

ციპროფლოქსაცინი
ბავშვები: IV
15-20 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ
მუქოვისციდოზი: 15-30 მგ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IV
მსუბუქი და ზომიერი სიმძიმის ინფუქციები: 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე
მძიმე ან გართულებული ინფუქციები: 400 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე
ნოზოკომიური პნევმონია (მსუბუქი, ზომიერი, მძიმე): 400 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ
პროსტატიტი (ქრონიკული, ბაქტერიული): 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ
სინუსიტი (მწვავე): 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ

საშარდე გზების ინფუქციები
მსუბუქი და საშუალო სიმძიმის ინფუქციები: 200 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
მძიმე ან გართულებული ინფუქციები: 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
ფებრილური ნეიტროპენია: 400 მგ 8 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე

გატიფლოქსაცინი

მოზრდილები: IV
ქრონიკული ბრონქიტის გამწვავება: 400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
მწვავე სინუსიტი: 400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 10 დღე
ქუჩის პნევმონია: 400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე
საშარდე გზების გაურთულებელი ინფუქცია: 200-400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 3 დღე
საშარდე გზების გართულებელი ინფუქცია: 200-400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
მწვავე პიელონეფრიტი: 400 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე

ლევოფლოქსაცინი

მოზრდილები: IV (ინფუზია 60 წუთის განმავლობაში)
ქრონიკული ბრონქიტის გამწვავება: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7 დღე
ქუჩის პნევმონია: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე
მწვავე სინუსიტი: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 10-14 დღე
კანის გაურთულებელი ინფუქციები: 500 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-10 დღე
კანის გართულებელი ინფუქციები: 750 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 7-14 დღე

საშარდე გზების გაურთულებელი ინფექციები: 250 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 3 დღე
საშარდე გზების გართულებელი ინფექციები, მათ შორის მწვავე პიელონეფრიტი: 250 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ 10 დღე

ოფლოქსაცინი

მოზრდილები: IV

ქვედა სასუნთქი გზების ინფექცია: 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 10 დღე
გონორეა: 400 მგ ერთჯერადად
საშეილოსნოს ყელის ინფექცია: 300 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 7 დღე
კანის ინფექციები: 400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 10 დღე
საშარდე გზების ინფექციები: 200-400 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 3-10 დღე
პროსტატიტი: 300 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ 6 კვირა

ტროვაფლოქსაცინი (ტროვანი)

მოზრდილები: IV

ნოზოკომიური ანევმონია: 300 მგ ერთჯერადი დოზა, შემდეგ 200 მგ/დღეში პერ-ორალურად. სრული კურსი 10-14 დღე
ქუჩის ანევმონია: 200 მგ/დღეში 7-14 დღე
გართულებული ინტრააბდომინური ინფექციები: 300 მგ ერთჯერადად,
შემდეგ 200 მგ/დღეში პერ-ორალურად. სრული კურსი 7-14 დღე
კანის გართულებული ინფექციები: 200 მგ/დღეში 10-14 დღე

✓ მონობაქტამები

აზტრეონამი (აზაქტამი)

ახალშობილები: IM, IV

პოსტრანგური ასაკი ≤ 7 დღე
< 2000 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
>2000 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
პოსტრანგური ასაკი > 7 დღე
< 1200 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ
1200-2000 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 8 სთ-ში ერთჯერ
>2000 გრ: 30 მგ/კგ/დოზა 6 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები > 1 თვე: IM, IV

90-120 მგ/კგ/დღეში 6-8 სთ-ში ერთჯერ

მუკოვისციდოზი: 50 მგ/კგ/დოზა 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 6-8 გ/დღეში

მოზრდილები:

საშარდე გზების ინფექციები: 500 მგ-1 გ 8-12 სთ-ში ერთჯერ IM, IV

საშუალო სიმძიმის ინფექციები: 1 გ IM, IV ან 2 გ 8-12 სთ-ში ერთჯერ IV

მბიმე, სიცოცხლისთვის საშიში ინფექციები: 2 გ 6-8 სთ-ში ერთჯერ IV, მაქსიმუმ 8 გ/დღეში

✓ ნიტროიმიდაზოლები

მეტრონიდაზოლი (ფლაუილი)

ახალშობილები: IV

ანაერობული ინფექცია

0-4 კვირა < 1200 გრ: 7.5 მგ/კგ/დოზა 48 სთ-ში ერთჯერ
პოსტრანგური ასაკი < 7 დღე
1200-2000 გრ: 7.5 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ
>2000 გრ: 15 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ
პოსტრანგური ასაკი > 7 დღე
1200-2000 გრ: 15 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ
>2000 გრ: 30 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები და ბავშვები: IV

ანაერობული ინფექცია: 30 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IV

ანაერობული ინფექცია: 500 მგ 6-8 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4 გ/დღეში

✓ ტეტრაციქლინები

ღოქსაციკლინი

ბავშვები ≥ 8 წელი (< 45 კგ): IV

2-5 მგ/კგ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 200 მგ/დღეში
ბავშვები > 8 წელი (> 45 კგ) და მოზრდილები: 100-200 მგ/დღეში 12-24 სთ-ში ერთჯერ

პირველადი და მეორადი სიფილისი: 300 მგ/დღეში ≥ 10 დღე
გაურთულებელი ქლამიდოზური ინფექცია: 100 მგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ ≥ 7 დღე

მონოციქლინი

ბავშვები: IV

> 8 წელი: საწყისი - 4 მგ/კგ, შემდეგ 2 მგ/კგ/დოზა 12 სთ-ში ერთჯერ

მოზრდილები: IV

საწყისი - 200 მგ, შემდეგ 100 მგ 12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 400 მგ/დღეში

ოქსიტეტრაციქლინი

ბავშვები: IM

8 წელი: 15-25 მგ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 250 მგ/დოზა
მოზრდილები: IM

250 მგ 24 სთ-ში ერთჯერ ან 300 მგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ
სიფილისი: 30-40 გ/დღეში 10-15 დღე
გონიორეა: 1.5 გ, შემდეგ 500 მგ 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 9 გ
გაურთულებელი ქლამიდიონური ინფუქცია: 500 მგ 6 სთ-ში ერთჯერ 7
დღე

✓ სხვადასხვა

ბაციტრაცინი

ჩვილები: IM

≤2.5 კგ: 900 ერთ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ

>2.5 კგ: 1000 ერთ/კგ/დღეში 8-12 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები და მოზრდილები: IM

800-1200 ერთ/კგ/დღეში 8 სთ-ში ერთჯერ

ქლორამფენიპოლი (ლევომიცეტინი)

ახალშობილები: IV

<2000 გრ < 7 დღე: 25 მგ/კგ/დოზა 24 სთ-ში ერთჯერ

<2000 გრ > 7 დღე: 25 მგ/კგ/დოზა 24 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ < 7 დღე: 25 მგ/კგ/დოზა 24 სთ-ში ერთჯერ

>2000 გრ > 7 დღე: 50 მგ/კგ/დღეში 12 სთ-ში ერთჯერ

შენინგიტი:

ჩვილები > 30 დღე და ბავშვები: IV

50-100 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ

სხვა ინფუქციები:

ჩვილები > 30 დღე და ბავშვები: IV

50-75 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4 გ/დღეში

მოზრდილები: IV

50-100 მგ/კგ/დღეში 6 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 4 გ/დღეში

✓ ანტიფუნგალური პრეპარატები

ფლუკონაზოლი

პროფილაქტიკური დოზა: 5-6 მგ/კგ/დღეში 1-ჯერ IV

ბავშვები:

ოროფარინგული ქანდიდოზი - 6 მგ/კგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 3 მგ/კგ დღეში 1-ჯერ IV 14 დღე

ეზოფაგალური ქანდიდოზი - 6 მგ/კგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 3-12 მგ/კგ დღეში 1-ჯერ IV 21 დღე და არანაკლებ 2 კვირა სიმპტომების რეზოლუციის შემდეგ

სისტემური ქანდიდოზი - 6-12 მგ/კგ დღეში 1-ჯერ IV 28 დღე კრიპტოკეული მენინგიტი - 12 მგ/კგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 6-12 მგ/კგ დღეში 1-ჯერ IV 10-12 კვირა ლიქვორის უარყოფითი ბაქტერიოლოგიური პასუხის მიღებიდან

მოზრდილები:

ოროფარინგული ქანდიდოზი - 200 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 100 მგ დღეში 1-ჯერ IV 14 დღე

ეზოფაგალური ქანდიდოზი - 200 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 100 მგ დღეში 1-ჯერ IV 21 დღე და არანაკლებ 14 დღე

სიმპტომების რეზოლუციის შემდეგ კანდიდოზის პროფილაქტიკა ძვლის ტეინის ტრანსპლანტის დროს - 400 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ IV, შემდეგ 400 მგ დღეში 1-ჯერ 3 დღე ნეიტროპენიის განვითარებამდე, 7 დღე ნეიტროფილურის რიცხვის > 1000 უჯრედი/მმ³ მიღწევის შემდეგ

საშარდე გზების კანდიდოზი, პერიტონიტი - 50-200 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ, შემდეგ 50-200 მგ

სისტემური ქანდიდოზი - 400 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ, შემდეგ 200 მგ დღეში 1-ჯერ 28 დღე

მწვავე კრიპტოკეული მენინგიტი - 400 მგ პირველ დღეს დღეში 1-ჯერ, შემდეგ 200 მგ დღეში 1-ჯერ 10-12 კვირა ლიქვორის უარყოფითი ბაქტერიოლოგიური პასუხის მიღებიდან

ვაგინალური ქანდიდოზი - 150 მგ ერთჯერადად.

ამფოტერიცინი B

ჩვილები და ბავშვები: IV

ტესტ-დოზა: 0.1 მგ/კგ/დოზა, მაქსიმუმ 1 მგ ინფუზია 30-60 წთ-ის განმავლობაში.

შემანარჩუნებელი დოზა: 0.25-1 მგ/კგ/დღეში 24 სთ-ში ერთჯერ ინფუზია 2-4 სთ-ის განმავლობაში. ოერაპიის დაწყების შემდეგ პრეპარატი შეიძლება დაინიშნოს დოზით 1-1.5 მგ/კგ/დოზა ყოველ მეორე დღეს. კუმულაციური დოზა: 1.5-2 გ 6-10 კვირის განმავლობაში. მოზრდილები: IV

ტესტ-დოზა: 1 მგ ინფუზია 20-30 წთ-ის განმავლობაში.

შემანარჩუნებელი დოზა: 0.25-1.5 მგ/კგ/დღეში ინფუზია 4-6 სთ-ის განმავლობაში. ოერაპიის დაწყების შემდეგ პრეპარატი შეიძლება დაინიშნოს დოზით 1-1.5 მგ/კგ ყოველ მეორე დღეს. კუმულაციური დოზა: 1.4 გ 4-12 კვირის განმავლობაში.

კრიპტოკეული მენინგიტი:

ბავშვები: IV

25-100 მკგ 48-72 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 500 მკგ

მოზრდილები: IV

25-300 მკბ 48-72 სთ-ში ერთჯერ, მაქსიმუმ 15 მგ

ნისტატინი

ორალური კანდიდოზი:

დღენაკლი ახალშობილები: PO

100.000 ერთეული 6 სთ-ში ერთჯერ

ჩვილები:

PO 200.000 ერთეული 6 სთ-ში ერთჯერ

ბავშვები და მოზრდილები: PO

400.000-600.000 ერთეული 6 სთ-ში ერთჯერ

• დანართი

**ძირითადი სტანდარტული ლაბორატორიული მაჩვენებლები
მოზრდილებში**

	მეტრული სისტემის ერთეულები	SI სისტემის ერთეულები
ამონიუმი	10-80 მგ/დლ	6-47 მგმოლი/ლ
ბიქარბონატი	18-24 მეტა/ლ	18-24 მმოლ/ლ
შარდოვანა	7-18 მგ/დლ	2.5-6.4 მმოლ/ლ
კალციუმი	8.4-10.2 მგ/დლ	2.10-2.55 მმოლ/ლ
ქლორიდი	98-106 მეტა/ლ	98-106 მმოლ/ლ
კრეატინინი	0.6-1.2 მგ/დლ	0.053-0.106 მმოლ/ლ
გლუკოზა	60-110 მგ/დლ	3.3-6.1 მმოლ/ლ
ლაქტატი	18 მგ/დლ	<2 მმოლ/ლ
მაგნიუმი	1.3-2.1 მეტა/ლ	0.65-1.05 მმოლ/ლ
PCO ₂ (არტერიული)	35-45 mm Hg	4.7-6 კპა
PCO ₂ (ვენური)	45-55 mm Hg	6.0-7.33 კპა
PCO ₂ (კაპილარული)	40-48 mm Hg	
pH (არტერიული)	7.35-7.45	7.35-7.45
pH (ვენური)	7.33-7.4	7.33-7.4
pH (კაპილარული)	7.33-7.40	
PO ₂ (არტერიული)	90-100 mm Hg	12-13.3 კპა
PO ₂ (ვენური)	30-50 mm Hg	4.0-6.67 კპა
PO ₂ (კაპილარული)	38-42 mm Hg	
ფოსფორი	3-4.5 მგ/ლ	1-1.4 მმოლ/ლ
კალიუმი	3.5-5.0 მეტა/ლ	3.5-5 მმოლ/ლ
ნატრიუმი	135-145 მეტა/ლ	135-145 მმოლ/ლ

სისხლის ნორმალური პიოქიმიური მაჩვენებლები

	მეტრული სისტემის ერთეულები	SI სისტემის ერთეულები
მჟავა ფოსფატაზა ახალშობილი 2-13 წელი მოზრდილი მამაკაცი მოზრდილი ქალი	7.4-19.4 ერთ/ლ 6.4-15.2 ერთ/ლ 0.5-11.0 ერთ/ლ 0.2-9.5 ერთ/ლ	7.4-19.4 ერთ/ლ 6.4-15.2 ერთ/ლ 0.5-11.0 ერთ/ლ 0.2-9.5 ერთ/ლ
ალანინი ამინოტრანსფერაზა (ALT) ჩვილები ბავშვები/მოზრდილები	< 54 ერთ/ლ 1-30 ერთ/ლ	< 54 ერთ/ლ 1-30 ერთ/ლ
ალფოლაზა მოზრდილი ბავშვები ახალშობილი	< 8 ერთ/ლ < 16 ერთ/ლ < 32 ერთ/ლ	< 8 ერთ/ლ < 16 ერთ/ლ < 32 ერთ/ლ
ტუტე ფოსფატაზა ჩვილი 2-10 წელი 11-18 წელი მამაკაცი 11-18 წელი ქალი მოზრდილი	150-420 ერთ/ლ 100-320 ერთ/ლ 100-390 ერთ/ლ 100-320 ერთ/ლ 30-120 ერთ/ლ	150-420 ერთ/ლ 100-320 ერთ/ლ 100-390 ერთ/ლ 100-320 ერთ/ლ 30-120 ერთ/ლ
ალფა-1 ანტირიფინი	150-350 მგ/დლ	1.5-3.5 გ/ლ
ამონიუმი ახალშობილი 0-2 კვირა >1 თვე მოზრდილი	90-150 მეტა/ლ 79-129 მეტა/ლ 29-70 მეტა/ლ 15-45 მეტა/ლ	64-107 მეტოდ/ლ 56-92 მეტოდ/ლ 21-50 მეტოდ/ლ 11-32 მეტოდ/ლ
ამილაზა ახალშობილი მოზრდილი	0-44 ერთ/ლ 0-88 ერთ/ლ	5-65 ერთ/ლ 0-130 ერთ/ლ
დარიშხანი ნორმალური მწვავე მოწამელა ქრონიკული მოწამელა	0.2-6.2 მეტა/ლ 60-930 მეტა/ლ 10-50 მეტა/ლ	0.03-0.83 მეტოდი/ლ 7.98-124 მეტოდი/ლ 1.33-6.65 მეტოდი/ლ
ასპარტატი ამინოტრანსფერაზა (AST) ახალშობილი/ჩვილი ბავშვები/მოზრდილი	20-65 ერთ/ლ 0-35 ერთ/ლ	20-65 ერთ/ლ 0-4350 ერთ/ლ
ბიქარბონატი დეკარბონატი დონოული ახალშობილი დონოული ახალშობილი	18-26 მეტა/ლ 20-25 მეტა/ლ	18-26 მეტოდ/ლ 20-25 მეტოდ/ლ

>2 წელი	22-26 მექვ/ლ	22-26 მმოლ/ლ
ბილირუბინი (საერთო) ჭიპლარის დღენაკლი დროული	< 1.8 მგ/დლ	< 30 მემოლი/ლ
0-1 დღე დღენაკლი დროული	< 1.8 მგ/დლ	< 30 მემოლი/ლ
1-2 დღე დღენაკლი დროული	< 8 მგ/დლ	< 137 მემოლი/ლ
3-7 დღე დღენაკლი დროული	< 12 მგ/დლ	< 103 მემოლი/ლ
7-30 დღე დღენაკლი დროული	< 8 მგ/დლ	< 205 მემოლი/ლ
>30 დღე დღენაკლი დროული	< 16 მგ/დლ	< 137 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 12 მგ/დლ	< 274 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 12 მგ/დლ	< 205 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 12 მგ/დლ	< 205 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 7 მგ/დლ	< 120 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 2 მგ/დლ	< 34 მემოლი/ლ
მოზრდილი	< 1 მგ/დლ	< 17 მემოლი/ლ
მოზრდილი	0.1-1.0 მგ/დლ	2-18 მემოლი/ლ
ბილირუბინი (პირდაპირი)	0-0.4 მგ/დლ	0-8 მემოლი/ლ
კალციუმი (საერთო) დღენაკლი < 1 კვირა	6-10 მგ/დლ	1.5-2.5 მმოლ/ლ
დროული < 1 კვირა	7.0-12.0 მგ/დლ	1.75-3.0 მმოლ/ლ
ბაკტერი	8-10.5 მგ/დლ	2-2.6 მმოლ/ლ
მოზრდილი	8.5-10.5 მგ/დლ	2.1-2.6 მმოლ/ლ
კალციუმი (იონიზებული) ახალშობილი < 48 სთ	4.0-4.7 მგ/დლ	1.00-1.18 მმოლ/ლ
მოზრდილი	4.52-5.28 მგ/დლ	1.13-1.32 მმოლ/ლ
ნახშირბადის დიოქსიდი (CO₂) ჭიპლარის სისხლი	14-22 მექვ/ლ	14-22 მმოლ/ლ
წყილი/ბავშვი	20-24 მექვ/ლ	20-24 მმოლ/ლ
მოზრდილი	24-30 მექვ/ლ	24-30 მმოლ/ლ
ნახშირბადის მონოქსიდი (კარბოქსიაცემოგლობინი) არამწვეველი	0-2% ტოტალური ჰემოგლობინის 2-10%	
მწვეველი	ტოტალური ჰემოგლობინის 20-60%	
ტოქსიკური	ტოტალური ჰემოგლობინის >60%	
ლემბალური	ტოტალური ჰემოგლობინის	
ცერულოპლაზმინი ახალშობილი	1-30 მგ/დლ	10-300 მემოლი/ლ
6 თვე-1 წელი	5-50 მგ/დლ	150-500 მემოლი/ლ

1-12 წელი >12 წელი	30-65 მგ/დლ 15-60 მგ/დლ	300-650 მემოლი/ლ 150-600 მემოლი/ლ
ქლორიდი	96-109 მექვ/ლ	96-109 მმოლ/ლ
საილენძი		
0-6 თვე	20-70 მგ/დლ	3.1-11 მემოლი/ლ
6 წელი	90-190 მგ/დლ	14-30 მემოლი/ლ
12 წელი	80-160 მგ/დლ	12.6-25 მემოლი/ლ
მოზრდილი მამაკაცი	70-140 მგ/დლ	11-22 მემოლი/ლ
მოზრდილი ქალი	80-155 მგ/დლ	
კრეატინინი (კრეატინ ფოსფოგნაზა)		
ახალშობილი	10-200 ერთ/ლ	10-200 ერთ/ლ
მოზრდილი მამაკაცი	0-175 ერთ/ლ	12-80 ერთ/ლ
მოზრდილი ქალი	10-55 ერთ/ლ	10-55 ერთ/ლ
კრეატინინი		
ჭიპლარის სისხლი	0.6-12 მგ/დლ	53-106 მემოლი/ლ
ახალშობილი	0.3-1.0 მგ/დლ	27-88 მემოლი/ლ
წყილი	0.2-0.4 მგ/დლ	18-35 მემოლი/ლ
ბაკტერი	0.3-0.7 მგ/დლ	27-62 მემოლი/ლ
მოზრდილი	0.5-1.0 მგ/დლ	44-88 მემოლი/ლ
მოზრდილი მამაკაცი	0.6-1.3 მგ/დლ	53-115 მემოლი/ლ
მოზრდილი ქალი	0.5-1.2 მგ/დლ	44-106 მემოლი/ლ
ფერიტინი		
ახალშობილი	25-200 ნგ/მლ	25-200 მეგ/ლ
1 თვე	200-600 ნგ/მლ	200-600 მეგ/ლ
< 6 თვე	50-200 ნგ/მლ	50-200 მეგ/ლ
6 თვე-15 წელი	7-140 ნგ/მლ	7-140 მეგ/ლ
მოზრდილი მამაკაცი	15-200 ნგ/მლ	15-200 მეგ/ლ
მოზრდილი ქალი	12-150 ნგ/მლ	12-150 მეგ/ლ
ფიბრინოგენი	200-400 მგ/დლ	2-4 კ/ლ
გამა-გლუტამილ ტრანსფერაზა (GGT)		
ჭიპლარის სისხლი	19-270 ერთ/ლ	19-270 ერთ/ლ
დღენაკლი	56-233 ერთ/ლ	56-233 ერთ/ლ
0-3 კვირა	0-130 ერთ/ლ	0-130 ერთ/ლ
3 კვირა-3 თვე	4-120 ერთ/ლ	4-120 ერთ/ლ
>3 თვე ბიჭი	5-65 ერთ/ლ	5-65 ერთ/ლ
>3 თვე გოგო	5-35 ერთ/ლ	5-35 ერთ/ლ
1-15 წელი	0-23 ერთ/ლ	0-23 ერთ/ლ
16 წელი-მოზრდილი	0-35 ერთ/ლ	0-35 ერთ/ლ
გლუკოზა		
დღენაკლი ახალშობილი	20-65 მგ/დლ	1.1-3.6 მმოლ/ლ
დროული ახალშობილი	20-110 მგ/დლ	1.1-6.4 მმოლ/ლ
1 კვირა-16 წელი	60-105 მგ/დლ	3.3-5.8 მმოლ/ლ
>16 წელი	70-115 მგ/დლ	3.9-6.4 მმოლ/ლ

რენა		
ახალშობილი	100-250 მგ/დღ	18-45 მკმოლი/ლ
ჩვილი	40-100 მგ/დღ	7-18 მკმოლი/ლ
ბავშვი	50-120 მგ/დღ	9-22 მკმოლი/ლ
მოზრდილი მამაკაცი	65-170 მგ/დღ	12-30 მკმოლი/ლ
მოზრდილი ქალი	50-170 მგ/დღ	9-30 მკმოლი/ლ
ლაქტატი (კაპილარული სისხლი)		
ახალშობილი	< 27 მგ/დღ	0.0-3.0 მმოლ/ლ
ბავშვი	5-20 მგ/დღ	0.56-2.25 მმოლ/ლ
ვენური სისხლი	5-18 მგ/დღ	0.5-2.0 მმოლ/ლ
არტერიული სისხლი	3-7 მგ/დღ	0.3-0.8 მმოლ/ლ
ლაქტატ დჰიდროგენაზა		
ახალშობილი	160-1500 ერთ/ლ	160-1500 ერთ/ლ
ჩვილი	150-360 ერთ/ლ	150-360 ერთ/ლ
ბავშვი	150-300 ერთ/ლ	150-300 ერთ/ლ
მოზრდილი	100-250 ერთ/ლ	100-250 ერთ/ლ
მაგნიუმი	1.5-2.0 მექვ/ლ	0.75-1 მმოლ/ლ
მანგანუმი		
ახალშობილი	2.4-9.6 მგ/დღ	2.44-1.75 მკმოლი/ლ
2-18 წელი	0.8-2.1 მგ/დღ	0.15-0.38 მკმოლი/ლ
მეთამოგლობინი	0-1.3%	
	ტოტალური ჰემოგლობინის	
ოსმოლარობა	285-295	285-295
	მილიონმოლი/კგ	მილიონმოლი/კგ
ფენილალანინი		
დღენაკლი ახალშობილი	2.0-7.5 მგ/დღ	0.12-0.45 მმოლ/ლ
დროული ახალშობილი	1.2-3.4 მგ/დღ	0.07-0.21 მმოლ/ლ
მოზრდილი	0.8-1.8 მგ/დღ	0.05-0.11 მმოლ/ლ
ფოსფორი		
ახალშობილი	4.2-9.0 მგ/დღ	1.36-2.91 მმოლ/ლ
1 წელი	3.8-6.2 მგ/დღ	1.23-2.0 მმოლ/ლ
2-5 წელი	3.5-6.8 მგ/დღ	1.13-2.2 მმოლ/ლ
მოზრდილი	2.7-4.5 მგ/დღ	0.87-1.45 მმოლ/ლ
კალიუმი		
< 10 დღე	3.5-6.0 მექვ/ლ	3.5-6.0 მმოლ/ლ
>10 დღე	3.5-5.0 მექვ/ლ	3.5-5.0 მმოლ/ლ
პირუვატი	0.3-0.9 მგ/დღ	0.03-0.10 მმოლ/ლ
ნატრიუმი		
დღენაკლი ახალშობილი	130-140 მექვ/ლ	130-140 მმოლ/ლ
მოზრდილი	135-145 მექვ/ლ	135-145 მმოლ/ლ
ტრანსფერინი		
ახალშობილი	130-275 მგ/დღ	1.3-2.75 გ/ლ

მოზრდილი	220-400 მგ/დღ	2.2-4.0 გ/ლ
შარდოვანა	5-25 მგ/დღ	1.8-9.0 მმოლ/ლ
შარდმჟავა		
0-2 წელი	2.0-7.0 მგ/დღ	0.12-0.42 მმოლ/ლ
2-12 წელი	2.0-6.5 მგ/დღ	0.12-0.39 მმოლ/ლ
12-14 წელი	2.0-7.0 მგ/დღ	0.12-0.42 მმოლ/ლ
14 წელი-მოზრდილი ქაცი	3.0-8.0 მგ/დღ	0.18-0.48 მმოლ/ლ
მოზრდილი ქალი	2.0-7.0 მგ/დღ	0.12-0.42 მმოლ/ლ
ლიპაზა	20-180 ერთ/ლ	20-180 ერთ/ლ
ვიტამინი A (რეტინოლი)		
ახალშობილი	35-75 მგ/დღ	1.22-2.62 მკმოლი/ლ
ბავშვი	30-80 მგ/დღ	1.05-2.79 მკმოლი/ლ
მოზრდილი	30-65 მგ/დღ	1.05-2.27 მკმოლი/ლ
ვიტამინი B₁ (თიამინი)	5.3-7.9 მგ/დღ	0.16-0.23 მკმოლი/ლ
ვიტამინი B₂ (რიბოფლავინი)	3.7-13.7 მგ/დღ	98-363 მმოლ/ლ
ვიტამინი B₁₂ (კობალამინი)	130-785 პგ/მლ	96-579 პმოლ/ლ
ვიტამინი C (ასკორბინის მჟავა)	0.2-2.0 მგ/დღ	11.4-113.6 მკმოლი/ლ
ვიტამინი D₃	25-45 პგ/მლ	60-108 პმოლ/ლ
ვიტამინი E	5-20 მგ/დღ	11.6-46.4 მკმოლი/ლ
თუთია	70-150 მგ/დღ	10.7-22.9 მკმოლი/ლ
ანიონური სხვაობა	10-14 მექვ/ლ	
pH (არტერიული)		
ახალშობილი 24 სთ	7.32-7.45	
ახალშობილი 1 დღის	7.27-7.44	
ახალშობილი 2 დღის	7.36-7.44	
ბავშვი 7-9 წელი	7.35-7.45	
მოზრდილი	7.35-7.45	
PCO₂ (არტერიული)		
ახალშობილი	25-45 mmHg	
>2 თვე	30-45 mmHg	
მოზრდილი	35-45 mm Hg	
PO₂ (არტერიული)		
ახალშობილი	65-80 mmHg	
ჩვილი	70-100 mmHg	
ბავშვი	85-105 mmHg	
მოზრდილი	90-100 mmHg	

საერთო ქოლესტეროლის ასაკობრივი მაჩვენებლები (ნორმალური
მაჩვენებლის ზედა ზღვარი)

ასაკი	გ/დღ	მმოლ/ლ
0-4 წელი		
გოგო	203	5.28
ბიჭი	200	5.2
5-9 წელი		
გოგო	203	5.28
ბიჭი	205	5.33
10-14 წელი		
გოგო	202	5.25
ბიჭი	201	5.22
15-19 წელი		
ქალი	197	5.12
მამაკაცი	200	5.2
20-24 წელი		
ქალი	218	5.67
მამაკაცი	216	5.62
25-29 წელი		
ქალი	244	6.34
მამაკაცი	222	5.77
30-34 წელი		
ქალი	254	6.60
მამაკაცი	230	5.98
35-39 წელი		
ქალი	270	7.02
მამაკაცი	242	6.24
40-44 წელი		
ქალი	268	6.97
მამაკაცი	252	6.55
45-49 წელი		
ქალი	276	7.18
მამაკაცი	265	6.89

შრატის ტრიგლიცერიდების ასაკობრივი მაჩვენებლები (ნორმალური
მაჩვენებლის ზედა ზღვარი)

ასაკი	გ/დღ	მმოლ/ლ
0-4 წელი		
გოგო	99	0.99
ბიჭი	112	1.12
5-9 წელი		
გოგო	101	1.01

ბიჭი	105	1.05
10-14 წელი		
გოგო	125	1.25
ბიჭი	131	1.31
15-19 წელი		
ქალი	148	1.48
მამაკაცი	124	1.24
20-24 წელი		
ქალი	201	2.01
მამაკაცი	131	1.31
25-29 წელი		
ქალი	249	2.49
მამაკაცი	144	1.44
30-34 წელი		
ქალი	266	2.66
მამაკაცი	150	1.50
35-39 წელი		
ქალი	321	3.21
მამაკაცი	176	1.76
40-44 წელი		
ქალი	320	3.20
მამაკაცი	191	1.91
45-49 წელი		
ქალი	327	3.27
მამაკაცი	214	2.14

სისხლის შრატში ცილების ასაკობრივი მაჩვენებლები (გ/ლ)

ასაკი	საერთო ცილი	ალბუ-მინი	ა ₁ გლობუ-ლინი	ა ₂ გლობუ-ლინი	β გლობუ-ლინი	γ გლობუ-ლინი
ახალშობილი	46-70	32-48	1-3	2-6	3-6	6-12
<1	44-76	29-55	0.9-25	3-4.6	1.6-6	3.5-13
ქვირა						
3 თვე	45-65	32-48	1-3	3-7	3-7	2-7
3-4 თვე	42-74	28-50	0.7-3.9	3.1-8.3	3.1-8.3	1.1-7.5
4 თვე-1 წელი	56-72	39-51	1-3.4	2.8-8.0	3.8-8.6	3.5-7.5
1-2 წელი	54-75	37-57	1-3	5-11	4-10	2-9

2 წელი-მოზრდ.	53-80	33-58	1-3	4-10	3-12	4-14
---------------	-------	-------	-----	------	------	------

შრატის იმუნოგლობულინების ასაკობრივი მაჩვენებლები (მგ/დლ)

ასაკი	Ig G	Ig M	Ig A
ახალშობილი	1031±200	11±5	2±3
1-3 თვე	430±119	30±11	21±13
4-6 თვე	427±186	43±17	28±18
7-12 თვე	661±219	54±23	37±18
13-24 თვე	762±209	58±23	50±24
25-36 თვე	892±183	61±19	71±37
3-5 წელი	929±228	56±18	93±27
6-8 წელი	923±256	65±25	124±45
9-11 წელი	1124±235	79±33	131±60
12-16 წელი	946±124	59±20	148±63
მოზრდილი	1158±305	99±27	200±61

პერიფერიული სისხლის ასაკობრივი მაჩვენებლები

სისხლის მაჩვენებელი	ასაკი	ნორმალური სიდიდე
ლეიკოციტები (WBC)	დროული ახალშობილი 1-4 დღე 2-4 ქვირა 2 თვე 6 თვე 1 წელი 2-8 წელი	8000 - 30000 9000 - 32000 4000 - 20000 5000 - 20000 6000 - 18000 5000 - 18000 5000 - 15000
ჰემოგლობინი (Hb)	დროული ახალშობილი 1-4 დღე 2 ქვირა 1 თვე 2 თვე 6 თვე 1 წელი 2-8 წელი	13-20 გ/დლ 14-22 გ/დლ 13-20 გ/დლ 11-18 გ/დლ 10-15 გ/დლ 10-14 გ/დლ 10-13 გ/დლ 11-14 გ/დლ
ჰემატოკრიტი (Hct)	დროული ახალშობილი 1-4 დღე	40-58% 45-60%

2 ქვირა	40-58%
1 თვე	32-54%
2 თვე	28-44%
6 თვე	30-42%
1 წელი	32-40%
2-8 წელი	33-40%
თრომბოციტები	150-375
რეტიკულოციტები	დროული ახალშობილი 2დღე 1 თვე 6 წელი
ერითროციტების დაღეჭვის სიჩქარე	დროული ახალშობილი ბავშვი

ლაბორატორიული მონაცემების მეტრული სისტემის ერთეულებიდან
საერთაშორისო სისტემის (SI) ერთეულებში გადამენა

ლაბორატორიული მონაცემები	მეტრული სისტემის ერთეულები	SI ერთეულები	კოეფიციენტი *
ბიოქიმია, ლექტიროლიტები და განები			
ალტ	ერთ/ლ (U/L)	მეტატ/ლ (μkat/L)	0.0167
ასტ	ერთ/ლ	მეტატ/ლ	0.0167
ტუბა ფოსფატაზა	ერთ/ლ	მეტატ/ლ	0.0167
ამილაზა	ერთ/ლ	ნეტ/ლ (nkat/L)	0.0167
ბილირუბინი	მგ/დლ (mg/dl)	მეტოლ/ლ (μmol/L)	17.1
ჰარდოვანა	მგ/დლ	მმოლ/ლ (mmol/L)	0.357
Ca	მგ/დლ	მმოლ/ლ	0.25
Na	მეტ/ლ (mEq/L)	მმოლ/ლ	1
K	მეტ/ლ	მმოლ/ლ	1
ბიურბონაზი	მეტ/ლ	მმოლ/ლ	1
Cl	მეტ/ლ	მმოლ/ლ	1
ფოსფორი	მგ/დლ	მმოლ/ლ	0.322
Mg	მეტ/ლ	მმოლ/ლ	0.5
რძემუვა	მეტ/ლ	მმოლ/ლ	1
ქოლესტეროლი	მგ/დლ	მმოლ/ლ	0.259
კრეატინინჯინაზა	ერთ/ლ	მეტატ/ლ	0.0167

ქრეატინინი	მგ/დლ	მგმოლ/ლ	88.4
კორტიზოლი	მგ/დლ (mcg/dl)	ნმოლ/ლ (nmol/L)	27.6
ბლუკოზა	მგ/დლ	მმოლ/ლ	0.0555
LDL	ერთ/ლ	მკატ/ლ	0.0167
ლიპიზა	ერთ/დლ	მკატ/ლ	0.167
5'-ნუკლეოტიდაზა	ერთ/ლ	მკატ/ლ	0.0167
T ₄	მგ/დლ	მმოლ/ლ	12.9
T ₃	მგ/დლ	მმოლ/ლ	0.0154
ჰარდჰეავა	მგ/დლ	მგმოლ/ლ	59.5
PaO ₂	მმ ვწყ. სკ. (mmHg)	კილოპასკალი (kPa)	0.133
PaCO ₂	მმ ვწყ. სკ (mmHg)	კილოპასკალი (kPa)	0.133
ტოქსიკოლოგია და ფარმაკოლოგია			
აცეტამინოფენი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	6.62
ამიკაცინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	1.71
კარბამაზეპინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	4.23
დიგოქსინი	ნგ/მლ (ng/ml)	მმოლ/ლ	1.28
გენტამიცინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	2.09
ფენიტოინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	3.96
სალიცილატი	მგ/ლ (mg/L)	მმოლ/ლ	0.007 24
თეოფილინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	5.55
ტობრამიცინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	2.14
ვალპროატი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	6.93
ვანკომიცინი	მგ/მლ	მგმოლ/ლ	0.690
ჰემატოლოგია			
ფოლიუმის მეავა	ნგ/მლ	ნმოლ/ლ	2.27
ჰემოგლობინი	გ/დლ (g/dl)	მმოლ/ლ	0.621
რენა, TIBC	მგ/დლ	მგმოლ/ლ	0.179
ვიტამინ B ₁₂	პ/მლ	პმოლ/ლ	0.738

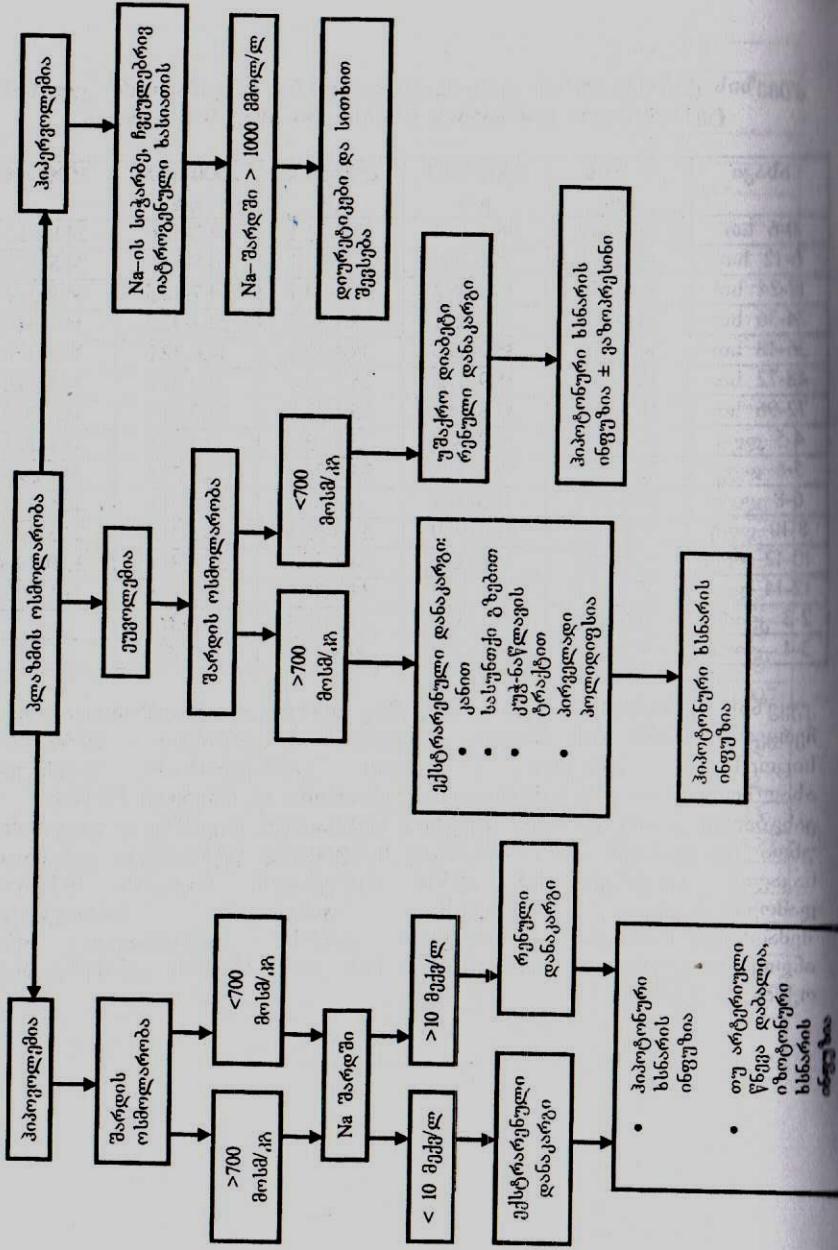
*ძეგლული სისტემის მონაცემის მოცემულ კოეფიციენტ ზე
გამრავლებით მიღება მონაცემები SI ერთეულებიში

კუვეზის ტემპერატურის დასაშვები მერყეობა, ოპტიმალური კუვეზის
ტემპერატურა დაბადების წონისა და ასაკის მიხედვით

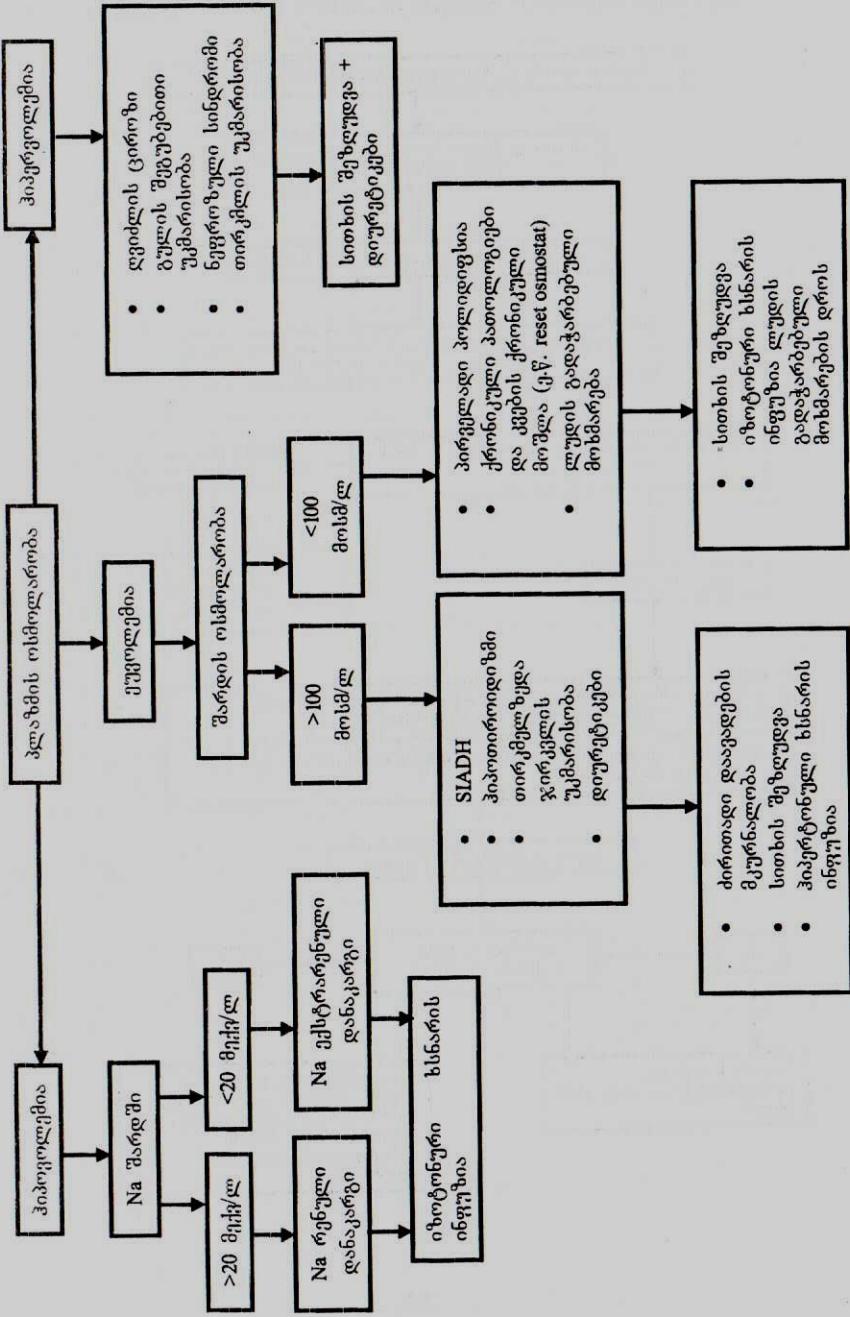
ასაკი	< 1000 გრ	1000-1500 გრ	1500-2000 გრ	2000-2500 გრ	2500 გრ
0-6 სთ	36.7-36.2	36.2-35.4	35.7-34.2	34.8-33.6	34.8-32.7
6-12 სთ	36.7-36.0	36.2-35.4	35.7-34.1	34.8-33.0	34.8-32.0
12-24 სთ	36.6-35.9	36.0-35.2	35.6-34.1	34.7-32.5	34.7-31.6
24-36 სთ	36.5-35.9	35.9-35.1	35.5-34.0	34.7-32.3	34.4-31.2
36-48 სთ	36.5-35.9	35.9-35.0	35.4-33.9	34.6-32.0	34.2-31.0
48-72 სთ	36.4-35.8	35.9-34.8	35.2-33.6	34.4-31.8	34.1-30.6
72-96 სთ	36.3-35.7	35.8-34.7	35.1-33.5	34.2-31.7	33.6-30.2
4-5 დღე	36.3-35.6	35.7-34.4	35.0-33.3	34.1-31.6	33.4-29.9
5-6 დღე	36.2-35.5	35.6-34.3	34.9-33.2	33.9-31.6	33.1-29.8
6-8 დღე	36.0-35.2	35.5-34.1	34.8-33.0	33.8-31.6	32.5-29.3
8-10 დღე	35.9-35.1	35.2-34.0	34.6-32.8	33.5-31.6	32.5-29.3
10-12 დღე	35.8-34.9	35.0-33.9	34.4-32.7	33.4-31.6	32.0-29.3
12-14 დღე	35.7-34.7	35.0-33.4	34.3-32.6	33.3-31.6	31.4-29.3
2-3 კვირა	35.6-34.1	35.0-33.0	34.2-32.4	33.2-31.0	-
3-4 კვირა	35.2-33.6	34.6-32.3	34.1-32.0	33.0-30.4	-

კუვეზის ტენინობა 3 დღის ასაკამდე დროული ახალშობილისათვის მერყეობს 90-95 %-ს შორის, 3 დღიდან 2 კვირამდე - 50-60 %-ს, სიცოცხლის პირველი 7 დღის განმავლობაში დღენაკლი ახალშობილისათვის სასურველია ტენინობა აჭარბებდეს 80 %-ს. ჟანგბადის კონცენტრაცია კუვეზის ნორმალურ რეჟიმზე გადაყვნისას უნდა შეადგენდეს 30-35 %-ს, რაც საშუალოდ უტოლდება ჟანგბადის ნაკადის სიჩქარეს 4-5 ლ/წთ (ჟანგბადის ნაკადის სიჩქარის დამოკიდებულება კუვეზში ჟანგბადის პროცენტულ შემადგენლობასთან თითოეული ტიპის კუვეზისთვის არის ინდივიდუალური და მითოებულია მის კორაცისზე ან განისაზღვრება ოქსიგენომეტრით).

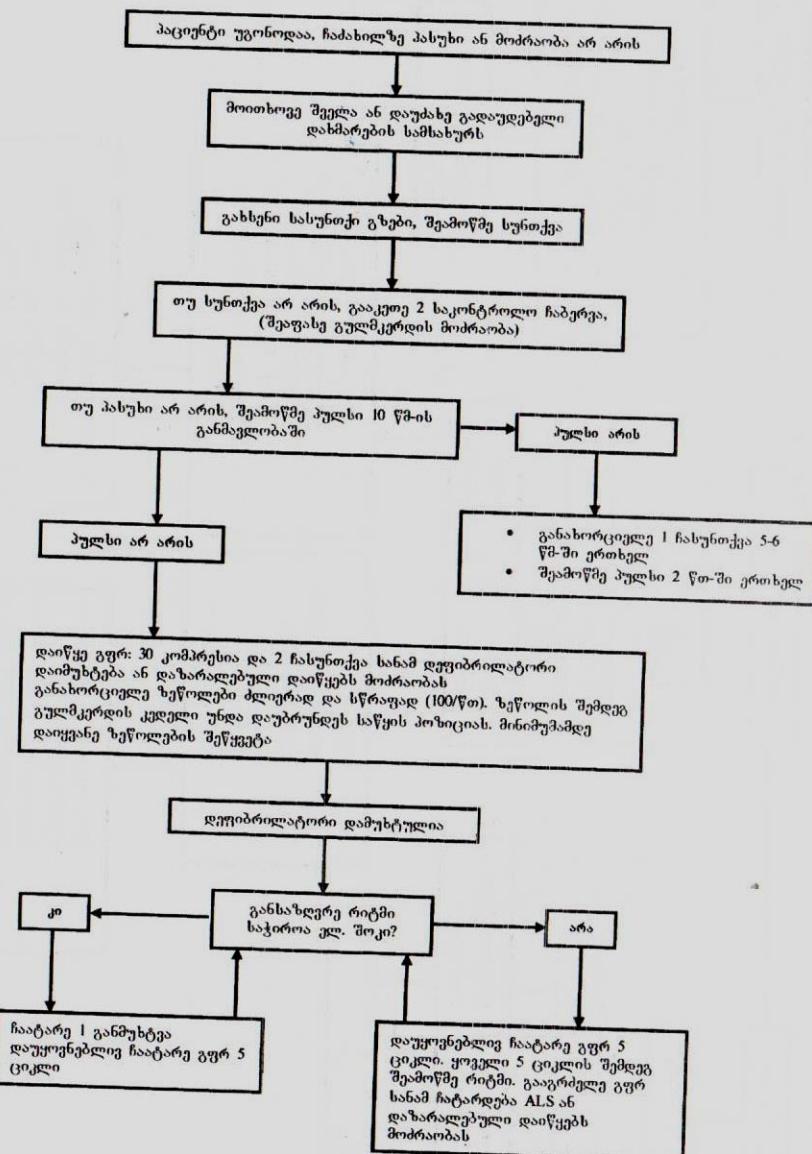
პიპერნატრემია

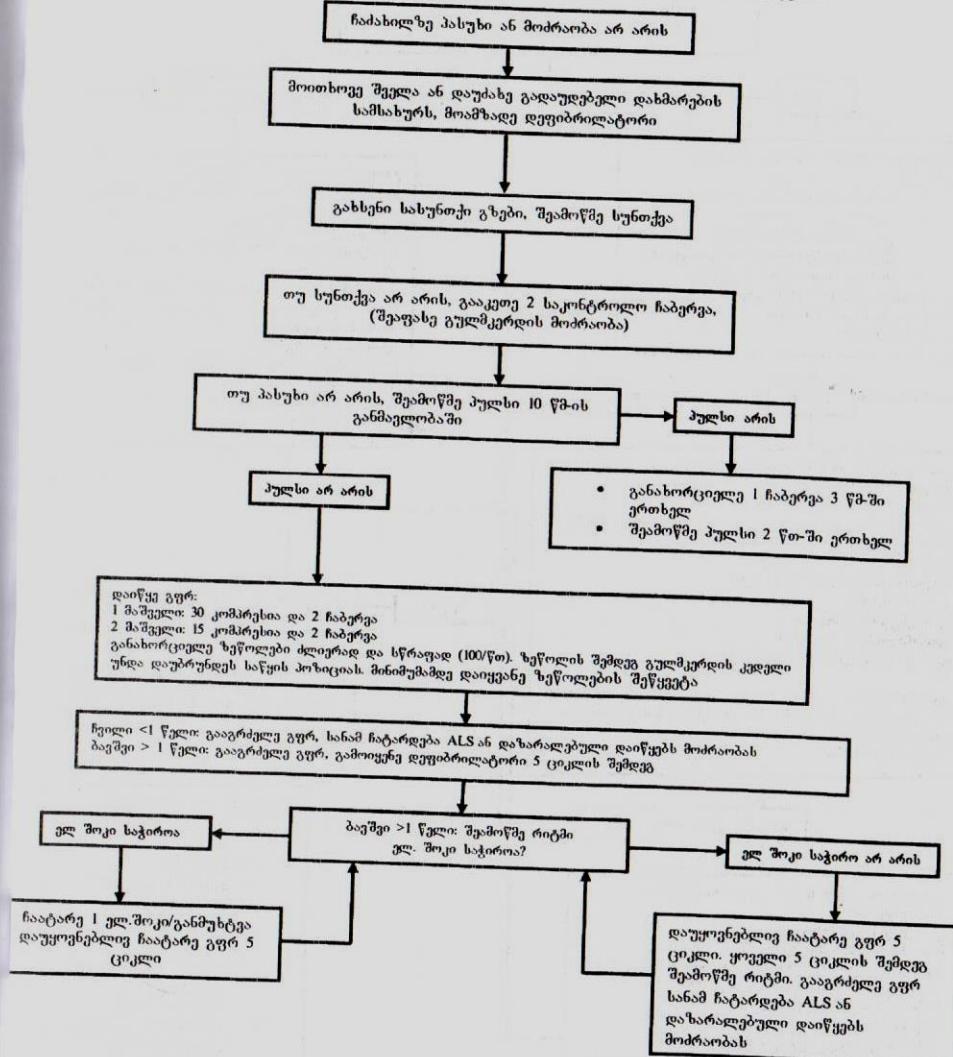
პიპონატრემია

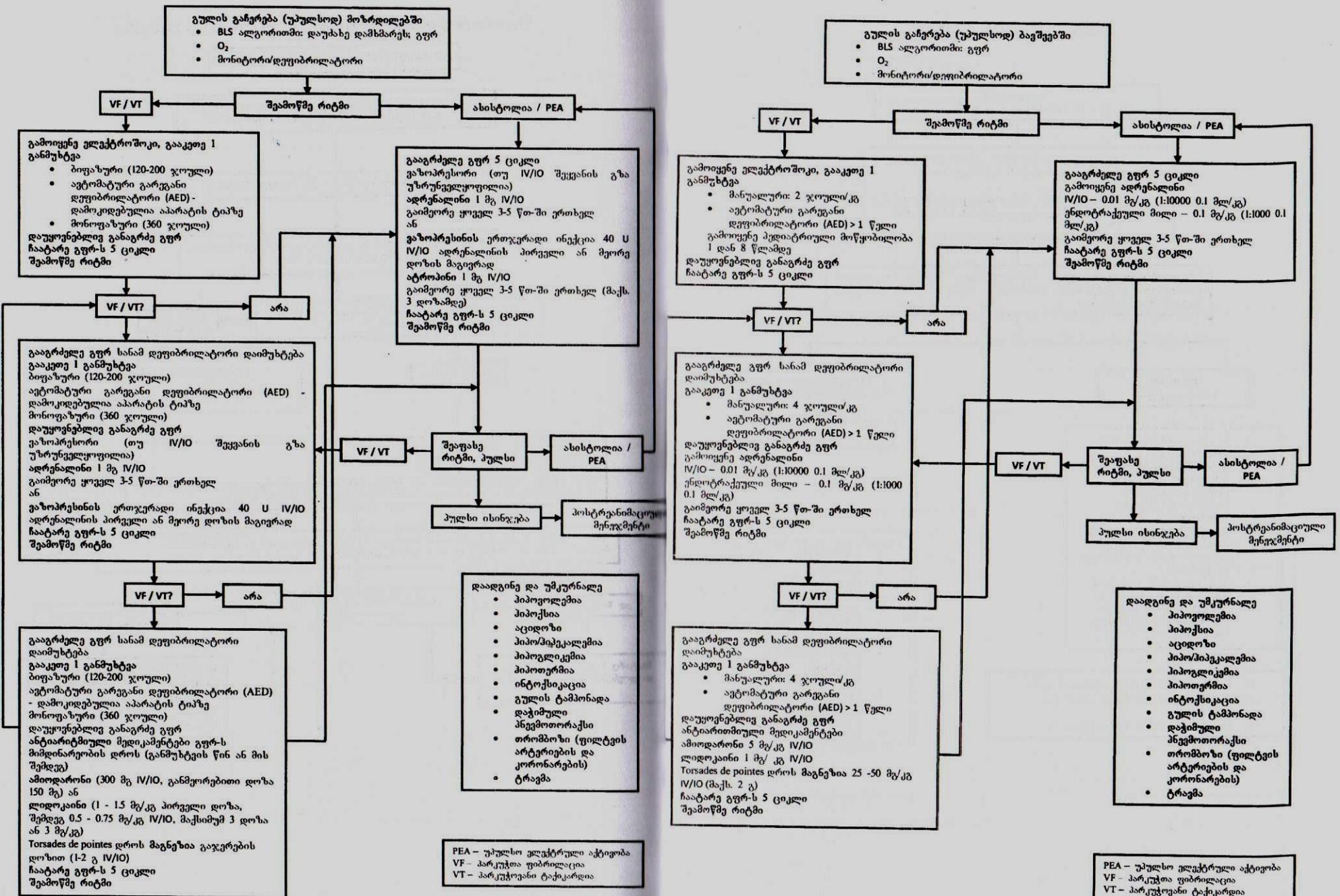

სიცოცხლის გადარჩენის მირითადი ალგორითმი (BLS) მოზრდილებში

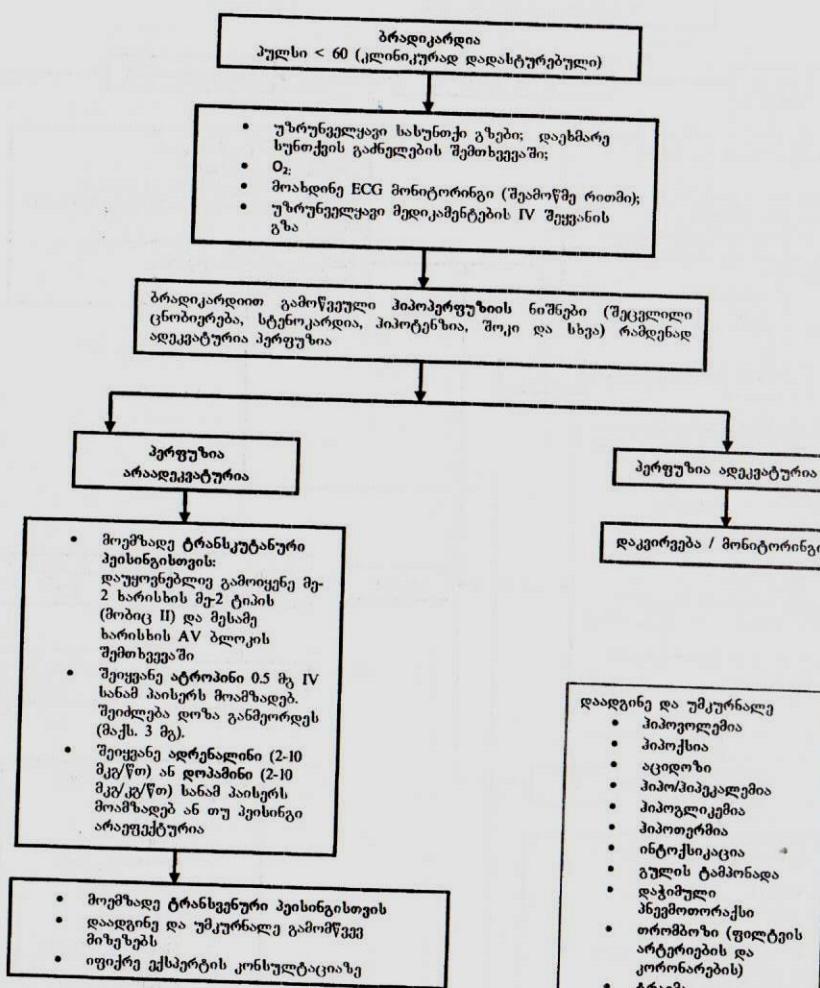

სიცოცხლის გადარჩენის მირითადი ალგორითმი (BLS) ბავშვებში

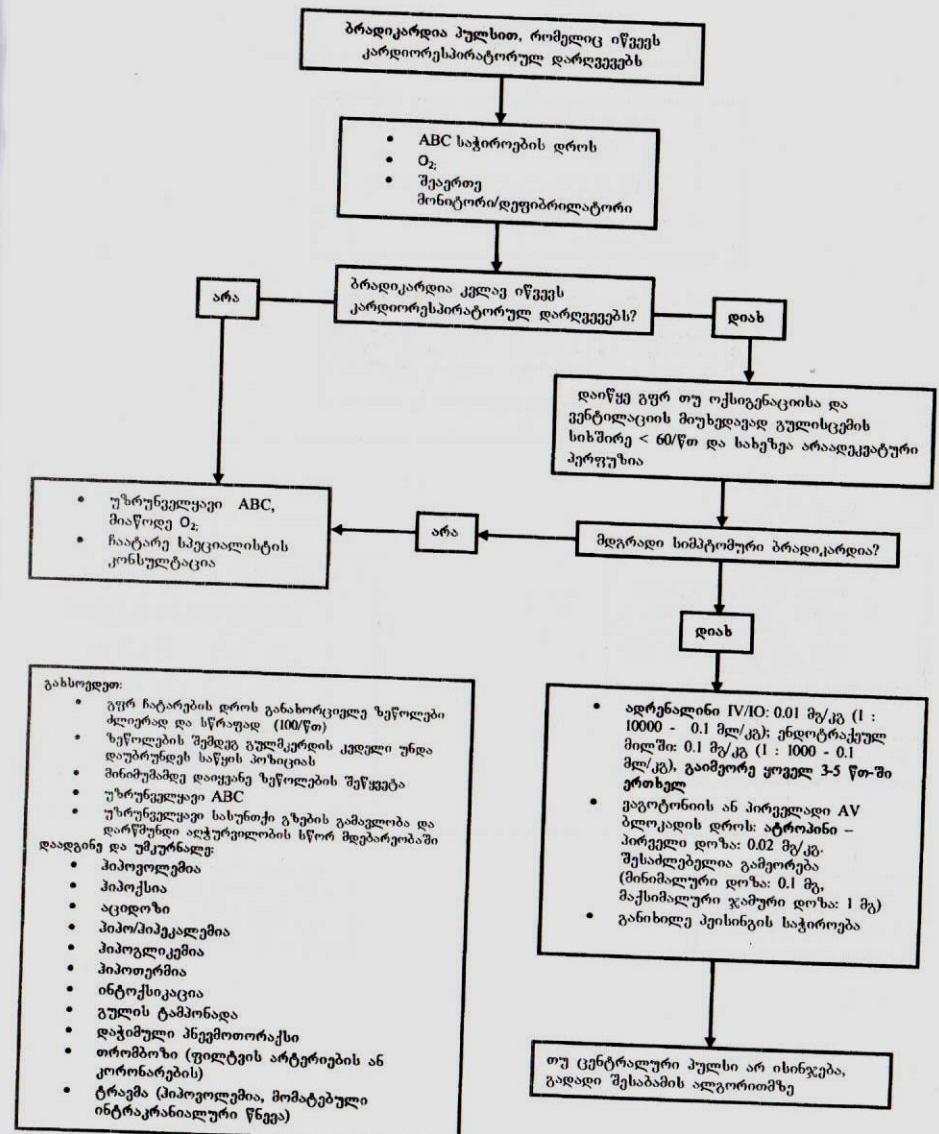

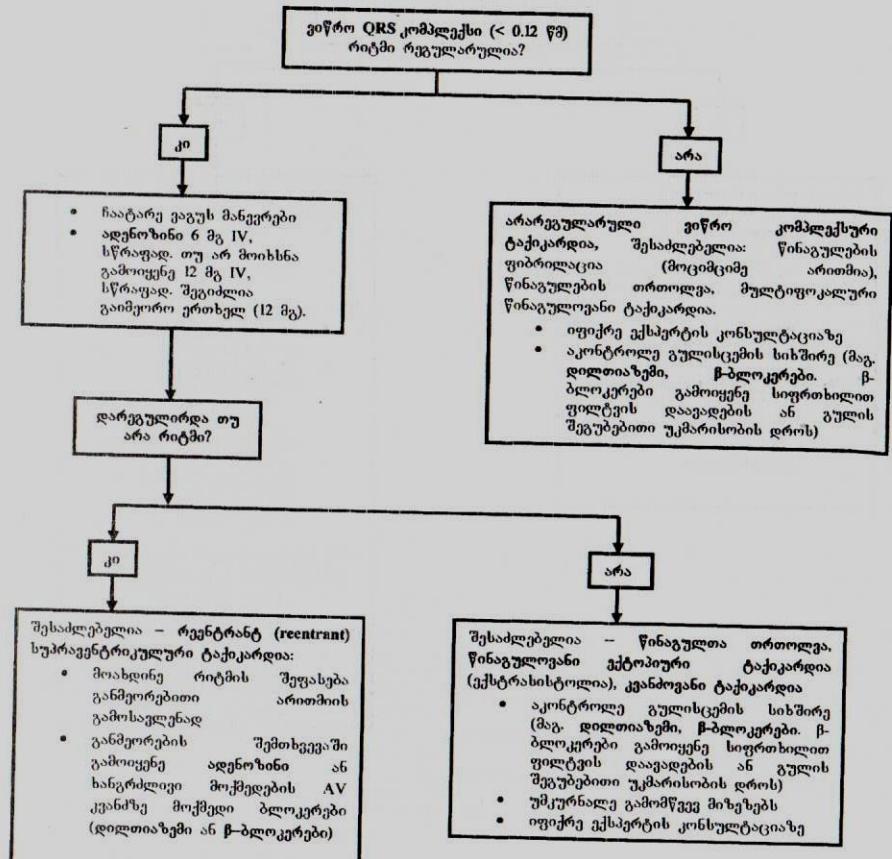
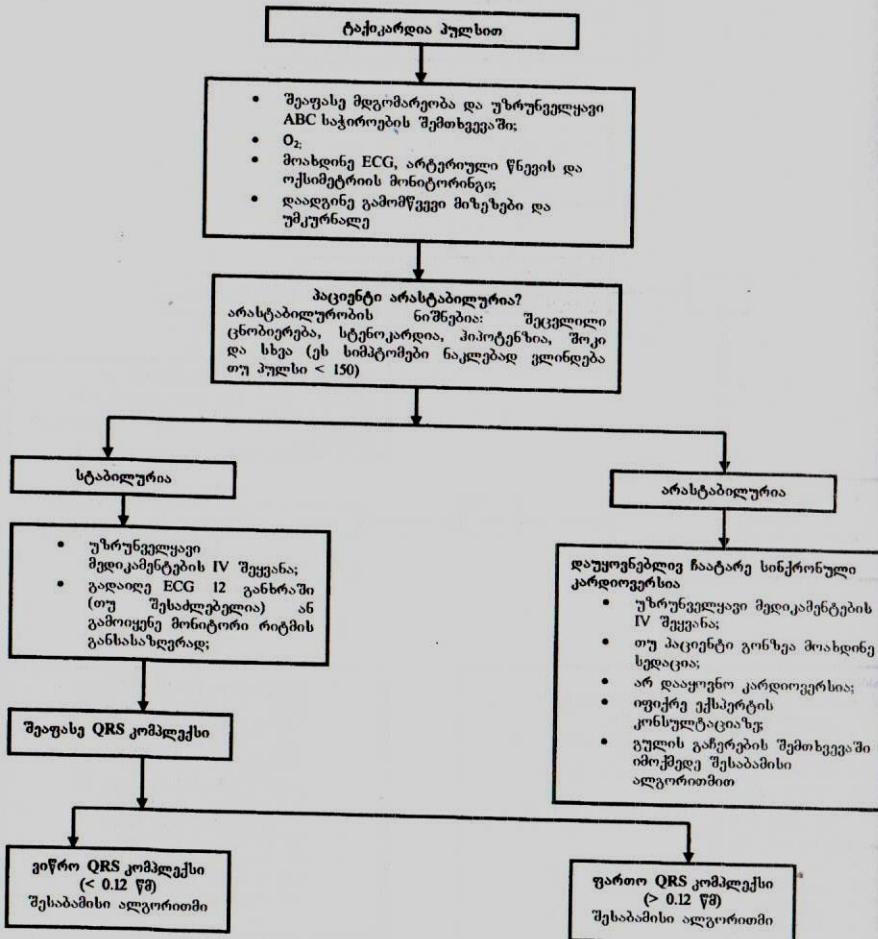
ბრადიკარდია მოზრდილებში

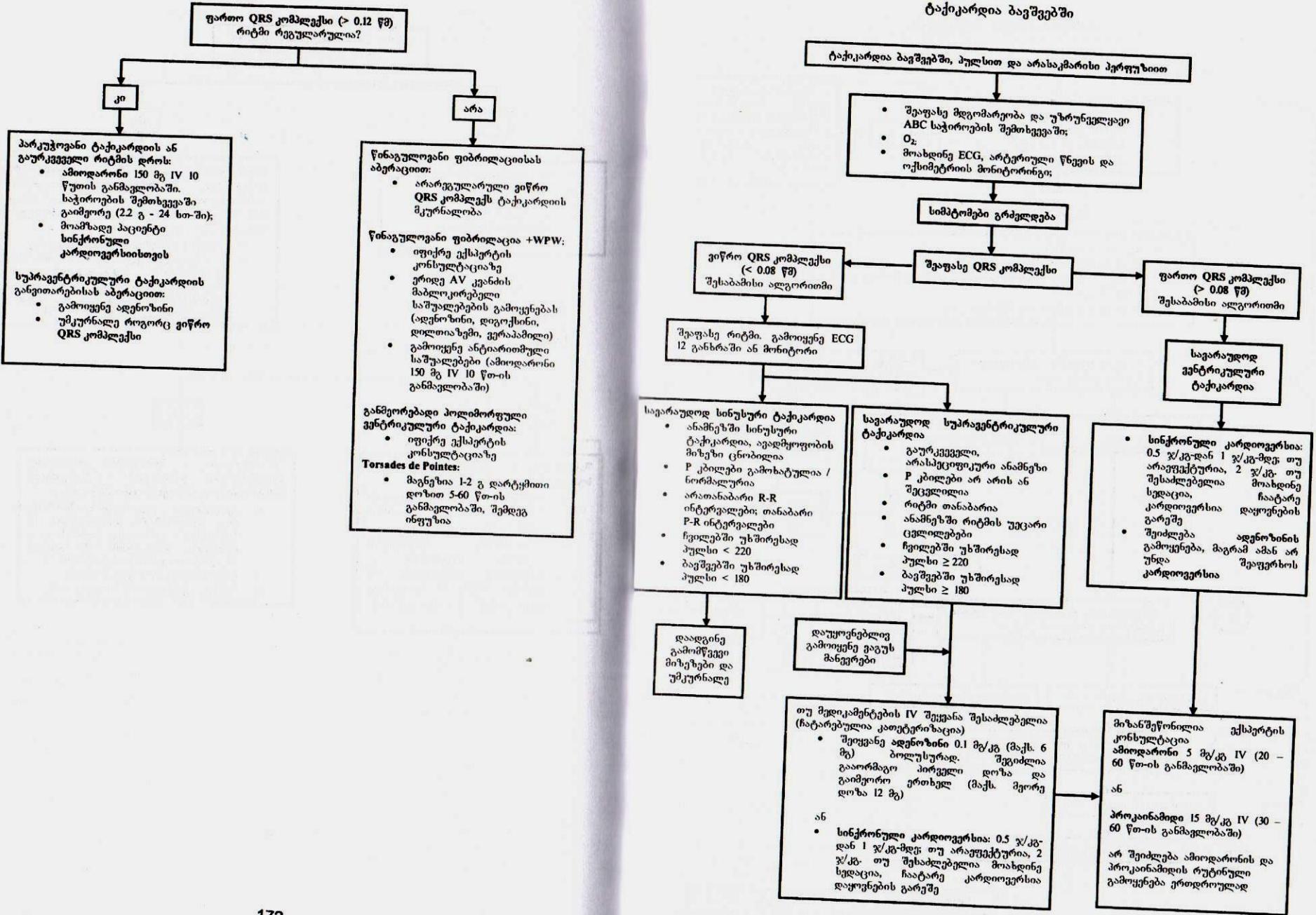

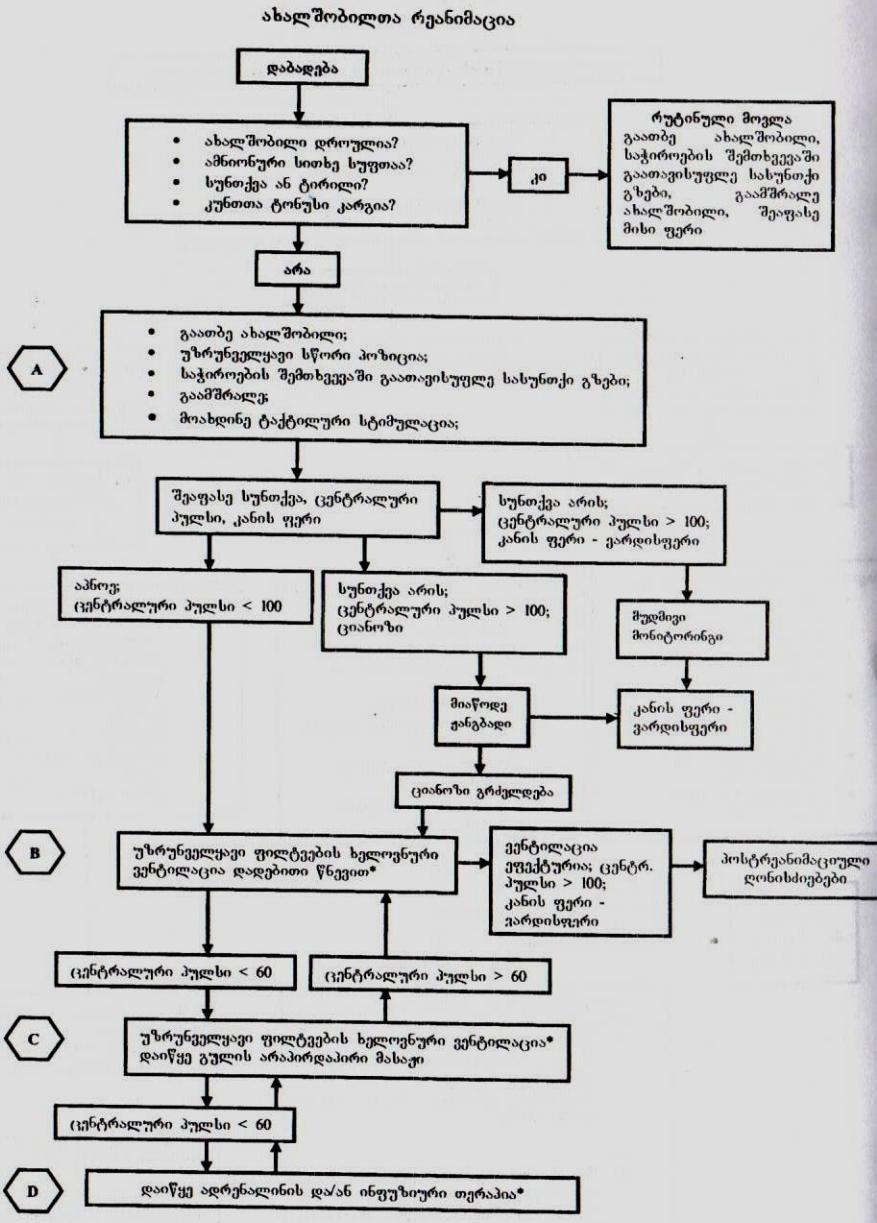
ბრადიკარდია ბავშვებში

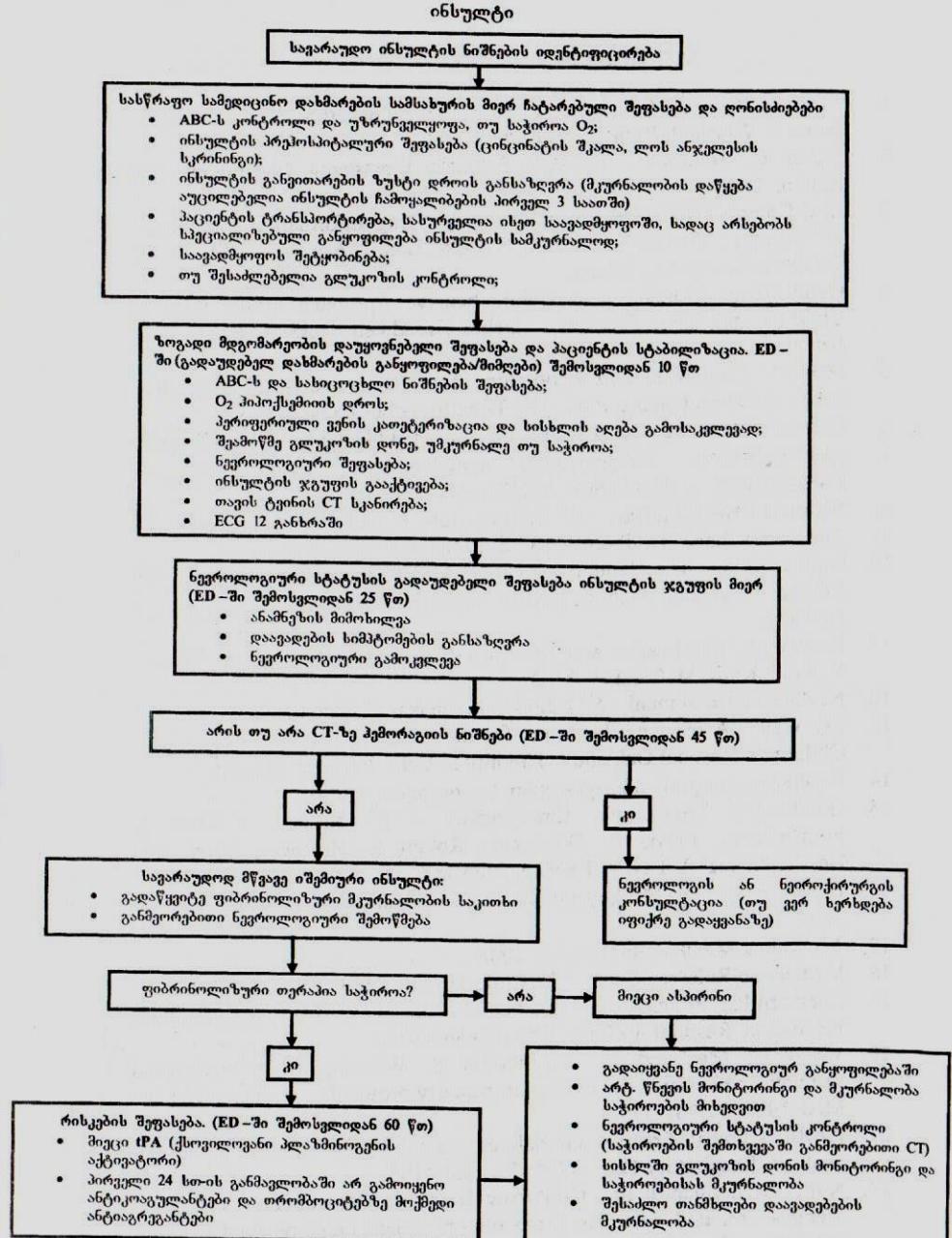
მოზრდილთა ტაქიკარდია პულსით

*უზრუნველყოფის ხელოვნური ვენტილაცია და დაღმიტი წრევი არა აღმოჩენილია მასაფის და გელის შემთხვევაში

გამოყენებული ლიტერატურა

1. Tarascon Internal Medicine and Critical Care Pocketbook – 4th Edition – James S. Winshall; Robert J. Lederman. 2007.
2. Steven G. Rothrock - Tarascon Pediatric Emergency Pocketbook, 5th Edition 2006
3. Lexi-Comp's Clinical Reference Library "Drug Information Handbook" 17th edition 2008-2009 – Charles F. Lacy; Lora I. Armstrong; Morton P. Goldman; Leonard L. Lance.
4. Child Health Nursing – A Comprehensive Approach to the Care of Children and Their Families – Debra Broadwell Jackson, Rebecca B. Saunders
5. Mosby's Diagnostic and Laboratory Test Reference – 2nd Edition – Kathleen Deska Pagana, PhD, RN; Timothy James Pagana.
6. Current Clinical Strategies – 2007 Edition – Paul D. Chan; Peter J Winkle. გადაუდებელი სამეცნიერო დახმარება – გადაუდებელი სამეცნიერო დახმარების სასწავლო ცენტრი
7. Manual of Neonatal Care – 4th Edition - John P. Cloherty; Ann R. Stark.
8. The Harriet Lane Handbook – 13th Edition – Kevin B. Johnson.
9. Golden Hour – The Handbook of Advanced Pediatric Life Support – 2nd Edition – David G. Nichols; Myron YasterDorothy G.Lappe, RN; J. Alex Haller, Jr.
10. Evaluation, Stabilization and Transport of the Critically Ill Child – Byron Y. Aoki; Karin McCloskey, M.D.
11. Newborn Care Manual – 5th Edition – Sudhakar G. Ezhuthachan.
12. My Way – A resident Handbook for the Pediatric Intensive Care Unit – Children's Hospital Oakland – Timothy S. Yeh; James H. Hanson.
13. Goldfrank's Toxicologic Emergencies – 8th Edition – Neal E. Flomenbaum; Lewis R. Goldfrank; Robert S. Hoffman; Mary Ann Howland; Neal A. Lewin; Lewis S. Nelson.
14. სერნაზოლოგიის აქტუალური საკითხები – 2005
15. Chatburn RL. Principles and practice of neonatal and pediatric mechanical ventilation. Respiratory Care. 1991; 36:569-595.
16. Wood G, MacLeod B, and Moffat S. Weaning from mechanical ventilation: physician directed vs respiratory protocol. Intensive Care Med. 1996; 22:567-575.
17. AARC Clinical Practice Guidelines: sampling for arterial blood gas analysis. Respiratory Care. 1994; 39:1180-1183.
18. Kollef MH, Shapiro SD, Clinkscale D, et al. The effect of respiratory therapist initiated treatment protocols on patient outcomes and resource utilization. Chest. 2000; 117:467-475.
19. Kollef MH, Shapiro SD, Silver P. A randomized, controlled trial of protocol directed versus physician directed weaning from mechanical ventilation. Crit Care Med. 1997; 25:1052-1056.
20. Raake J. Ventilator weaning protocols in the CICU: a pediatric perspective. RT. 2001; 14(2):39-40.
21. C. Keith Stone, Roger L. Humphries "Current Diagnosis and Treatment – Emergency Medicine" 6th Edition – 2008
22. Circulation – Journal of the American Heart Association – 2005
23. Paul L. Marino – "The ICU Book" – 3rd Edition - 2006
24. Gopa B. Green, MD; Ian S. Harris, MD; Grace A. Lin, MD; Kyle C. Moylan, MD – "The Washington Manual of Medical Therapeutics" – 31st Edition – 2004
25. International Guidelines for Management of Severe Sepsis and Septic Shock: 2008 – Intensive Care Medicine (2008) 34: 17 – 60
26. The American Dietetic Association. - Manual of Clinical Dietetics, 4th Edition
27. Grant A, DeHoog S. – Nutritional Assessment and Support, 4th Edition
28. Tricia Lacy Gomella – Neonatology: Management, Procedures, On-Call Problems, Diseases and Drugs – 4th Edition
29. Crit Care Nurs Q/2007 Lippincott Williams & Wilkins, Inc Vol. 30, No. 1, pp. 44–57 Cardiovascular Pharmacotherapy Update for the Intensive Care Unit James C. Coons, PharmD, BCPS; Edward Seidl, PharmD
30. Handbook of Critical Care Drug Therapy, 3rd Edition. 2006 Lippincott Williams & Wilkins Editors: Susla, Gregory M.; Suffredini, Anthony F.; McAreavey, Dorothea; Solomon, Michael A.; Hoffman, William D.; Nyquist, Paul; Ognibene, Frederick P.; Shelhamer, James H.; Masur, Henry
31. Critical Care Neurology and Neurosurgery. Edited by Jose I. Suarez. 2004 Humana Press Inc.
32. Trauma - Critical Care. (Vol. 2). William C. Wilson, Christopher M. Grande, David B. Hoyt. 2007 by Informa Healthcare USA, Inc.
33. Trauma - Emergency Resuscitation, Perioperative Anesthesia, Surgical Management. (Vol. 1). William C. Wilson, Christopher M. Grande, David B. Hoyt. 2007 by Informa Healthcare USA, Inc.
34. Principles and Practice of Emergency Neurology, Handbook for Emergency Physicians. Sid M. Shah, Kevin M. Kelly. Cambridge University Press 2003
35. Sepsis. Guillermo Ortiz-Ruiz, Marco A. Perafan, Eugen Faist, Carmelo Duñas Castell. 2006 Springer Science+Business Media, Inc.
36. Critical Care Medicine Just the Facts. Jesse B. Hall, Gregory A. Schmidt, D. Kyle Hogarth. 2007 by the McGraw-Hill Companies, Inc.
37. Neurological Emergencies. RAC Hughes. BMJ Publishing Group 2003.
38. Essential Guide to Acute Care. Nicola Cooper, Paul Cramp. BMJ Publishing Group 2003
39. Textbook of Critical Care. Mitchell P. Fink, Edward Abraham, Jean-Louis Vincent, Patrick Kochanek. 2005 Elsevier Inc.

ტექსტში გამოყენებული აბრევიატურები

ACS – მწვავე კორონარული სინდრომი
ACTH – ადრენოკორტიკოტონიკული ჰორმონი
ACLS – სიცოცხლის გადარჩენის დახვეწილი ალგორითმი
AED – აეტომატური გარეგანი დეფიბრილატორი
AG – ანიონური სხევაობა
ALI – ფილტვების მწვავე დაზიანება
ALT – ალანინ ამინოტრანსფერაზა
ARDS – მოზრდილთა/მწვავე რესპირატორული დისტრუს სინდრომი
AST – ასპარტატ ამინოტრანსფერაზა
BEE – ძირითადი ენერგეტიკული დანახარჯი
BLS – სიცოცხლის გადარჩენის ძირითადი ალგორითმი
BSA – სხეულის ზედაპირის ფართობი
BV – სისხლის მოცულობა
CRAG – ტენის რადიონუკლიდური ანგიოგრაფია
CFR – გლომერულური ფილტრაციის სიჩქარე
CHF – გულის შეგუბებითი უქმარისობა
CI – გულის ინდექსი
CPP – ცერტერული პერფუზიული წნევა
CO – გულის წუთმოცულობა
COPD – ფილტვების ქრონიკული ობსტრუქციული დაავადება
CVA – თავის ტენის სისხლის მიმოქცევის მწვავე მოშლა
CT – კომიუტაციული ტომოგრაფია
CVP – ცენტრალური ვენური წნევა
CPAP – ხანგრძლივი დადებითი წნევა სასუნთქ გზებში
CVVH – ხანგრძლივი ვენო-ვენური ულტრაფილტრაცია
DDAVP – დესმოპრესინ აცეტატი
DIC – დისემინირებული სისხლძარღვებით შედედება
DBP – დიასტოლური არტერიული წნევა
DVT – ღრმა ვენების თრომბოზი
ED – გადაუდებელი დახმარების განყოფილება
ECV – უჯრედგარეთა მოცულობა
ETT – ენდოტრაქეიული მილი
EV – ერითროციტების მოცულობა
FiO₂ – ჩასუნთქულ პაერში ვანგბადის კონცენტრაცია
GCS – გლაზგოს კომის შეალა
HR – გულისცემის სიხშირე

Hct – ჰემატოკრიტი
Hb – ჰემოგლობინი
IV – ინტრავენური
IM – ინტრამუსკულური
IO – ძველში
ICP – ინტრაკრანიალური წნევა
IBW – სხეულის იდეალური წონა
IN – ინტრანაზალური
IMV – ხანგამოშევებითი იმულებითი ვენტილაცია
IT – ჩასუნთქვის დრო
ICF – უჯრედშიდა მოცულობა
MAP – საშუალო არტერიული წნევა
PCWP – ფილტვის კაპილარული ჩაჭედვის წნევა
PO – პერ-ორალური
PAOP – ფილტვის არტერიის ოკლუზიური წნევა
PAP – ფილტვის არტერიის წნევა
PALs – სიცოცხლის გადარჩენის დახვეწილი ალგორითმი ბავშვებში
PEA – უპულსო ელექტრული აქტივობა
PS – წნევით დახმარება
PVS – ჰულმონარული ვასკულარული რეზისტენტობა
PV – პლაზმის მოცულობა
PaCO₂ – ნაცენტრაციის პარციალური წნევა არტერიულ სისხლში
PaO₂ – ჟანგბადის პარციალური წნევა არტერიულ სისხლში
PR – რექტალური
PEEP – ამოსუნთქვის ბოლოს დადებითი წნევა
PSV – ვენტილაცია წნევის დახმარებით
PIP – ჩასუნთქვის პიპური წნევა
RAP – მარჯვენა წინაგულის წნევა
RVP – მარჯვენა პარკუჭის წნევა
RV – სარეანიმაციო მოცულობა
RSBI – სწრაფი ზედაპირული სუნთქვის ინდექსი
RR – სუნთქვის სიხშირე
SC – ჯანგვეშ
SIMV – სინერონული ხანგამოშევებითი იმულებითი ვენტილაცია
SVT – სუპრავენტრიულური ტაქიკარდია
SVR – სისტემური ვასკულარული რეზისტენტობა
SL – ენის ქვეშ
SvO₂ – ჟანგბადის შერეული ვენური სატურაცია
SBP – სისტოლური არტერიული წნევა
SV – დარტყმითი მოცულობა
SIADH – ანტიდიურეზული პორმონის შეუსაბამობის სინდრომი
SBT – სპონტანური სუნთქვის ტესტი
TBV – სისხლის ტოტალური მოცულობა

TBW – სხეულის ტოტალური წყლის მოცულობა

TBS – სხეულის ტოტალური ნატრიუმი

VD – მოცულობის დეფიციტი

TV – ჩასუნთქვის მოცულობა

VF – პარეუჭროვანი ფიბრილაცია

VT – პარეუჭროვანი ტაქიკარდია

VSV – გენტიოლაცია მოცულობის დახმარებით